

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ Δ. Φ.

Π. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

(ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ - ΘΗΒΑΙΩΝ)

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ Ο.Ε.Σ.Β.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ — ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ — ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ — ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΙΚΑ — ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ — ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ — ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ —
ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ — ΓΝΩΜΙΚΑ — ΝΟΗΜΑ — ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ — ΕΠΙΓΡΑΦΗ

— 0 —

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΩΤΑΤΗ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἐκδοτικὸς Οἶκος

Λικιεῖου & Λοφοκλή Ι. Ρώσση

Ὀδὸς Λοφοκλίου 5 (Πρὸς Θεοφιλάτου) · Τηλ. 236.584

Ἀθήναι

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ Δ. Φ.
Π. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Αρ. ειλ. 45040

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ
ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ
(ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ - ΘΗΒΑΙΩΝ)

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Ζ' ΤΑΞΕΩΣ
ΓΩΝ ΟΚΤΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ Ο.Ε.Σ.Β.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ — ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ — ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ —
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ — ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ — ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ —
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ — ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ — ΓΝΩΜΙΚΑ — ΝΟΗΜΑ — ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ —
ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΩΤΑΤΗ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἐκδοτικὸς Οἶκος
Νικολάου & Λοφοκιδῆ Ι. Ρώσση
Ὅδου Λοφοκιδέου 5 (Ἐπὶ τῷ Θεοφιλάτου) - Τηλ. 236.584
Ἀθήναι

Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν κάτωθι ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου.

Ο. Ε.

Handwritten signature: Ν. Λορέντζος

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Ἱστορικοῦ ἐμφανίζει μίαν ὑπέροχον ἱστορικὴν ἐνότητα καὶ ἀπεικονίζει τὴν παρακμὴν τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἔργου εἶναι ὑψηλὸς καὶ ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ συνδέσῃ πολλὰ νοήματα καὶ νὰ δηλώσῃ πλείστα γεγονότα μετεχειρίσθη τὴν βραχυλογίαν καὶ εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις διέπλεσε τὴν γλῶσσαν τῆς ἱστοριογραφίας. Ἡ φιλαλήθεια τοῦ Θουκυδίδου ὠμολογήθη πάντοτε καὶ πολλάκις ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Λατίνου Κικέρωνος ἢ φράσις «*rerum gestarum pronuntiator sincerus*».

Ἐν ταῖς δημηγορίαις ἐπειδὴ ὁ Θουκυδίδης δὴν ἠδύνατο νὰ διαμνημονεύσῃ τὰς λέξεις τῶν ῥητόρων, μετέβαλε τὸν λόγον τούτων εἰς ἰδικὴν του γλῶσσαν καὶ κατέστησε τοῦτον ὁμοειδῆ, χωρὶς νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ χαρακτὴρ τῶν ῥητόρων. Οὕτω διακρίνομεν τὴν σύνεσιν τοῦ Ἀρχιδάμου, τὸ αὐστηρὸν ἦθος τοῦ Σθενελαΐδα, τὸ προπετὲς τοῦ Ἀλκιβιάδου, τὸ χρηστὸν τοῦ Νικίου καὶ τὸ μεγαλόνοον τοῦ Περικλέους.

Ἐκ τῶν δημηγοριῶν τοῦ Θ. ὁ *ἐπιτάφιος* τοῦ Περικλέους ἀποτελεῖ τὸ κύκνειον ᾄσμα τοῦ πολιτικοῦ καὶ τὸ περιφανέστατον μνημεῖον τοῦ μεγαλείου τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Θ. εἷς τινὰ σημεῖα (π.χ. γεωγραφικά), ἤμαρτεν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐψεύσθη. Τὸ ἔργον του, ὡς ὁ ἴδιος λέγει εἶναι *«κτῆμα ἐς αἰῶν»*.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ μέρους τοῦ Θουκυδίδου γνωρίζομεν, ὅτι οἱ Πλαταιεῖς κατὰ τὸ θῆρος τοῦ 427 π.Χ. κατεξηγλημένοι ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς δι-ετοῦς πολιορκίας καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξουν εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν Πελοποννησίων, ἀπεφάσιον νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν εἰς αὐτούς, μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ δικασθοῦν ἀπὸ Λακεδαιμονίους δικαστὰς, ἵνα τιμωρηθοῦν μόνον οἱ κρινόμενοι ὡς ἔνοχοι πολέμου. Πράγματι δὲ ἀποστέλλονται ἐκ Σπάρτης 5 δικασταί, οἵτινες οὐδεμίαν σαφῆ κατηγορίαν διατυπώνουν, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἠρώτησαν «εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσὶ» — ἐὰν οἱ Πλαταιεῖς ἔχουν παράσχει εὐεργεσίαν τινὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος πολέμου εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους των». Οἱ ἀτυχεῖς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ἐτέθη τὸ ὑπόπτον αὐτὸ δίλημμα ἀπήντησαν διὰ μακρῶν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους δικαστὰς διὰ τῶν Ἀστυμάχου καὶ Λάκωνος.

Ἡ ὑποβληθεῖσα ἐρώτησις τῶν Λακεδαιμονίων δικαστῶν πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς προκαλεῖ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν εἰς κάθε πολιτισμένον ἄνθρωπον, διότι σκηνοθετεῖται μία δίκη, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν τηροῦνται οὔτε τὰ στοιχειωδέστερα προσήματα δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας.

Πράγματι τὸ ὀλιγόλογον τοῦτο ἐρώτημα, τὸ ὑποβληθὲν πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς Πλαταιεῖς καὶ τὸ ὅποιον ὁ μέγας Ἱστορικός εἰρωνεύεται διὰ τῆς φράσεως «κατηγορία μὲν οὐδεμία προτέθη, ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον» ἦτο σατανικῆς ἐπινοήσεως καὶ δολοφονικῶν, διὰ νὰ ἐμπέσουν ἀσφαλῶς εἰς τὴν παγίδα οἱ ἀντιμετωπίζοντες τὸν ἐκ πείνης θάνατον Πλαταιεῖς.

ΔΙΑΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΣ

Α' ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ (Βιβλίον Γ' Κεφ. 53).

1. Αἰτιολογία παραδόσεως τῆς πόλεως.
2. Λόγοι αἰτιολογοῦντες ἔκτενῆ ἀπολογίαν.
 - α) Διάφρασις ἐλπίδων ὡς πρὸς τοὺς δικαστὰς καὶ τὴν δίκην.
 - β) Φόβος παραπομπῆς εἰς δίκην προαποφασισθεῖσαν.

Β' ΚΥΡΙΟΝ ΜΕΡΟΣ (55—59).

1. Διδακτικὸν μέρος (54—57).
 - α) Λόγος περὶ δικαίου καὶ Ὑπεράσπισις Πλαταιέων (54—55).
 - β) Κατηγορία Θεβαίων (56).
 - γ) Ἡ ἠθικὴ ζημία (57).
2. Παραινετικὸν μέρος πρὸς τοὺς δικαστὰς (58—59).

Γ' ΕΠΙΛΟΓΟΣ (κεφ. 59 μέχρι ἡμᾶς διολέσαι).

Ποία ἠθικὴ ἐνέργεια ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Κεφ. 53 — 59

Κεφ. 53.

«^τΩ Λακεδαιμόνιοι, τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως ἐποιησάμεθα, οἰόμενοι οὐ τοιάνδε δίκην ὑφέξειν,

νομιμωτέραν δὲ τινα ἔσεσθαι, πιστεύσαντες ὑμῖν, καὶ ἠγούμενοι φέρεσθαι ἄν

μάλιστα τὸ ἴσον δεζάμενοι γενέσθαι οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς ἢ ὑμῖν,

ὥσπερ καὶ ἐσμέν.

νῦν δὲ φοβούμεθα. μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν·

ὑποπιτεύομεν γὰρ εἰκότως τὸν τε ἀγῶνα εἶναι περὶ τῶν δεινοτάτων καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε,

τεκμαιρόμενοι οὐ προγεγεννημένης τε προκατηγορίας ἡμῶν,

ἢ χρῆ ἀντειπεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἠτησάμεθα,

τό τε ἐπερώτημεν βραχὺ ὄν,

ᾧ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει.

πανταχόθεν δὲ ἄποροι καθερτώτες

ἀνάγκαζόμεθα καὶ δοκεῖ ἀσφαλέστερον εἶναι

«Λακεδαιμόνιοι, τὴν μὲν πόλιν (μας) παρεδώσαμεν, ἐπειδὴ ἐφантаζόμεθα, ὅτι δὲν θὰ ὑποβληθῶμεν εἰς τοιαύτην δίκην, ἀλλ' ὅτι θὰ εἶναι κάπως νομιμωτέρα, διότι ἐδώκαμεν ἐμπιστοσύνην εἰς σᾶς, καὶ ἐπειδὴ ἐνομιζόμεν, ὅτι θὰ ἡδυνάμεθα νὰ εὐρωμεν.

κατ' ἐξοχὴν τὸ δίκαιόν μας, εἰάν ἡθέλωμεν δεχθῆ νὰ παρουσιασθῶμεν ὄχι ἐνώπιον ἄλλων δικαστῶν παρά ἐνώπιόν σας, καθὼς πράγματι καὶ ἔχομεν παρουσιασθῆ.

Τώρα ὅμως φοβούμεθα, μήπως καὶ εἰς τὰ δύο συγχρόνως ἔχομεν ἀπαύχει·

διότι ὑποψιαζόμεθα εὐλόγως, ὅτι καὶ ἡ δίκη διεξάγεται περὶ ζωῆς καὶ θανάτου καὶ ἡμῶς σεις δὲν φανῆτε ἀμερόληπτοι,

διότι συμπραίνομεν (τοῦτο) καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἔχει διασωθῆ ἐκ τῶν προτέρων κατηγορία ἐναντίον μας, τὴν ὅποιαν πρῆπει νὰ ἀντικρούσωμεν, ἀλλ' οἱ ἴδιοι ἐζητήσαμεν τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσωμεν, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ἐρώτημα εἶναι σύντομον,

πρὸς τὸ ὅποιον ἡ μὲν ἀληθὴς ἀπόκρισις ἀποβαίνει καταστρεπτικὴ, ἢ δὲ ψευδὴς ἐλέγχεται (ὡς ἀνακριβής).

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἔχομεν περιέλθει εἰς ἀλόγωσιν,

εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀσφαλέστερον

αὐδουεῦν εἰπόντας τι·

καὶ γὰρ ὁ μὴ ρηθῆεις λόγος

αἰτίαν ἂν παράσχοι

τοῖς ὄδ' ἔχουσιν

ὅς σωτήριος ἂν ἦν,
εἰ ἐλέχθη.

πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ χαλεπῶς

ἔχει ἡμῖν καὶ ἡ πειθῶ·

ἄγνωτες μὲν γὰρ ὄντες ἀλλήλων

ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια

ὧν ἄπειροι ἦτε,

ὠφελούμεθα ἂν·

νῦν δὲ πάντα λέξεται

πρὸς εἰδότας,

καὶ οὐ δέδιμεν μὴ προκαταγόν-
τες τὰς ἀρετὰς ἡμῶν εἶναι ἡσσοὺς
τῶν ὑμετέρων

ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε,

ἀλλὰ (δέδιμεν) μὴ ἄλλοις χάριν
φέροντες καθιστώμεθα ἐπὶ διεγνω-
σμένην κρίσιν».

νὰ διακυβεύσωμεν τὴν ζωὴν μας,
ἀφοῦ εἶπωμεν κάτι τι (πρότερον)·
καθ' ὅσον μάλιστα ἢ μὴ λεχθεῖσα
δικαιολογία

δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς κα-
τηγορίαν

τῶν εὐρισκομένων εἰς τοιαύτην κά-
τάστασιν,

ὅτι δηλ. θὰ ἦτο πρόξενος σωτηρίας,
ἐὰν ἐλέγετο.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἄλλων (δυσχερεῶν
μας)

δύσκολον εἶναι εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ νὰ
σᾶς πείθωμεν·

διότι, ἐὰν μὲν ἡμεῖς ἄγνωστοι μετα-
ξὺ μας,

ἐὰν προσεκομίζομεν (πρὸς τοῦτο)

ἀποδείξεις πρὸς ὑπεράσπισιν.

τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἐγνωρίζετε,

θὰ ὠφελούμεθα·

τώρα ὁμως ὅλα θὰ λεχθεῖν

πρὸς γνωρίζοντας,

καὶ δὲν φοβούμεθα μήπως ἐπειδὴ

ἐκ τῶν προτέρων ἐσηματίσατε τὴν
γνώμην, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι ἡμῶν εἶναι

κατώτεραι τῶν ἰδικῶν σας,

θεωρῆτε αὐτὸ ὡς στοιχείον ἐνοχῆς
(ἡμῶν),

ἀλλὰ (φοβούμεθα) μήπως πρὸς εὐχα-
ρίστησιν ἄλλων εὐρισκώμεθα πρό-εἰ-
λημμένης ἀποφάσεως».

Ἑρμηνευτικά. Τὴν παράδοσιν ποιῶμαι (περιφρ.)= παραδίδωμι= παρα-
δίδω. δίκην ὑφέξειν (ὑπέχω δίκην=δικάζομαι). νομιμώτερον ὁ β' ὄρος εἶναι
τῆς τοιαύδε. πιστεύσαντες (πιστεύω=δίδω ἐμπιστοσύνην). καὶ (συνδέει τὰς
δύο μετοχὰς οἰόμενοι καὶ ἡγούμενοι). φέρεσθαι ἂν τὸ ἴσον (φέρωμαι ἂν τὸ
ἴσον=δύναμαι νὰ εὔρω τὸ δίκαιόν μου). δεξάμενοι=ἐὰν ἠθέλομεν δεχθῆ,
(δέχομαι+ἀπαρ.=ἐπιτρέπω). γενέσθαι ἐν ἄλλοις δικασταῖς (γίγνομαι ἐν τινι)
=νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον ἄλλων δικαστῶν. ἡμαρτήκαμεν (ἡμαρτάνω)=
ἔχομεν ἀποτύχει. εἰκότως=εὐλόγως. ἀγὼν περὶ δεινотάτων=δίκη ἐν ἣ κρίνε-
ται ἡ ζωὴ τοῦ δικαζομένου. κοινοὶ (δικανικὴ λ.)=ἀμερόληπτοι. τεκμαιρόμε-
νοι=συμπεραίνοντες: προκατηγορίας (ἡ πρόθεσις κατὰ πλεονασμόν). ἀντει-
πεῖν (ἀντιλέγω=ἀποκρούω). ἠτησάμεθα (αἰτούμαι=ζητῶ τι κατὰβάλλον
πᾶσαν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἐνέργειαν, μέσον δυναμ.). ἐναντία (ἀντι ἐνικ.=
καταστρεπτική). ἐλεγχον ἔχει=ἐξελέγχεται. ἄποροι καθεστῶτες (ἄπορος κα-
θίσταται=περιέρχομαι εἰς ἀμηχανίαν). αἰτία=ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. τοῖς
ὄδ' ἔχουσιν=τοῖς εὐρισκομένοις ἐν τοιαύτῃ θέσει. σωτήριος=πρόξενος σωτη-
ρίας. πειθῶ=ἡ πιθανότης τοῦ πείθειν. ἀγνώτες (ἄγνος)=ἀνίδεοι=ἐὰν δὲν
ἐγνωρίζομεν. ἐπεσενεγκάμενοι (ἐπεισφέρωμαι)=εἰ ἐπεσηνεγκάμεθα=ἐὰν προ-
σεκομίζομεν. μαρτύρια=ἀποδείξεις ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἀπειροι ἦτε (ἀπειρός
εἶμι=περιφρ. ἀγνοῶ). εἰδότας=γνωρίζοντας. δέδιμεν (δέδοικα=φοβοῦμαι).
προκαταγόντες (προκαταγιγνώσκω=καταδικάζω ἐκ τῶν προτέρων). ἀρετὰς

(ἀρετή)=ἀνδρεία, ἐδῶ ὑπηρεσία). ἔγκλημα=κατηγορία. ἄλλοις χάριν φέροντες (χάριν φέρω τινι=προξενῶ εἰς τινά εὐχαρίστησον). διεγνωσμένην κρίσιν=εἰλημμένην ἀπόφασιν.

Γραμματικά. πιστεύσαντες=μετχ. ἄορ. α' τοῦ ῥ. πιστεύω. ἐποιησάμεθα =μεσ. ἄορ. α' τοῦ ῥ. ποιοῦμαι. τοιάνδε=δεικτ. ἀντ. (τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε). οἰόμενοι=μετχ. ἔνεστ. τοῦ οἰομαι (φύμην, οἴησομαι, φήθη). ὑπέξειν=ἄπαρ. μελλ. τοῦ ὑπέλω. ἔσεσθαι=ἄπαρ. μελλ. τοῦ εἰμί. δεξάμενοι=μετχ. μεσ. ἄορ. α' τοῦ δέχομαι. γενέσθαι=ἄπαρ. μεσ. ἄορ. β' τοῦ γίνομαι. ἡγούμενοι=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ἡγοῦμαι. φέρεσθαι=ἄπαρ. μεσ. ἔνεστ. τοῦ φέρομαι (ἐφερόμην, οἴσομαι καί ἐνεχθήσομαι, ἐνεγκάμην—ἠνεγκόμην—ἠνέχθη, ἐνήνεγμα, ἐνήνεγμην). ἡμαρτήκαμεν=παρακ. τοῦ ἁμαρτάνω. εἰκότως=ἐπίρ. (ἐκ τῆς μετχ. τοῦ παρακ. τοῦ ῥ. εἰκα, εἰκώς). ἀποβῆτε=ὑποτ. ἄορ. β' τοῦ ῥ. ἀποβαῖνω (ἐβαινον, βήσομαι, ἔβην—βέβηκα—χειν). τεκμαίρομενοι=μετχ. ἔνεστ. τοῦ τεκμαίρομαι (ἐτεκμαίρομην, τεκμαροῦμαι, ἐτεκμηράμην). προγεγενημένης=μετχ. ἔν. τοῦ προγίνομαι. χεῖρ=ἄπρ. ῥ. ἔνεστ. (χρῆν καί ἐχρῆν, χρῆσαι). ἀντιπεῖν=ἄπαρ. ἄορ. β' τοῦ ἀντιλέγω (ἔλεγον, λέξω καί ἐρῶ, ἔλεξα-ἔιπον-ἔιπα, εἴρηκα—χειν). ἡτησάμεθα=μεσ. ἄορ. α' τοῦ ῥ. αἰτέομαι-οὔμαι (ἡτούμην, αἰτήσομαι, αἰτηθήσομαι, ἡτησάμην-ἡτήθη, ἡτημαι). ἀποκρίνασθαι=ἄπαρ. ἄορ. α' τοῦ ἀποκρίνομαι (ἀπεκρινόμην, ἀποκρινούμαι, ἀποκριθήσομαι, ἀπεκρινάμην—ἀπεκρίθη, ἀποκέκριμαι). καθιστώμετες=μετχ. παρακ. τοῦ καθίσταμαι (καθίστάμην, καταστήσομαι—κατασταθήσομαι, κατεστησάμην—κατέστην—κατεστήθη, καθέστηκα, καθεστήκειν). ρηθεῖς=μετχ. παθ. ἄορ. α' τοῦ λέγομαι. ὠδε=τοπ. ἐπίρ. παράσχοι=εὐκτ. ἄορ. β' τοῦ παρέχω. ἐλέχθη=παθ. ἄορ. α' τοῦ λέγομαι. ἀγνώσ-ῶτος=ἐπιθ. +ἐνεργ. σημασία=ὁ μὴ γνωρίζων. ἐπεισενεγκάμενοι=μετχ. μεσ. ἄορ. α' τοῦ ἐπεισεφόρομαι. ἤτε=παρακ. τοῦ εἰμί. ὠφελούμεθα=μεσ. παρακ. τοῦ ὠφελούμαι (ὠφελούμην, ὠφελήσομαι—ὠφελήθησομαι, ὠφελήθη, ὠφελῆμαι, ὠφελήμην). εἰδότες=μετχ. παρακ. +σημ. ἔνεστ. τοῦ οἶδα (ἦδεν, εἴσομαι-εἰδήσω). λέξεται=μεσ. μελλ. τοῦ λέγομαι (παθητ. σημ.). δέδιμεν (δεδοίκαμεν)=παρακ. μὲ σημ. ἔνεστ. τοῦ δέδοικα-δέδια, ἐδεδοίκαμεν καὶ ἐδεδειν, δεῖσομαι καὶ δεῖσω, ἐδεῖσα). προκαταγνώσκω=μετχ. ἄορ. β' τοῦ προκαταγιγνώσκω. ἦσους (ἦσοντας)=ἐπιθ. συγκριτ. βαθμ. (κακός—ἥτων—ἥκιστα). ποιῆτε=ὑποτ. ἔνεστ. τοῦ ποιεῖν. διεγνωσμένην=μετχ. παρακ. τοῦ διαγιγνώσκω (διεγιγνώσκωμην, διαγνωσθήσομαι, διεγνώσθη). καθιστώμεθα =ὑποτ. ἔνεστ. (μέσης διαθ.) τοῦ καθίσταμαι.

***Αναγνώρισις προτάσεων.** Τὴν μὲν παράδοσιν ..δεξάμενοι γενέσθαι... φέρεσθαι (κυρία). ὥσπερ καὶ ἐσμέν (οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς) (δευτ. ἀναφορ.). νῦν δὲ φοβούμεθα (κυρία). μὴ .. ἡμαρτήκαμεν (δευτ. ἐνδοιαστ.), τόν τε γὰρ... ὑποπτεύομεν (κυρία). καὶ διὰς μὴ... οὐ προγεγενημένης (δευτ. ἐνδοιαστ. ἐκ τοῦ ὑποπτεύομεν). ἢ χεῖρ ἀντιπεῖν (δευτ. ἀναφ.). ἀλλ' αὐτοὶ... βραχὺ ὄν (κυρία). ᾧ τὰ μὲν ἀληθῆ... γίνεται (δευτ. ἀναφ.). τὰ δὲ ψευδῆ... ἔχει (δευτ. ἀναφ.). πανταχόθεν... ἀναγκαζόμεθα (κυρία). καὶ ἀσφαλέστερον... κινδυνεύειν (κυρία). καὶ γὰρ... παράσχοι (κυρία). ὡς σωτήριος ἂν ἦν (δευτ. εἰδική). εἰ ἐλέχθη (δευτ. ὑποθ.). χαλεπῶς... πευθῶ (κυρία). ἀγνώτες μὲν γὰρ... μαρτύρια... ὠφελούμεθα ἂν (κυρία). ὧν ἄπειροι ἦτε (δευτ. ἀναφ.). νῦν... λέξεται (κυρία). καὶ δέδιμεν (κυρία). μὴ... ποιῆτε (δευτ. ἐνδοιαστ.). ἀλλὰ μὴ... καθιστώμεθα (δευτ. ἐνδοιαστ. ἐκ τοῦ δέδιμεν).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. ἐποιησάμεθα=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τὴν παράδοσιν=ἀντικ. τῆς πόλεως=γεν. ἀντικ. (παράδοσιν=παρέδομεν τὴν πόλιν). ὁ Λακεδαιμόνιοι=κλιτ. προσφ. πιστεύσαντες=(αἰτιολ. μετχ.=ἐπεὶ ἐπιστεύσαμεν). οὐμὲν=ἀντικ. τῆς μετχ. οἰόμενοι=αἰτ. μετχ. ὑπέξειν=εἰδ. ἄπαρ. ὡς ἀντικ. τοῦ οἰόμενοι. δίκην=ἀντικ. τοιάνδε=ἐπιθ. προσδ. ἔσεσθαι=εἰδ. ἄπαρ. ἀντικ. τοῦ οἰόμενοι.

(τὴν δίκην) ὑποκ. τοῦ ἔσεσθαι. *νομιμώτερον*=κατηγ. (ὡς β' ὄρος συγκ. ἐννοεῖται τῆς τοιαύτης). *καὶ* (συνδέει τὰς δύο μετχ. οἰόμενοι καὶ ἠγούμενοι). *ἠγούμενοι*=αἰτ. μετχ. *φέρεσθαι ἄν*=δυνητ. ἄπαρ ἄντικ. τοῦ ἠγούμενοι. τὸ ἴσον=ἄντικ. τοῦ *φέρεσθαι ἄν*. *δεξάμενοι*=ὑποθ. μετχ. *γενέσθαι*=τελ. ἄπαρ. ἄντικ. τοῦ *δεξάμενοι*. *ἐν ἄλλοις δικασταῖς*=ἐμπρ. προσδ. (ἐνώπιον τινός). *ἢ ὑμῖν*=β' ὄρος συγκ. (ἐν ἄλλοις). (ἀναλ. μετχ. δεξάμενοι=εἰ δεξαίμεθα=ἄποδ. φερούμεθ' ἄν τὸ ἴσον γ' εἶδος ὑποθ. λόγου ἀπλῆ σκέψις). *ἐσμέν*=ὄ. ὑποκ. ἡμεῖς. *φοβούμεθα*=ὄ. ὑποκ. ἡμεῖς. *ἡμαρτήκαμεν*=ὄ ὑποκ. ἡμεῖς (ἢ ἐνδοιαστική προτ. μὴ ἡμαρτήκαμεν ἐτέθη καθ' ὀριστικήν, ἐπεὶ δὴ φαντάζεται κανεῖς ὡς πραγματικὸν κατὰ τι). *ἄμφότερον*=ἄντικ. ὑποπτεύμεν=ὄ. ὑποκ. ἡμεῖς. *εἶναι*=εἰδ. ἄπαρ. ἄντικ. τοῦ ὑποπτεύμεν. *τὸν ἄγωνα*=ὑποκ. τοῦ εἶναι. *περὶ τῶν δεινοτάτων* (=περὶ θανάτου) κατηγ. *εἰκότως*=ἐμπρ. προσδ. τρόπου. *καὶ ὑμᾶς ἄντι καὶ ὑμεῖς* (σχήμα κατὰ πρόληψιν). *ἀποβῆτε*=ὄ. (ἐκ τοῦ ὑποπτεύμεν). ὑποκ. (ἡμεῖς). *κοινοί*=κατηγ. (ἢ ἐνδοιαστ. προτ. καθ' ὑποκ. μετὰ τὰς ἀρνήσεις μὴ οὐ, ὅταν ἐπιθυμῆ τις κατὰ τοῦ φοβεῖται μήπως δὲν συμβῆ). *τεκμαιρόμενοι*=τροπ. μετχ. *οὐ προγεγενημένης*=γεν. ἄπολ. αἰτιολ. μετχ. *ἡμῶν*=γεν. ἄντικ. τοῦ *προκατηγορίας*. *χρῆ*=ὄ. ὑποκ. *ἀντειπεῖν* ὑποκ. (ἡμᾶς). *ἢ*=ἄντικ. τοῦ ἀντιπεῖν. *ἠτησάμεθα*=ὄ' *αὐτοί*=κατηγ. προσδ., εἰς τὸ (ἡμεῖς). *λόγον*=ἄντικ. *βραχὺ ὄν*=αἰτ. ἄπολ. μετχ. αἰτιολ. ἄντι γεν. ἀπολύτου (=ἐπεὶ τὸ ἐπερώτημα βραχὺ ἐστίν). *ἐπερώτημα*=ὑποκ. *βραχὺ*=κατηγ. *γίνεσθαι*=ὄ. *ἀποκρίνασθαι*=ὑποκ. *ἐναντία*=κατηγ. (ἄντι ἐναντίον). *ᾧ*-τὰ *ἀληθῆ*=ἄντικ. τοῦ ἀποκρίνασθαι. *ἔχει*=ὄ. ὑποκ. (τὸ ἀποκρίνασθαι) *ἔλεγχον*=ἄντικ. τὰ *ψευδῆ*=ἄντικ. (ἀποκρίνασθαι) *καθεστῶτος*=αἰτιολ. μετχ. *ἔποροι*=κατηγ. *πανταχόθεν*=ἐμπρ. προσδ. *ἀναγκασόμεθα*=ὄ. *δοκεῖ*=ὄ. *ἀσφαλέστερον εἶναι*=ὑποκ. (δοκεῖ). *κινδυνεύειν*=ὑποκ. τοῦ *ἀσφαλέστερον εἶναι* (ἄπροσ. ἐμφρ.). *εἰπόντας*=χρον. μετχ. *τι*=συστ. ἄντικ. (ἢ κυρία ἐννοια τῆς προτάσεως εὐρίσκειται ὄχι εἰς τὸ ἄπαρ. ἀλλὰ εἰς τὴν μετοχήν). *παράσοι ἄν*=(δυν. εὐκτ.). *ὃ δὲ μὴ ὄρθεις λόγος*=ὑποκ. (ὃ ὄρθεις=ἐπιθ. μετχ.). *αἰτίαν*=ἄμεσ. ἄντικ. *τοῖς ἔχουσιν* (ἐπιθ. μετχ.)=ἐμμεσον ἄντικ. *ἂν ἦν* (ἄποδ. τῆς ὑποθ. εἰ ἐλέχθη β' εἶδος ὑποθ. λόγου ἀπραγματοποιήτων) ὄ. ὑποκ. *ὁ λόγος*. *σωτήριος*=κατηγ. *χαλεπῶς ἔχει*=ὄ. *ἢ πειθῶ* (=τὸ πείσαι ὑμᾶς) ὑποκ. *ἡμῖν*=δωτ. ἡθικ. *ἠφελούμεθα ἄν*=ὄ. (ἄποδ. τῆς ὑποθέσεως εἰ ἦμεν. β'. εἶδος ὑποθ. λογ. ἀπραγματοποιήτων). ὑποκ. (ἡμεῖς). *ἀγνώτες*=κατηγ. *ἀλλήλων*=γεν. ἄντικ. (τοῦ ἀγνώτες). *ἔτεσενεγκάμενοι*=ὑποθ. μετχ. (=εἰ ἐτεσενεγκάμεθα). *μαρτύρια*=ἄντικ. τῆς μετχ. *ὄντες*=ὑποθ. μετχ. ὑποκ. (ἡμεῖς *τε καὶ ἡμεῖς*). *ἄπειροι ἦτε*=ὄ. (ὑποκ. (ἡμεῖς). *ὦν*=ἄντικ. *λέξεται*=ὄ *πάντα*=ὑποκ. (ἄντικῆ συντ.). *εἰδότας*=ἐπιθ. μετχ. *καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ* *καὶ οὐ δέδιμεν ποιῆτε*=ὄ. (ἡμεῖς)=ὑποκ. *αὐτὸ*=ἄντικ. *ἔγκλημα*=κατηγ. *προκαταγρόντες*=αἰτ. μετχ. *εἶναι*=εἰδ. ἄπαρ. ἄντικ. *καὶ ἀρετὰς*=ὑποκ. τοῦ εἶναι. *ἡσοὺς*=κατηγ. *τῶν ὑμετέρων*=β' ὄρος συγκ. *κινδιστώμεθα*=ὄ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *ἐπὶ κρίσιν*=ἐμπρ. προσδ. (διεῦθυνσιν) *διεγνωσμένην*=ἐπιθ. μετχ. *φέροντες*=τροπ. μετχ. *χάριν*-ἄλλοις=ἄντικ. (δηλ. τοῖς Θεβαίσις).

Πραγματικά: Ἡ δημηγορία τῶν Πλαταίων εἵπαινεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας τοῦ Θεουκιδίδου, διότι ὁ τρόπος εἶναι φυσικὸς καὶ ὀρθαῖος καὶ τὰ ἐπιχειρήματα γενᾶτα ἀπὸ συγκινήσειν καὶ πάθος. Οἱ Ρήτορες τῶν Πλαταίων ἐν τῷ προσιμῷ προτάσουσιν τὴν ὑπόνοιαν αὐτῶν, ὅτι δὲν ἔτυχον δικαίαν δικαστῶν καὶ προβλεποῦν μὲν ὅτι θέλουν καταδικασθῆναι, ὅμως μέλλουσι νὰ ὑπερασπίσων ἐαυτούς, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθοῦν, ὅτι ἤδυναντο νὰ σωθῶν, ἐάν ἔλεγον τὰ δίκαια τῶν. Ὁ Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς λέγει περὶ τῆς δημηγορίας αὐτῆς τὰ ἑξῆς: «Τὴν Πλαταίων δημηγορίαν τεθαύμασα, παρ' οὐδέν οὕτως ἕτερον, ὡς τὸ μὴ βεβασανίσθαι μηδὲ κατεπιτεγηδεῦσθαι, ἀληθεῖ δὲ τινὶ καὶ φυσικῶς κεκοσμηθῆαι χρώματι. Τὰ τε

γὰρ ἐνθυμήματα πάθους ἐστὶ μεστά, καὶ ἡ λέξις οὐκ ἀποστρέφουσα τὰς ἀκοάς· ἦτε γὰρ σύνθεσις εὐεπῆς καὶ τὰ σχήματα τῶν πραγμάτων ἴδια». *Τοιάνδε*· δηλ. ὅποιαν ὑπέχομεν τώρα διὰ τοῦ ἐρωτήματος *ἀμφοτέρων*, δηλ. καὶ νομιμωτέρας δίκης καὶ τοῦ δικαίου. *πρὸς τοῖς ἄλλοις δεινοῖς*· ἐκτός τῶν ἄλλων δειῶν οἱ Πλαταιεῖς ἀντιμετωπίζουσιν καὶ τὴν δυσκολίαν νὰ πείσουν τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ ὅποιοι εἶναι φίλοι τῶν Θηβαίων. *ἀρετὰς*· τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον οἱ Πλαταιεῖς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν. *αὐτό*· δηλ. τὸ ἦσους εἶναι τὰς ἀρετὰς ἡμῶν. *ἄλλοις*· ἐννοεῖ τοὺς Θηβαίους, τοὺς ὁποίους ἀποφεύγουν νὰ ὀνομάσσουν ἀπὸ περιφρόνησιν καὶ μίσους.

Αἰσθητικά : *τὴν μὲν παράδοσιν ἐποιησάμεθα... νῦν δὲ φοβούμεθα*· καὶ αἱ δύο προτάσεις ἐτέθησαν πρὸς καλύτεραν ἐκδήλωσιν τῆς δυσμενοῦς τροπῆς τῆς διαδικασίας. *οὐκ ἐν ἄλλοις (δικασταῖς)*· σχῆμα λιτότητος, ἐξαιρέται ἢ μέχρι τότε ἐπικρατοῦσα πεποιθήσις περὶ τῆς ἀμεροληψίας τῶν Λακεδαιμονίων δικαστῶν. *περὶ τῶν δεινοτάτων*· μεγαλοπρεπῆς καὶ τραγικῆ ἐκφρασις. *μὴ οὐ κοινοὶ* (προσφύστερον) *ὑποπτεύομεν ὑμᾶς*· κατὰ πρόληψιν=ὑποπτεύομεν μὴ οὐχ ὑμεῖς κοινοὶ ἀποβῆτε. *προκατηγορίας... προγεγεννημένης*. πλεονασμός, μὲ πικρὴν καὶ λεπτὴν εἰρωνίαν ἐκφράζει ἐμμέσως τὸν ἀπαχθὸν τῶν Πλαταιέων διὰ τὴν στέργειν τῶν στοιχειωδεστέρων μέσων ὑπερασπίσεως. *ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἤγησάμεθα... πανταχόθεν ἄποροι καθεστῶτες*· φανερόντων τὴν τραγικὴν ἀπόνγνωσιν τῶν αἰχμαλώτων Πλαταιέων. *ἄγνωτες—εἰδότες*· ἀντιθέσις. *πάντα λέξεσθαι*· (ἀττική σύνταξις). *ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν*· προκαλεῖ ἐντύπωσιν ἢ φράσις καὶ δεικνύει τὴν ἐκ τῶν προτέρων σκληρὰν καὶ ἀδικὸν ἀπόφασιν τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν φίλων τῶν Θηβαίων, πικρὰ εἰρωνεία κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. *τὰς ἀρετὰς*· (πρόληψις)

Νόημα : Ὁ Ἀστύμαχος καὶ ὁ Λάκων δικαιολογοῦν εἰς τὸ προίμιον τὴν παράδοσιν τῆς πόλεως εἰς τοὺς Ἀ. λέγοντες, ὅτι δὲν ἐφαντάζοντο, ὅτι θὰ εἰσήγοντο εἰς δίκην μὲ τὴν κατηγορίαν ἑνὸς ἀπλοῦ ἐρωτήματος καὶ ὅτι ἐπίστευον εἰς τὴν ἀμεροληψίαν τῶν Λακεδαιμονίων δικαστῶν.

Τώρα λοιπὸν φοβοῦνται μήπως ἠπατήθησαν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν καὶ ὑπάρχει φόβος ἐκ τῆς δίκης νὰ προσέλθῃ ἡ θανατικὴ καταδικη τῶν καὶ στηρίζονται 1) εἰς τὸ ὅτι δὲν διευτυπώθη προηγουμένως σαφὴς κατηγορία κατ' αὐτῶν διὰ νὰ εἰσάγῃσιν τὴν ἀπολογία τῶν καὶ 2) εἰς τὸ ὅτι τὸ ὑποβληθὲν ἐρώτημα εἶναι σύντομον καὶ τρομερὸν δίλημμα, διότι ἐάν παραδεχθῶν, ὅτι οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν προσέφερον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους τῶν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι ἀληθές, κινδυνεύουν νὰ καταδικασθῶν σύμφωνα μὲ τὴν ὁμολογίαν τῶν, ἐάν ὅμως παραδεχθῶν, ὅτι εὐεργέτησαν αὐτοὺς, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι ψευδές, πάλιν κινδυνεύουν νὰ καταδικασθῶν ὡς ψεῦται, διότι θὰ ἀποκαλυφθῶν.

Ἀναγκάζονται συνεπῶς νὰ ὁμιλήσουν ἐν ἐκτάσει, διότι εὐρίσκονται εἰς τραγικὴν θέσιν καὶ διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν κατηγορίαν, ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ σωθῶν, ἐάν ἀπελογούντο

Ἐπίσης εἶναι δύσκολον εἰς τοὺς Πλαταιεῖς νὰ πείσουν τοὺς δικαστὰς τῶν περὶ τοῦ δικαίου τῶν, διότι ἂν ἦσαν ἄγνωστοί, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ φέρουν μάρτυρας, ὥστε νὰ ἐπιτύχουν τὴν εὐνοϊκὴν ἀπόφασιν· ἐπειδὴ ὅμως εἶναι γνωστοί, φοβοῦνται μήπως εἰσάγονται εἰς δίκην μὲ εἰλημμένην ἀπόφασιν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐχθρῶν τῶν Θηβαίων καὶ ὅχι τῶν Λακεδαιμονίων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἴσως νὰ ὑστεροῦν ὡς πρὸς τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι λόγος νὰ καταδικασθῶν.

Περίληψις : Παρεδόθημεν μὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι θὰ ἐξησφαλίζαμεν ἀμερόληπτον δικαιοσύνην, ἐνῶ τώρα βλέπομεν, ὅτι ἐπλανήθημεν, διότι καὶ κα-

τηγορία σαφῆς δὲν ἀπηγγέλθη ἐναντίον μας καὶ διότι τὸ σύντομον ἐρώτημα προδικάζει τὴν καταδίκην μας. Ἐν ἐπιγνώσει λοιπὸν τῆς θέσεώς μας ἀπεφασίσαμεν νὰ ὑπερασπίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας.

Ἐπιγραφή: Λόγοι Πλαταιέων δι' οὓς παρέδωσαν τὴν πόλιν. Ὑπόνοιαι διαψεύσεως τῶν ἐλπίδων τῶν καὶ δικαιολογία τῆς ἀποφάσεως πρὸς ἀπολογία. Φόβος παραπομπῆς εἰς προαποφασισθεῖσαν δίκην.

Κεφ. 54.

«Παρεχόμενοι δὲ ὁμῶς,
ἃ ἔχομεν δίκαια
πρὸς τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ
ἔς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους
Ἕλληνας,
ὑπόμνησιν ποιησόμεθα
τῶν εὖ δεδραμένων
καὶ πειρασόμεθα πείθειν.

Φαμέν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ
βραχύ,
εἴ τι ἀγαθὸν πεποιήκαμεν Λακε-
δαιμονίους καὶ τοὺς συμμαχούς

ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε,
εἴ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε,

οὐκ ἀδεικείσθαι ὑμᾶς,

μὴ εὖ παθόντας,
φίλους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς
ἀμαρτάνειν μᾶλλον
τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας.
τὰ δ' ἐν εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μη-
δὸν ἀγαθοὶ γενενημέθα, τὴν μὲν
οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι,

τῷ δὲ (Μήδῳ) ξυνεπιθέμενοι τότε
ἔς ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος μόνου
Βοιωτῶν.

Ἐναυμαχήσαμεν τε γὰρ ἐπ' Ἄρ-
τεμισίῳ
καὶ ἠπειρώτῃ, ὄντες
μάχῃ τε τῇ γενομένῃ ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ γῆ παραγενομέθα
ὕμιν τε καὶ Παιστανίᾳ·
εἴτε τι ἄλλο ἐπικίνδυνον
ἔγένετο τοῖς Ἕλλησι
κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον,

«Ἄλλ' ὁμῶς προβάλλοντες,
τὰς δικαιολογίας, τὰς ὁποίας ἔχομεν,
καὶ ὡς πρὸς τὰς διαφοράς μας μὲ τοὺς
μὲ τοὺς Θηβαίους καὶ πρὸς σᾶς καὶ
τοὺς ἄλλους Ἕλληνας,
θὰ ὑπενθυμίσωμεν
τὰς εὐεργεσίας
καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ (σᾶς)
πείσωμεν.

Ἀπαντῶμεν λοιπὸν εἰς τὸ σύντομον
ἐρώτημά (σας),
ἐάν δηλ. ἔχομεν κάμει καμμίαν εὐερ-
γεσίαν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ
τοὺς συμμαχούς
κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον,
ὅτι, ἂν μὲν (μᾶς) ἐρωτᾶτε ὡς ἐχθρούς
(σας),
(δηλοῦμεν, ὅτι) σεῖς δὲν ἔχετε ἀδι-
κηθῆ,

ἐάν δὲν εὐηργετήθητε (ἀπὸ ἡμᾶς),
ἂν ὁμῶς (μᾶς) θεωρῆτε φίλους (σας),
ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι μᾶλλον ἀδικεῖτε,
οἵτινες ἐξεστρατεύσατε ἐναντίον μας.
Ὡς πρὸς τὰ ἐν εἰρήνῃ καὶ κατὰ τὴν
ἐποχὴν τῶν Μηδικῶν γενναῖοι ἔχομεν
ἀποδειχθῆ, διότι ταύτην (εἰρήνην) μὲν
δὲν παρεβιάσαμεν κατὰ τὸν παρόντα
πόλεμον πρότοι, ἐναντίον δὲ τούτων
(Μήδων), διότι μαζὶ ἐπολεμήσαμεν τό-
τε χάριν τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος
μόνου ἐκ τῶν Βοιωτῶν.

Διότι καὶ ἐναυμαχήσαμεν πλησίον τοῦ
Ἄρτεμισίου,

ἂν καὶ ἡμεῖθα μεσογειακὸς λαός, καὶ
κατὰ τὴν μάχην, ἥτις ἐγένετο εἰς τὴν
ιδίαν μας χώραν ἐβοηθήσαμεν καὶ
σᾶς καὶ τὸν Παιστανίαν·
καὶ οἷσθδήποτε ἄλλος κίνδυνος
ἠπέιλησε τοὺς Ἕλληνας
καὶ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν.

πάντων μετέσχομεν
παρά δύναμιν.
καὶ ὑμῖν ἰδίᾳ ὧ Λακεδαιμόνιοι,

ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος

περιέστη τὴν Σπάρτην
ἀποστάντων τῶν εἰλωτῶν
[καὶ ἀποχωρησάντων] ἐς Ἴθώμην
μετὰ τὸν σεισμόν,
τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἔξε-
πέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν.
ὧν οὐκ εἰκός [ἔστιν]
ἀμνημονεῖν.

εἰς ὅλους ἐλάβομεν μέρος
ὑπὲρ τὰς δυνάμεις (μας).
Καὶ ἰδιαίτερος πρὸς σᾶς, Λακεδαι-
μόνιοι,
καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν μέγιστος
φόβος
κατέλαβε τὴν Σπάρτην,
ὅτε ἀπεστάτησαν οἱ εἰλωτες
[καὶ ἀποχώρησαν] εἰς τὴν Ἴθώμην
μετὰ τὸν σεισμόν,
τὸ ἕν τρίτον ἐκ τῶν πολιτῶν μας
ἀπεστείλαμεν εἰς βοήθειαν.
Ταῦτα λοιπὸν (εἶναι) ὀρθὸν νὰ λη-
σμονήτε».

Ἑρμηνευτικά. *Παρέχομαι τι* = προβάλλω ὑπὲρ ἑαυτοῦ *τι*. *δίκαια* = δικαιολογίαι, ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα. *διάφορα* = τὰς διαφοράς. *εὐ δεδραμένα* = εὐεργεσίαι. *ὑπόμνησιν ποιούμεαι* = ὑπενθυμιζώ. *φαμέν* (φημί = ἀπαντῶ). *γὰρ* = δηλαδή. *εὐ πάσχω* = εὐεργετοῦμαι (εὐ ποιῶ = εὐεργετῶ). *ἀμαρτάνειν* (ἀμαρτάνω = ἀδικῶ, ἀποτιγχνάω). *τὰ ἐν τῇ εἰρήνῃ* = ὡς πρὸς τὰ ἐν εἰρήνῃ. *λύσαντες* (λύω = παραβιάζω). *ξυνεπιθέμενοι* (ξυνεπιτίθεμαι = προσβάλλω ἀπὸ κοινοῦ). *ἡπειρῶται* = μεσογεισκὸς ἄσος. *παραγίγνομαι τινι* = σπεύδω εἰς βοήθειάν τινος. *ὅτε περ* = καθ' ὃν χρόνον ἀκριβῶς. *περιέστη* (περίσταμαι τινα = περικυκλώνω). *ἀμνημονῶ* = λησμονῶ.

Γραμματικά. *παρέχομενοι* = μετχ. ἔνεστ. τοῦ παρέχομαι (μέσον δυναμικόν, τίθεται ὡς δικανικὸς ὅρος: παρέχομαι μάρτυρας). *τὰ διάφορα* = οὐδ. οὐσ. *τῶν δεδραμένων* = μετχ. παρακ. τοῦ ῥ. δρῶμαι, ἐδρῶμην, ἐδράσθη, δέδραμαι. *πειρασόμεθα* = μελ. τοῦ πειρῶμαι. *παθόντας* = μετχ. ἄορ. β' τοῦ πάσχω (ἐπάσχον, πείσομαι, ἐπάθον, πέπονθα). *ξυνεπιθέμενοι* = μετχ. μεσ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ξυνεπιτίθεμαι (ξυνεπιτιθέμην, ξυνεπιθήσομαι — ξυνεπιτεθήσομαι, ξυνελετιθέμην — ξυνεπετεθήην, ξυνεπετεθήειμαι). *παραγόμεθα* = μεσ. ἄορ. β' τοῦ παραγίνομαι. *μετέσχομεν* = ἄορ. β' τοῦ μετέχω. *ἰδίᾳ* = δοτικοφ. ἐπιρ. *περιέστη* = ἄορ. β' τοῦ περιίσταμαι. *ἀποστάντων* = μετχ. ἄορ. β' τοῦ ἀφίσταμαι.

Ἐναγνώρισις προτάσεων. *παρέχομενοι δὲ διως... ὑπόμνησιν ποιησόμεθα* (χυρία). *ἃ ἔχομεν δίκαια* (δευτ. ἀναφ.). *καὶ πείθειν πειρασόμεθα* (χυρία). *φαμέν γὰρ... βραχὺ... οὐκ ἀδικεῖσθαι... ἐπιστρατεύσαντες* (χυρία). *εἴ τι... πεποιήκαμεν* (πλαγία ἐρωτ.). *εἰ μὲν ὡς πολέμιους ἐρωτᾶτε* (ὑποθ.). *τὰ δ' ἐν εἰρήνῃ... Βοιωτῶν* (χυρία). *Καὶ γὰρ... Ἀρτεμισίῳ* (χυρία). *μάχη τε... Πανσανίᾳ* (χυρία). *καὶ εἴ τι ἄλλο...* Ἑλλῆσι (ὑποθ. ἀναφ.). *πάντων μετέσχομεν* (χυρία). *Καὶ ἡμῖν... ἰδίᾳ... τὸ τρίτον... ἐπικουρίαν* (χυρία). *ὅτε περ... ἀποστάντων* (δευτ. χρόν.). *ὧν... ἀμνημονεῖν* (ἀναφορ.).

Συντακτικά. *παρέχομενοι* = χρόν. μετχ. *δίκαια* = ἄντικ. *ἔχομεν* = ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *ἃ* = ἄντικ. *πρὸς τὰ διάφορα* = ἔμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. *ἐς ὑμᾶς* — ἐς τοὺς Ἑλληνας = ἔμπρ. προσδ. ἀναφ. *Θηβαίων* = γεν. ἄντικ. τοῦ *διάφορα*. *ποιησόμεθα* = ρ. *ὑπόμνησιν* = ἄντικ. *τῶν εὐ δεδραμένων* = ἐπιθ. μετχ. γεν. ἄντικ. (ὑπόμνησιν). *πειρασόμεθα* = ρ. *πείθειν* = τελ. ἄπαρ. ἄντικ. γὰρ = διασαφῆτ. *φαμέν* = ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *πρὸς τὸ ἐρώτημα* = ἔμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. *τὸ βραχὺ* = ἐπιθ. προσδ. *πεποιήκαμεν* = ρ. *ἀγαθόν* — *Λακεδαιμονίους* — *ξυμμάχους* = ἄντικ. *ἐν τῷ πολέμῳ* = ἔμπρ. προσδ. *τῷδε* = ἐπιθ. προσδ. *ἐρωτᾶται* = ρ. (ἡμᾶς)

=άντικ. *πολεμίους*=κατηγ. *ὄκ ἀδικεῖσθαι*=εἰδ. ἀπαρ. α' άντικ. τοῦ φαμέν *ὑμᾶς*=ὑποκ. τοῦ *ἀδικεῖσθαι*. (ὑφ' ἡμῶν)=ποιητ. αἴτιον. *εὖ παθόντας*=ὑποθ. μετχ. (=εἰ μὴ εὖ ἐπάθετε). *νομίζοντας*=ὑποθ. μετχ. (=εἰ νομίζετε). (*ὑμᾶς*)=άντικ. *φίλους*=κατηγ. *ἀμαρτάνειν*=εἰδ. ἀπαρ. β' άντικ. τοῦ φαμέν. *αὐτοὺς*=κατηγ. προσθ. τοῦ (*ὑμᾶς*)=έννοοῦμ. ὑποκ. τοῦ ἀμαρτάνειν. ὑποθ. λόγοι ὑπάρχουν οἱ ἐξῆς: α) δύο ὑποθέσεις (εἰ ἐρωτᾶτε καὶ εἰ μὴ εὖ ἐπάθετε=εὖ παθόντες) ἔχουν κοινήν ἀπόδοσιν φαμέν *ὄκ ἀδικεῖσθαι*. β) ὑποθ. εἰ νομίζετε=νομίζοντας. ἀποδ. φαμέν *αὐτοὺς ἀμαρτάνειν*. α' εἶδους ὑποθ. λόγοι. (πραγματικόν). *τὰ ἐν εἰρήνῃ*=αἰτ. ἀναφ. *πρὸς τὸν Μῆδον*=ἐμπρ. προσθ. ἀναφ. *γεγεννημέθα*=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *ἀγαθοί*=κατηγ. *λύσαντες*=αἰτ. μετχ. *πρότεροι*=κατηγ. *ἐς ἐλευθερίαν*=ἐμπρ. προσθ. σκοποῦ. τῆς *Ἑλλάδος*=γεν. άντικ. (ἐλευθερίαν). *ξυνεπιθέμενοι*=αἰτ. μετχ. *τῷ δε* (Μῆδῳ)=άντικ. τότε=έν αντιθέσει πρὸς τὸ *νῦν*. *μόνοι*=κατηγ. *Βοιωτῶν*=γεν. διατρ. *όντες*=έναντ. μετχ. *ἠπειρώται*=κατηγ. *ἐπ' Ἀρτεμισίῳ*=ἐμπρ. προσθ. τόπου. *μάχη*=δοτ. χρόνου. *γενομένη*=ἐπιθ. μετχ. *ἐν τῇ γῇ*=ἐμπρ. προσθ. τόπου. *ὑμῖν*=Πανσαίῳ=άντικ. τοῦ *παρεγενόμεθα*. ἄλλο *τι*=ὑποκ. τοῦ *ἐγένετο*. *ἐπικίνδυνον*=κατηγ. τοῖς *Ἕλλησιν*=δοτ. προσωπ. ἀναφορᾶς. *πάντων*=άντικ. τοῦ *μετέσοχμον* *παρὰ δύναμιν*=ἐμπρ. προσθ. μέτρου. *ἐξεπέμψαμεν*=ῤ (ἡμεῖς)=ὑποκ. *ὑμῖν*=α' άντικ. προσθ. σκοποῦ. *περιεσθῆ*=ῤ. *φόβος*=ὑποκ. *μέγιστος*=ἐπιθ. προσθ. *Σπάρτην*=άντικ. *μετὰ τὸν σεισμόν*=ἐμπρ. προσθ. χρόνου. *ἀποστάντων*=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. τῶν *εἰλώτων*=ὑποκ. τῆς μετχ. καὶ γεν. άντικ. τοῦ *φόβος*. *ἐς Ἰθώμην*=ἐμπρ. προσθ. εἰς τόπον κίνησιν (*τῶν ἐν Ἰθώμην... ἀποστάντων*) ἐδῶ εἶναι βραχυλογία, τὸ πλήρες θὰ ἦτο: *τῶν ἀποστάντων εἰλώτων καὶ ἐς Ἰθώμην ἀποχωρησάντων*).

Πραγματικά: Μετὰ τὸ προῖμιον οἱ Πλαταιεῖς εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀποκρίνονται πρὸς τὸ βραχὺ ἐρώτημα: ἂν μὲν οἱ Λ. ἐρωτῶσιν ὡς πολέμιοι δὲν ἠδικήθησαν μὴ εὐεργετηθέντες, ἂν δὲ ὡς φίλοι, αὐτοὶ ἀμαρτάνωσι, διότι ἐξεστράτευσαν κατὰ φίλον, *εὖ δεδομένων* ἔννοοι τὰς κατὰ καιροὺς ὑπηρεσίας τῶν Πλ. πρὸς τοὺς Λακεδ. καὶ ἄλλους Ἕλληνας. *Εἰ μὲν ὡς πολέμιοις* εὐφρῆς διαχωρισμὸς καὶ ἀπάντησις πρὸς τὸ τεθὲν δίλημον. *τὴν μὲν αὐ λύσαντες* διότι οἱ Θηβαῖοι εἰσέβαλον κατὰ παράβασιν τῶν 30 ἐτῶν σπονδῶν, τότε κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, *μόνοι Βοιωτῶν* ἔλαβον ὄμοσ μέγιστον κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ οἱ Θεσπιεῖς καὶ οἱ Ἀλιάρτιοι κατὰ Πανσαϊαν. *ἐπ' Ἀρτεμισίῳ* ἦτο αἰγιαλὸς ὑπὲρ τὴν Ἔσταιαν Εὐβοίας. *Πανσαίῳ* ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς. *τοῖς Ἕλλησιν* ἔννοοι ἴσως τὴν συμμετοχὴν τῶν Πλαταιέων εἰς τὰς Θεριοπύλας καὶ Σαλαμίνα. *ἰδίᾳ* τονίζεται ἰδιαιτέρως ἡ β-ῆθεια τῶν Πλατ. πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τὸν σεισμόν τὸ 461 π. Χ. ἡ Σπάρτη ἐταράχθη ἀπὸ σεισμοῦ καὶ οἱ Εἰλωτες ἐπωφεληθέντες κατέστρεψαν μέρος τῆς Σπάρτης καὶ ἐφόνησαν πολλοὺς Σπαρτιάτας. Κατέλαβον τὴν *Ἰθώμην* (Μεσσην. φρούριον) καὶ παρ' ὀλίγων νά γίνον κύριοι τῆς Σπάρτης. Οἱ Λακεδ. ἔπειτα ἀπὸ 3 ἐτῶν πολιορκίαν ἐξήτησαν διὰ τοῦ Περικλείδα βοήθειαν τῶν συμμάχων καὶ ἀπέστειλαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Κίμωνα μὲ 4 χιλ. καὶ οἱ Πλαταιεῖς τὸ 1)3 τῆς συνολικῆς δυνάμεως τῶν Πλαταιέων πολιτῶν.

Λισθητικά. Ἡ περίοδος αὕτη ποιεῖ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν προηγουμένην. Ἀφοῦ εἰσαγόμεθα εἰς κρίσιν προδικασμένην, πᾶσα ἀπολογία εἶναι περιττή, ὁμως θὰ ἀπολογηθῶμεν. *δίκαια* εἶναι κυριαρχοῦσα ἔννοια ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου τούτου μέχρι τοῦ Κεφ. 57 καὶ ἀναπτύσσονται τὰ νομικὰ ἐπιχειρήματα περὶ τῶν δικαίου τῶν. *ἐρώτημα τὸ βραχὺ* τὸ ἐπίθετον ἐτέθη κατόπιν πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ διαφαίνεται τὸ πικρὸν παράπονον. *εἰ μὲν ὡς πολέμιοις* ἐρω-

τάτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας, φίλους δὲ νομίζοντας... φραμὲν ἀμαρτάνειν· δεξιότεχνικώτατος δικανικός χειρισμὸς τῶν Πλατ. ὄντες· ἢ ἐναντ. μετχ. δεικνύει τὴν μεγάλην προθυμίαν τῶν Πλ. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος. τὰ ἐν εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον· σχῆμα πρωθυμότερον. Πανουργία· ἔθεσε τὸ μέρος μετὰ τὸ ὅλον πρὸς ἔξαρσιν. ὦ Λακεδαιμόνιοι· ἡ κλητικὴ παρενετέθη πρὸς ἐνδειξιν πάθους· ὅτι περ μέγιστος φόβος· καὶ μόνη ἢ βοήθεια αὐτῇ ἐπρεπε νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς Σπαρτιάτας ἀπὸ τῆς καταδίκης τῶν Πλαταιέων.

Νόημα : Οἱ Πλατ. εἰς κύριον μέρος τοῦ λόγου των, ἂν καὶ πιστεύουν, ὅτι εὐρίσκονται πρὸ εἰλημμένης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὅμως ἐκθέτουν τὰ ἐπιχειρήματά των, τὰ σχετικὰ μὲ τὰς διαφορὰς πρὸς τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας καὶ ὑπενθυμίζουν τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν προσφερθεῖσας ὑπηρεσίας. Εἰς τὸ σύντομον ἐρώτημα, ἂν δηλ. εὐηγεγῆσαν τοὺς Λ. καὶ τοὺς συμμάχους κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ἀπαντοῦν μὲ εὐστροφίαν λέγοντες, ὅτι, ἐάν μὲν θεωροῦνται ἐχθροί, δὲν ἠδικήθησαν μὴ εὐεργετηθέντες, ἐάν δὲ θεωροῦνται φίλοι, τότε ἔνοχοι εἶναι οἱ Λ. διότι τοὺς ἐπέτεθσαν. Κατόπιν ὑπενθυμίζουν τὴν ἀρίστην διαγωγὴν των καὶ κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους καὶ κατὰ τὴν εἰρήνην πολεμήσαντες μόνοι ἐκ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον, τὰς Πλαταιᾶς καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Εἰς τὸ τέλος ὑπενθυμίζουν ἰδιαιτέρως τὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν τοῦ 464 π.Χ.

Περίληψις : Οἱ Πλαταιεῖς ἀπαντῶντες εἰς τὸ ἐρώτημα ὑποστηρίζουν, ὅτι δὲν ἔβλαψαν τοὺς Λακ. καὶ τοὺς συμμάχους, ἀλλὰ μᾶλλον ἠδικήθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ ὑπενθυμίζουν τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίᾳ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Λακεδαιμονίους κατὰ τὸν σεισμὸν.

Ἐπιγραφή : Ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα, διαγωγὴ καὶ ὑπηρεσίαι τῶν Πλαταιέων πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Κεφ. 55.

«Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἠξιώσαμεν εἶναι,

πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον.
ὑμεῖς δὲ αἰτιοὶ (έστε).
δεομένων γὰρ ζυμμαχίας,
ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβίασαντο,

ὑμεῖς ἀπέωσασθε καὶ ἐκελεύετε
τραπέσθαι πρὸς Ἀθηναίους

ὡς ἐγγὺς ὄντας,
ὑμῶν δὲν μακρὰν ἀποικούντων.
ἐν τῷ πολέμῳ μέντοι (τῷδε)
οὔτε ἐπάθατε
οὔτε ἐμελλήσατε (πείσεσθαι)

«Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν εἰς τὰ παλαιὰ καὶ σπουδαιότατα (γεγονότα) ἐθεωρήσαμεν πρέπον τοιοῦτοι νὰ εἴμεθα, ἐχθροὶ δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον.

Σεῖς ὅμως (εἴσθε) αἰτιοὶ· διότι, ἐνῶ εἴχομεν ἀνάγκην ζυμμαχίας, ὅτι οἱ Θηβαῖοι μετεχειρίσθησαν βίαν ἐναντίον· μας,

σεῖς (μᾶς) ἀπεκρούσατε καὶ συμβουλεύσατε νὰ στραφῶμεν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους,

διότι τάχα ἦσαν πλησίον (μᾶς), σεῖς δέ, διότι κατοικοῦσατε μακρὰν.

Κατὰ τὸν πόλεμον ὅμως (τὸν παρόντα) οὔτε ἐπάθατε οὔτε ἐκινδυνεύσατε (νὰ πάθετε)

ὕπὸ ὕμῶν οὐδὲν
ἐκρεπέστερον.
εἰ δ' οὐκ ἠθελήσαμεν
ἀποστῆναι Ἀθηναίων

ὕμῶν κελευσάντων
οὐκ ἠδικοῦμεν.
καὶ γὰρ ἐκείνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐ-
ναντία Θηβαίους,
ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε (βοηθεῖν),
καὶ οὐκέτι ἦν κακὸν προδοῦναι
αὐτούς,
ἄλλως τε καὶ (ὅτι) οὓς προσηγά-
γετό τις ξυμμάχους
εὖ παθῶν
καὶ αὐτὸς δεόμενος καὶ (ὅτι)
πολιτείας μετέλαβεν,
εἰκὸς δ' ἦν προθύμως
λέναι ἐς τὰ παραγγελλόμενα.
ἄ δὲ ἑκότεροι ἐξηγησθε τοῖς ξυμ-
μάχοις,
οὐχ ὁ ἐπόμενος (ὕμῖν) αἰτιοὶ (εἰ-
σὶν).
εἴ τι μὴ καλῶς ἐδράτο,
ἀλλ' (αἰτιοὶ εἰσὶν) οἱ ἄγοντες
(τοὺς ἐπομένους)
ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα».

ἀπὸ ἡμᾶς καμμίαν (ἀδικίαν)
πολὺ ἐξαιρετικὴν (ἀσυνήθη).
Ἐάν δὲ δὲν ἠθελήσαμεν
νὰ ἀποσπασθῶμεν ἀπὸ τὴν συμμαχίαν
τῶν Ἀθηναίων,
ὅτε σεῖς (μᾶς) προετρέψατε,
δὲν εἴμεθα ἔνοχοι ἀδικίας·
καθ' ὅσον μάλιστα ἐβοήθουν ἡμᾶς
ἐναντίον τῶν Θηβαίων,
ὅτε σεῖς ἐδιστάζατε (νὰ βοηθητε),
καὶ δὲν ἦτο πλέον ἐντιμον νὰ προδώ-
σωμεν αὐτούς,
πρὸ πάντων, (διότι) αὐτούς ἀπέκτησέ
τις συμμαχούς,
διότι εὐεργετήθη (ὑπ' αὐτῶν)
καὶ ὁ ἴδιος παρεκάλεσε καὶ (διότι)
ἔτυχεν ἰσοπολιτείας,
φυσικὸν δὲ ἦτο προθυμίαν
νὰ ἐκτελεῖ τὰ διατασσόμενα.
Ὅσα δὲ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ὡς ἡγε-
μόνες τῶν συμμάχων παραγγέλλετε,
δὲν (εἶναι) αἰτιοὶ ἐκείνοι, οἵτινες
(σᾶς) ἀκολουθοῦν,
ἂν κάτι ἀδικῶς ἐγίνετο,
ἀλλ' (εἶναι αἰτιοὶ) οἱ ὀδηγοῦντες
(τοὺς ἀκολουθοῦντας)
εἰς τὰς ἀδικούς πράξεις».

Ἑρμηνευτικά. *Μέγιστα*=σπουδαῖα. *ἀξιώσαμεν* (ἀξιώω-ᾶ=κρίνω ὀρθόν). *βιάζομαι*=ἐπιφέρω βίαν. *ἀπέωσασθε* (ἀπωθοῦμαι=ἀποκρούω). *ἀποικῶ*=κατοικῶ μακρὰν. *ἐκπρεπῆς*=ἀσυνήθης. *μέλλω*=σκοπεύω νὰ πράξω τί, διακινδυνεύω. *ἀποστῆναι* (ἀφίσταμαι=ἀποσπῶμαι, ἀποσκιρτῶ). *ἀποκνῶ*=διστάζω. *καλῶς*=ἐντιμος. *προσάγομαι*=ἀποκτῶ. *πολιτεία*=ἰσοπολιτεία=πολιτικά δικαιώματα. *ἐξηγοῦμαι*=ὡς ἡγεμῶν παραγγέλλω.

Γραμματικά. *ἠξιώσαμεν*=ἄορ. α' τοῦ ἀξιώ. *ἐβιάσαντο*=μεσ. ἄορ. α' τοῦ βιάζομαι *ἀπέωσασθε*=μεσ. ἄορ. α' τοῦ ἄπωθοῦμαι (ἀπεωθούμην, ἀπώσομαι-ἀπωσθήσομαι, ἀπεωσάμην-ἀπεώσθην, ἀπέωσαμαι, ἀπέωσαμην). *τραπέσθαι*=ἄπαρ. μεσ. ἄορ. β' τοῦ *τρέπομαι* (ἐτρεπόμην, τρέψομαι-τραπήσομαι, ἐτρεψάμην-ἐτραπόμην-ἐτράπην, τέτραμμαί, ἐτετράμην). *ἐπάθετε*=ἐνεργ. ἄορ. β'. τοῦ ἄ. *πάσχω* (ἐπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα-εἶν). *ἐμελλήσατε*=ἄορ. ὀριστ. τοῦ ἄ. *μέλλω* (ἔ[ῆ]μελλον, μελλήσω, ἐμελλήσα). *ἐκπρεπέστερον*=ἐπιθ. συγκ. βαθμοῦ (ἐκπρεπῆς-ἐκπρεπέστατος). *ἀποστῆναι*=ἄπαρ. ἄορ. β' τοῦ ἀφίσταμαι. *ἀπωκνεῖται*=παρ. τοῦ *ἀποκνέω*-ᾶ (ἀπώκνουν, ἀποκνήσω, ἀπώκνησα, ὀκνήσας ἔχω). *προδοῦναι*=ἄπαρ. ἄορ. β' τοῦ *προδίδωμι*. *προσηγάγετο*=ἄορ. β' τοῦ *προσάγομαι*. *μετέλαβεν*=ἐνεργ. ἄορ. β' τοῦ *μεταλαμβάνω*. *λέναι*=ἄπαρ. ἐνεστ. τοῦ *ἔρχομαι* (ἦειν-ἦα, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα-εἶν). *ἐξηγησθε*=ἐνεστ. τοῦ *ἐξηγοῦμαι*. *ἐδράτο*=μεσ. παρ. τοῦ ἄ. *δράωμαι*.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Καὶ τὰ μὲν... εἶναι (κυρία). *πολέμοι*... ὕστερον (κυρία). Ὑμεῖς δὲ αἰτιοὶ (ἐστε) (κυρία). *δεόμενον*... ὑμεῖς ἀπέωσασθε (κυρία). *στε*... ἐβιάσαντο (δευτ. χρον.). καὶ *πρός*... ἀποικούντων (κυ-

φία). 'Εν μέντοι... ἐπάθετε (κυρία), οὕτε ἐμελλήσατε (πείσεσθαι) (κυρία). Εἰ δέ... κελυσάντων (ὑποθ.), οὐκ ἠδικοῦμεν (κυρία), καὶ γάρ... Θηβαίους (κυρία), ὅτε... ἀπωκνεῖτε (βοηθεῖν) (δευτ. χρον.), καὶ προδοῦναι... καλὸν (κυρία), ἄλλως τε καὶ (ὅτι)... ξυμμάχους (αἰτιολ.) καὶ (ὅτι)... μετέλαβεν (αἰτιολ.) ἰέναι... προθύμως (κυρία), ἃ δέ... ξυμμάχοις (ἀναφορ.), οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἰτιοί (εἰσιν)... ἀλλ' οἱ ἄγοντες (αἰτιοί εἰσιν)... ἔχοντα (κύρια), εἴτι... ἐδράτο (ὑποθ.).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. τὰ παλαιὰ καὶ μέγιστα=αἰτ. ἀναφ. τοιοῦτοι=κατηγ. εἶναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ῥ. ἤξιώσαμεν, ἐγενόμεθα=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς), πολέμιοι=κατηγ. ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρον. (ἔστέ)=ρ. ὑποκ. ὑμεῖς, αἰτιοί=κατηγ. ἀπεώσασθε=ρ. ὑμεῖς=ὑποκ. δεομένων=γεν. ἀπολ. μετχ. χρον. (ἡμῶν)=ὑποκ. τῆς μετχ. ξυμμαχίας=ἀντικ. τῆς μετχ. ἐβιάσαντο=ῥ. ὑποκ. Θηβαῖοι, ἡμᾶς=ἀντικ. ἐκελεύετε=ῥ. (ὑμεῖς)=ὑποκ. τραπέσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐκελεύετε, πρὸς Ἀθηναίους=ἐμπρ. προσδ. κατεύθυνσιν, ὡς ὄντας—ἀποικοῦντων=αἰτιολ. μετχ. (αἰτιολογ. ἐξ ὑποκειμ.), ἡ πρώτη μετχ. συνεφώνησε μὲ τὸ Ἀθηναίους, τὸ ἀποικοῦντων=γεν. ἀπολ. ἡμῶν=ὑποκ. τῆς μετχ. ἐγγύς=ἐπιρ. προσδ. τόπου, μακρὰν=ἐπιρ. προσδ. τόπου, ἐπάθετε=ῥ. (ὑμεῖς)=ὑποκ. οὐδὲν=σοσι. ἀντικ. ἐκπρεπέστερον=ἐπιθ. προσδ. (α' ὄρος συγκρ. τοῦ δέοντος=β' ὄρος συγκρ.), ὑπὸ ἡμῶν=ποιητ. αἰτιον. ἐν τῷ πολέμῳ=ἐμπρ. προσδ. ἐμελλήσατε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς), (πείσεσθαι)=ἀντικ. τελ. ἀπαρ. ἠθελήσαμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς), ἀποστήναι=ἀντικ. τελ. ἀπαρ. Ἀθηναίων=ἀντικ. τοῦ ἀπαρεμφ. κελυσάντων=γεν. ἀπολ. χρον. μετχ. ἡμῶν=ὑποκ. τῆς μετχ. ἠδικοῦμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς), εἰ οὐκ ἠθελήσαμεν (ὑποθ.)—οὐκ ἠδικοῦμεν (ἀποδ.) α' εἶδος, ὑποθ. λ. πραγματικόν. (ἐτέθη ἢ ἄρν. οὐκ ἀντι μὴ διότι ἢ ὑποθ. δηλοῖ τὸ πραγμ.), ἐβόηθουν=ῥ. ὑποκ. ἡκεῖνοι, ἡμῖν=ἀντικ. ἐναντία=ἐπιρ. διορ. τρόπου, Θηβαίους=δοτ. ἀντικ. (εἰς τὸ ἐναντία), ἀπωκνεῖτε=ῥ. ὑποκ. ὑμεῖς, ἦν καλὸν=ῥ. ἀπροσ ἔκφρ. προδοῦναι=ὑποκ. (ἡμᾶς)=ὑποκ. ἀπαρ. αὐτοὺς=ἀντικ. προσηγάγετο=ῥ. τις=ὑποκ. οὗς=ἀντικ. (οὗς=αὐτούς), ξυμμάχους=κατηγ. εὐ παθῶν—δεόμενος=αἰτ. μετχ. αὐτὸς=κατηγ. προσδ. τοῦ τις, πολιτείας=ἀντικ. τοῦ μετέλαβεν, (ἐδῶ ἐπρεπε νὰ τεθῆ α' πληθυν. δηλ. ἡμεῖς εὐ παθόντες καὶ αὐτοὶ δεόμενοι προσηγόμεθα καὶ μετελάβομεν), εἰκὸς ἦν=ῥ. ἀπρ. ἔκφρ. ἰέναι=ὑποκ. (τινὰ)=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. ἐς τὰ παραγγελλόμενα=ἐμπρ. προσδ. κατεύθυνσιν, προθύμως=ἐπιρ. προσδ. τρόπου (ἐτέθη εἰς τὸ τέλος χάριν ἐμφάσεως), ἐξηγεῖσθε=ῥ. ἐκότεροι=ὑποκ. ἃ=σοσι. ἀντικ. (α' ἀντικ.), τοῖς ξυμμάχοις=β' ἀντικ. (εἰσιν)=ῥ. ὑποκ. οἱ ἐπόμενοι, αἰτιοί=κατηγ. (ἡμῖν)=ἀντικ. τοῦ ἐπόμενοι, ἐδράτο=ῥ. τι=ὑποκ. καλῶς=ἐπιρ. προσδ. τρόπου [εἴ τι... ἐδράτο, ὑποθ. οὐχ' οἱ ἐπόμενοι αἰτιοί (εἰσιν)], ἀποδ. ὑποθ. λόγος α' εἶδους, πραγματικόν], (εἰσιν)=ῥ. ὑποκ. οἱ ἄγοντες=ἐπιθ. μετχ. (αἰτιοί)=κατηγ. ἐπὶ τὰ μὴ ἔχοντα=ἐμπρ. προσδ. κατεύθυνσιν.

Πραγματικά: παλαιὰ καὶ μέγιστα· κατὰ τρόπον διπλωματικὸν ὁ ῥήτωρ ὑπενθυμίζει πάντοτε τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τῶν Πλαταιῶν πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν Σπάρτην, ἐβιάσαντο· τὸ 519 π.Χ., οἱ Πλαταιεῖς ὑπὸ τῶν Θηβαίων πιεζόμενοι ἐξήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος, ἀλλ' αὐτοὶ τοὺς παρέτεμψαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς κατοικοῦντας πλησίον των. (Ἡροδ. VI 108 «πεζόμενοι ὑπὸ Θηβαίων οἱ Πλαταιεῖς ἐδίδουσαν πρῶτα Κλεομένη... καὶ Λακεδαιμονίους σφέας αὐτούς. Οἱ δὲ οὐ δεχόμενοι ἔλεγόν σφι τάδε: Συμβουλευόμεν δὲ ὑμῖν δοῦναι ὑμᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίους, πλησιοχώροισιν ἀνδράσιν...»). Εἰ δὲ ἀποστήναι... οὐκ ἠθελήσαμεν· ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου γενομένην ὑπόδειξιν τὸ 429 π.Χ. εἰς τοὺς Πλαταιεῖς περὶ διαρρηξέως τῆς συμμαχίας αὐτῶν μετὰ τῶν Ἀθηναίων (βιβλ. Β' κωφ. 72), πολιτείας· πᾶς Πλαταιεὺς με-

ταβαίνων εἰς τινὰ πόλιν ἐγένετο μόνιμος πολίτης τῆς πόλεως αὐτῆς, ὅπως μεταξὺ Λεβαδέων καὶ Ἀρχαδῶν.

Αἰσθητικά: Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὁ Θ. ἀριστοτεχνικώτατα, ἀφοῦ ὑπενθυμίζει τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τῶν Πλαταιέων πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀποδεικνύει μὲ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα, ὅτι αἰτίοι τῆς οὕτω δημιουργηθείσης καταστάσεως εἶναι αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἄλλως τε καὶ οἷς ἐπιπαθῶν τις... προδοῦναι αὐτούς... Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὁ ῥήτωρ αἶρεται ὑπεράνω τῶν περιστάσεων διατυπῶντων γνωμικὸν καὶ κρίσιν μὲ γενικὸν κῶρος· καὶ ὅταν τοιοῦτου εἴδους κρίσεις ἐκφθέρονται ὑπὸ μικρῶν καὶ ἀδυνάτων ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ τὴν ἀντίστασιν τοῦ δικαίου τῶν ἀδυνάτων ἔναντι τῆς ἀδικίας τῶν ἰσχυρῶν καὶ εἶναι φωνὴ καὶ ἀγανάκτησις, διὰ τὴν ὅποیان ὀλοκλήρος ἢ ἀνθρωπότης ἔπρεπε νὰ πενήθῃ. ἂ δὲ ἐκάτεροι ἐξηγησθε... καὶ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὁ ῥήτωρ ὑποδεικνύει τὰς μεγάλας εὐθύνας τῶν ἰσχυρῶν ὀδηγῶν τῆς γῆς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν ἱστορίαν, ἂν πραγματι θέλουν νὰ ὀνομάζωνται ἡγήτορες λαῶν.

Νόημα: Οἱ Πλαταιεῖς ἐκθέσαντες τὰς μεγάλας αὐτῶν ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς Ἕλληνας γενικῶς καὶ πρὸς τὴν Σπάρτην εἰδικῶς δικαιολογοῦν τὴν μετὰ τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν τῶν, διὰ τὴν ὅποیان ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ Λακεδαιμόνιοι, διότι αὐτοὶ τοὺς ὤθησαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅταν παρεβιάσθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων, διότι δῆθεν οἱ Λακεδαιμόνιοι κατοικοῦσαν μακρὰν. Ἐπίσης ὑποστηρίζουν, ὅτι οὐδὲν κακὸν ἐπραξάν καὶ μὴ σύμφωνον πρὸς τὰ νόμιμα τοῦ πολέμου· τὸ ὅτι ὁμοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποστατήσουν ἐκ τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες καὶ τοὺς ἐβοήθησαν ἔναντιον τῶν Θηβαίων καὶ τοὺς παρεχώρησαν ἰσοπολιτείαν, τοῦτο ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς τίτλον τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας καὶ ὄχι μομφῆν. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου διεπράχθησαν ἔκτροπα ἐκ μέρους τῶν μικρῶν συμμάχων, δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται ἔνοχοι οἱ μικροί, ἀλλὰ οἱ μεγάλοι δηλ. οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι, οἵτινες ὀδηγοῦν τοὺς λαοὺς, διότι οἱ μικροὶ δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο παρὰ τὰς ἐντολάς τῶν μεγάλων.

Περίληψις: Οἱ Λακεδαιμόνιοι διέλυσαν τὴν πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς συμμαχίαν καὶ οἱ Πλαταιεῖς ἐξ ἀνάγκης προσεχώρησαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ δὲ ὀδηγοὶ τῶν συμμαχικῶν συνασπισμῶν εἶναι οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ἔκτροπα τῶν μικρῶν συμμάχων.

Ἐπιγραφή. Αἰτιολογία τῆς συμμαχίας Πλαταιέων καὶ Ἀθηναίων καὶ εὐθύνη τῶν ἡγητόρων.

Κεφ. 56.

«Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἠδίκησαν ἡμᾶς,
τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξόνιστε,

δι' ὅπερ καὶ τὰδε πάσχομεν.

πόλιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν
καταλαμβάνοντι
ἐν σπουδαίῃ καὶ προσέτι ἱερομη-
νίᾳ

«Οἱ Θηβαῖοι ἐξ ἄλλου πολλὰς μὲν ἄλλας ἀδικίας διεπραξάν εἰς ἡμᾶς, τὴν δὲ τελευταίαν σεῖς οἱ ἴδιοι καλῶς γνωρίζετε, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἀκριβῶς καὶ αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς κινδύνους ὑφιστάμεθα.

Ὅτε δηλ. τὴν ἰδικὴν μας πόλιν προσεπάθουν νὰ καταλάβουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπονδῶν καὶ ἐπὶ πλέον εἰς ἐορτάσιμον ἡμέραν

ὀρθῶς τε ἐτιμωρησάμεθα κατὰ τὸν
πᾶσι νόμον καθεστῶτα,

δοιοι εἶναι ἀμύνεσθαι τὸν ἐπιόντα
πολέμιον,
καὶ νῦν οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα εἰκότως
δι' αὐτούς.

εἰ γὰρ λήψεσθε τὸ δίκαιον τῷ αὐ-
τίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε

καὶ πολεμῶ ἐκείνων,
φανείσθε ὄντες τοῦ μὲν ὀρθοῦ οὐκ
ἀληθεῖς κριταί,
τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύ-
οντες [ἢ τὸ ὀρθόν].
καίτοι, εἰ νῦν δοκοῦσιν εἶναι

ὠφέλιμοι ὑμῖν,
πολύ μᾶλλον τότε καὶ ἡμεῖς
καὶ οἱ ἄλλοι "Ἑλληνες [ὠφέλιμοι
ἦμεν],
ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε
[ἢ νῦν].
νῦν μὲν γὰρ ὑμεῖς ἐπέρχεσθε
δεινοὶ ἐτέροις,
ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ,
ὅτε ὁ βάρβαρος ἐπέφερε.

δουλείαν πᾶσιν.
οἶδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν.
καὶ δίκαιόν (ἔστι)
ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν
τῆς νῦν ἀμαρτίας ἡμῶν,

εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι,
καὶ εὗρήσετε μείζω τε [προθυμίαν].
πρὸς ἐλάσσω [ἀμαρτίαν]

καὶ ἐν καιροῖς,
οἷς σπάνιον ἦν ἀντιτάξασθαι τινα
Ἑλλήνων ἀρετὴν τῇ
Ξέρξου δυνάμει,

ἐπιηνοῦντο τε μᾶλλον [ἢ νῦν]

μὴ οἱ πράσσοντες τὰ ξύμφορα ,
αὐτοῖς ἀσφαλεῖς
πρὸς τὴν ἔφοδον [τῶν βαρβάρων],

ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν
τὰ βέλτιστα μετὰ κινδύνων.

ὧν ἡμεῖς γενόμενοι καὶ

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ (ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ—ΘΗΒΑΙΩΝ)

δικαίως (τούς) ἐτιμωρήσαμεν συμφώ-
νως πρὸς τὸν νόμον τὸν καθιερωμένον
ἀπὸ ὅλους,

ὅτι δηλ. εἶναι θεμιτὸν νὰ ἀποκρούη
τις τὸν ἐπιτιθέμενον ἐχθρὸν,
συνεπῶς τώρα δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ
ἀδικηθῶμεν δικαίως ἔνεκα αὐτῶν.

Διότι, ἐὰν κρίνετε περὶ δικαίου ἀπο-
βλέποντες καὶ εἰς τὸ προσωρινόν σας
συμφέρον

καὶ εἰς τὴν ἐχθρότητα ἐκείνων,
θὰ ἀποδεχθῆτε, ὅτι εἰσθε διὰ τὸ δί-
καιον μὲν ὄχι ἀμερόληπτοι δικασταί,
ἀλλ' ὅτι ἐξυπηρετεῖτε μᾶλλον τὸ συμ-
φερον (σας) (παρὰ τὸ δίκαιον).

Καὶ πράγματι, ἐὰν τώρα φαίνονται,
ὅτι εἶναι

ὠφέλιμοι εἰς σᾶς,
πολύ πραιοσῶτερον τότε καὶ ἡμεῖς
καὶ οἱ ἄλλοι "Ἑλληνες (ὠφέλιμοι ἦ-
μεθα),

ὅτε εὗρίσκεσθε εἰς μεγαλύτερον κίνδυ-
νον (παρὰ τώρα).

Διότι τώρα μὲν σεῖς ἐπιτίθεσθε τρομε-
ροὶ ἐναντίον ἄλλων,

κατ' ἐκείνον δὲ τὸν χρόνον,

ὅτε ὁ βάρβαρος ἠπεῖλει
δουλείαν ἐναντίον ὅλων (τῶν Ἑλλή-
νων),

αὐτοὶ ἐδῶ μετ' αὐτοῦ συνεμμάχουν.

Ἐπομένως (εἶναι) δίκαιον

νὰ ἀντιπαραβάλετε ἐκείνην τὴν προ-
θυμίαν (μας) πρὸς τὸ τωρινόν σφᾶλ-
μα (μας),

ἂν τυχόν ἔχη διαπραχθῆ κανὲν σφᾶλμα
καὶ θὰ εὗρετε καὶ μεγαλύτεραν (προ-
θυμίαν) ἐν σχέσει πρὸς μικρότερον
(σφᾶλμα)

καὶ μάλιστα εἰς περιστάσεις,

κατὰ τὰς ὁποίας ἦτο σπάνιον νὰ ἀντι-
τάξῃ κανεὶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀνδρεί-
αν κατὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ξέρ-
ξου,

καὶ περισσότερο ἐπιηνοῦντο (παρὰ
τώρα)

ὄχι οἱ ἐπιδιώκοντες τὰ συμφέροντα
ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀκινδύνως

ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιδρομὴν (τῶν
ἐχθρῶν),

ἀλλ' οἱ θέλοντες μὲ τόλμην νὰ πράτ-
τουν τὰς γενναίας πράξεις ἐπικινδύ-
νως.

Μεταξὺ τούτων δέ, ἂν καὶ ὑπήρξα-

τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα

νῦν δέδιδμεν μὴ διαφθαρωμέν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐλόμενοι Ἀθηναίους μᾶλλον δικαίως ἢ ὑμᾶς κερδαλέως.

καίτοι χρῆ φαίνεσθαι γινώσκοντες ταῦτά ὁμοίως περὶ τῶν αὐτῶν

καὶ [χρῆ] μὴ νομίσει τὸ ξυμφέρον ἄλλο τι [εἶναι], ἢ ὅταν καὶ τὸ παραυτικά πού ὠφέλιμον καθιστῆται ἡμῖν ἔχουσι αἰεὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ξυμμάχων βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς».

μεν ἡμεῖς καὶ ἐτιμήθημεν μὲ τὰς μεγίστας τιμὰς,

τώρα φοβούμεθα, μήπως φονευθῶμεν ἕνεκα τῆς ἰδίας διαγωγῆς μας, διότι δηλ. ἐπροτιμήσαμεν τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον κατὰ τὸ δίκαιον παρὰ σᾶς κατὰ τὸ συμφέρον μας.

Ἄλλ' ὅμως πρέπει νὰ φαίνεσθε, ὅτι ἔχετε σταθερὰν γνώμην ἐπίσης (κρίνοντες) περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων

καὶ (πρέπει) νὰ μὴ νομίσετε, (ὅτι εἶναι) τὸ συμφέρον σας ἄλλο τι, παρὰ ὅταν καὶ τὸ προσωρινὸν μέχρι τινὸς συμφέρον ρυθμίζεται διὰ σᾶς, ἐνῶ διατηρεῖτε πάντοτε πρὸς τοὺς ἀνδρείους ἐκ τῶν συμμάχων διαρκῆ τὴν ἐγγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀνδρείαν των».

Ἑρμηνευτικά. *Ξύνοιδα*=γνωρίζω καλῶς. *σπονδη*=συνθήκη, θυσία. *ἱερομηνία*=ἱερὰ μῆνη (σελήνη)=ἐφορτάσιμος ἡμέρα. *τιμωροῦμαι τινὰ*=τιμωρῶ τινὰ ἐκδικούμενος. *ὁ καθεστὼς νόμος*=ὁ καθιερωμένος νόμος. *δοσις*=ὁ σύμφωνος πρὸς τὸν θεῖον νόμον. *βλάπτομαι*=ἀδικοῦμαι. *τὸ αὐτίκα χρησιμον*=τὸ προσωρινὸν συμφέρον. *λαμβάνω τὸ δίκαιον τῶ χρησίμῳ*=κρίνω περὶ τοῦ δικαίου κατὰ τὸ συμφέρον. *φαίνομαι ὦν*=εἶναι φανερόν ὅτι εἶμαι. *δεινός*=ὁ ἐμπνέων φόβον. *ἀντιτίθημι*=ἀντιπαραβάλλω. *ἀρετῆ*=ἀνδρεία. *διαφθείρομαι*=φονεύομαι. *αἰροῦμαι*=προτιμῶ. *κερδαλέως*=κατὰ τὸ συμφέρον μας. *χρῆ*=πρέπει (ἠθικὴν σημ.). *γινώσκω ταῦτά*=ἔχω σταθερὰν γνώμην. *βέβαιος*=διαρκῆς.

Γραμματικά. *ξύνιστε*=παρακ. μὲ σημασίαν ἔνεστ. τοῦ *ξύνοιδα*=(οἶδα-οἶσθα-οἶδε-ἴσμεν-ἴστε-ἴσασι) ὑπερσ. μὲ σημ. παρατ. ἤδειν, μέλλον εἶσομαι καὶ εἰδήσω). *ἐτιμωρησάμεθα*=μέσος ἄορ. α' τοῦ *τιμωροῦμαι*. *καθεστῶτα*=μετχ. ἄπαρ. ἔνεστ. (ἀμύνομαι, ἡμυνόμην, ἀμυνοῦμαι, ἡμυνάμην). *ἀμύνω τινί*=βοηθῶ τινι. *βλαπτοίμεθα*=ἔνεστ. εὐκτ. τοῦ *βλάπτομαι*. *αὐτίκα*=χρον. ἐπιρ. *φανείσθαι*=μέλλον τοῦ φαίνομαι. *δοκοῦσιν*=ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ *δοκῶ* (προσωπικόν), *δοκεῖ* (ἄπροσ.) ἢτε=παρατ. τοῦ εἰμί *οἶδε*=δεικτ. ἀντ. (ἴδε-ἦδε-τόδε). *ἡμάρτηται*=μέσος παρακειμ. ὄριστ. γ' ἐνικ. (ἡμαρτάνομαι, ἡμαρτάνετο, ἡμαρτήθη, ἡμάρτηται, ἡμάρτητο ἄπροσ.). *ἀντιθεῖναι*=ἄπαρ. ἄορ. β' τοῦ ἀντιτίθημι (ἄορ. β' ἀντέθηκα). *μειζῶ-ἐλάσσω*=ἐπιθ. συγκρ. (μειζῶνα-ἐλάσσονα) τῶν ἐπιθετῶν *μέγας-μικρός*. *ἀντιτάξασθαι*=ἄπαρ. ἄορ. τοῦ *ἀντιτάττομαι*. *ἐπηροῦντο*=παρατ. τοῦ ἐπαινοῦμαι. *γενόμενοι*=μετχ. ἄορ. β' τοῦ γίγνομαι. *τιμηθέντες*=μετχ. παθ. ἄορ. α' τοῦ *τιμῶμαι* *δέδιδμεν*=παρακ. †σημ. ἔνεστ. τοῦ *δέδοικα* ἢ *δέδωκα* (μελ. δείσω, ἄορ. ἔδεισα). *διαφθαρωμέν*=ὑποτ. παθ. ἄορ. β' τοῦ *διαφθείρομαι* (διαφθειρόμην, διαφθεροῦμαι-διαφθαρήσομαι, διαφθάρην, διεφθάρμαι-μην). *ἐλόμενοι*=μετ. μεσ. ἄορ. β' τοῦ *αἰροῦμαι*=ἐκλέγω, προτιμῶ ἢ ρούμην, αἰρήσομαι. εἰλόμην, ἤρημαι-μην. (παθ. αὐτοῦ *αἰροῦμαι*-*αἰρεθήσομαι*, *ἠρόσθην*). *κερδαλέως*=τροπ. ἐπιρ. *αἰεὶ* (ἀεὶ)=χρον. ἐπιρ. *βέβαιοι*=ἐπιθ. τριγενῆς καὶ δικατ. β' κλ. *ἔχουσι*=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ἔχω. *παραυτικά*=χρον. ἐπιρ. *καθιστῆται*=ὑποτ. ἔνεστ. τοῦ *καθίσταμαι*.

Ἐναγνώρισις προτάσεων. Θηβαῖοι... ἠδίκησαν (κυρία), τὸ δὲ τελευ-
 ταῖον... ξύνιστε (κυρία), δι' ὅπερ... πάσχομεν (δευτ. ἀναφ.), πόλιν γάρ... ἀμύ-
 νεσθαι (κυρία), καὶ νῦν... βλαπτοίμεθα (κυρία), εἰ μὲν γάρ... λήψεσθε (ὑποθ.).
 τοῦ μὲν... θεραπεύοντες (κυρία), εἰ νῦν... εἶναι (ὑποθ). καίτοι... καὶ ἡμεῖς...
 μᾶλλον τότε... (ὠφέλιμοι ἦμεν) (κυρία), ὅτε... ἦτε (δευτ. χρον.), νῦν μὲν γάρ...
 δεινοὶ (κυρία), ἐν ἐκείνῳ δέ... οἶδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν (κυρία), ὅτε πᾶσι... βάρ-
 βαρος (δευτ. χρον.), καὶ δίκαιον (ἔστι)... ἀμαρτίας... προθυμίαν (κυρία), εἰ
 ἄρα ἡμάρτηται (ὑποθ), καὶ μείζω.. καὶ ἐν καιροῖς (κυρία), οἷς σπάνιον...
 ἀντιτάξασθαι (δευτ. ἀναφ.), ἐπηγοῦντο τε... βέλτιστα (δευτ. ἀναφ.), ὧν
 ἡμεῖς... δέδιμεν (ἀναφ.), μὴ διαφθαρώμεν... κερδαλέως (ἐνδοιαστ.) καίτοι
 χρῆ... γινώσκοντες (κυρία), καὶ τὸ ξυμφέρον (χρῆ) μὴ ἄλλο τι νομίσαι
 (κυρία), ἢ ὅταν... τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς... καθιστῆται (δευτ. χρονικ.
 ὑποθ).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. ἠδίκησαν = ρ. Θηβαῖοι = ὑποκ. ἡμᾶς = α' ἀντικ. πολλὰ καὶ
 ἄλλα = β' ἀντικ. σύστοιχον (= πολλὰς ἄλλας ἀδικίας), ξύνισται = ρ. ὑποκ.
 {ἡμεῖς}. αὐτοὶ = κατηγ. προσδ. (τὸ τελευταῖον [ἀδικημα, ὃ ἡμᾶς ἠδίκησαν]
 ἀντικ.), πάσχομεν = ρ. (ἡμεῖς) = ὑποκ. δι' ὅπερ = ἀναγκ. αἰτιον. τάδε = ἀντικ. ἐπι-
 μωρησάμεθα = ρ. (ἡμεῖς) = ὑποκ. γάρ = διασαφ. καταλαμβάνοντας = χρον. μετχ.
 (ἐδῶ ἐνεστώς ἀποδείρας = πειρωμένοις καταλαμβάνειν), αὐτοὺς = ὑποκ. τῆς
 μετχ. πόλιν = ἀντικ. τῆς μετχ. τὴν ἡμετέραν = ἐπιθ. προσδ. ἐν σπουδαῖς καὶ
 (ἐν) ἱερομηνία = ἐμπρ. προσδ. χρόνου. ὀρθῶς = ἐπιρ. προσδ. τρόπου. κατὰ τὸν
 νόμον = ἐμπροσθ. προσδ. συμφωνίας. πᾶσι = δοτ. ἀναφορᾶς. καθεστῶτα = ἐπιθ.
 μετχ. τὸν ἐπιόντα... ὅσιον εἶναι = ἐπεξήγησις εἰς τὸ καθεστῶτα νόμον. ὅσιον
 εἶναι = ἀπρ. ἐκφρ. τῆς ὁποίας ὑποκ. ἀμύνεσθαι. (τινὰ) = ὑποκ. τοῦ ἀπαρέμφ.
 τὸν ἐπιόντα = ἐπιθ. μετχ. ἀντικ. τοῦ ἀμύνεσθαι. πολέμιον = κατηγ. τοῦ ἐπιόν-
 τα (πάντα, ὅς ὡς πολέμιος ἐπέρχεται). οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα = ὄ. (ἡμεῖς) = ὑποκ.
 εἰκότως = ἐπιρ. προσδ. τρόπου. δι' αὐτοὺς = ἐμπρ. προσδ. αἰτίου. νῦν = ἐπιρ. προσδ.
 χρόνου. Ὁ ὑποθ. λόγος ἔχει ὡς ἐξῆς: (εἰ βλαπτοίμεθα) — οὐκ ἂν εἰκότως βλα-
 πτοίμεθα γ' εἶδος ὑποθ. λόγου ἀπλήν σκεψιν λέγοντος. εἰ λήψασθαι (ὑποθ). —
 φανεῖσθε (ἀποδ.) δ' εἶδος ὑποθ. λόγου, προσδοκώμενον [ἐκφέρεται διὰ τοῦ εἰ-
 ὄριστ. ἀντι τοῦ εἰάν, ἂν, ἦν + ὑποθ. σπανία ἐκφορᾶ]. λήψεσθαι = ρ. (ἡμεῖς)
 = ὑποκ. τὸ δίκαιον = ἀντικ. τῷ χρησίμῳ — τῷ πολεμίῳ = δοτ. ὄργ. (μετὰ τὰ ρ.
 τὰ σημαίνοντο κρίσιν). τῷ αὐτίκα = ἐπιθ. προσδ. τοῦ χρησίμου. ὑμῶν = γεν. ἀντικ.
 τοῦ χρησίμου. ἐκείνων = γεν. κτητ. εἰς τὸ πολεμίῳ. φανεῖσθαι = ὄ. (ἡμεῖς) = ὑποκ.
 ὄντες — θεραπεύοντες = κατηγ. μετχ. ἐκ τοῦ φανεῖσθαι (δηλωσ. σημαντ.). κρι-
 ταί = κατηγ. (ὄντες). ἀληθεῖς = ἐπιθ. προσδ. τοῦ ὀρθοῦ = γεν. ἀντικ. τοῦ κριταί.
 τὸ ξυμφέρον = ἀντικ. τοῦ θεραπεύοντες τὸ ξυμφέρον θεραπεύοντες μᾶλλον
 = α' ὄρος συγκρ. (ἢ τὸ ὀρθόν) = β' ὄρος συγκρ. εἰ δοκοῦσιν = ὑποθ. —
 (ὠφέλιμοι ἦμεν) ἀποδ. α' εἶδος ὑποθ. λόγου τὸ πραγματικόν. δοκοῦσιν = ρ.
 (Θηβαῖοι) = ὑποκ. εἶναι = εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ δοκοῦσι (τὸ τοπροσπαῖα).
 ὠφέλιμοι = κατηγ. ὑμῶν = δοτ. προσ. εἰς τὸ δοκοῦσι καὶ δοτ. ἀντικ. τοῦ ὠφέ-
 λιμοι, (ὠφέλιμοι ἦμεν) ἐννοεῖται. (ἦμεν) = ρ. ἡμεῖς καὶ οἱ Ἕλληνες = ὑποκ.
 ἄλλοι = ἐπιθ. προσδ. (ὠφέλιμοι) = κατηγ. πολλὴ = ἐπιρ. προσδ. ἐπιτείνει τὸ
 μᾶλλον. τότε = ἐπιρ. προσδ. χρόνου. ἦτε = ρ. (ἡμεῖς) = ὑποκ. ἐν κινδύνῳ =
 ἐμπρ. προσδ. κατάστασιν. μείζονι = ἐπιθ. προσδ. ἐν μείζονι κινδύνῳ = α' ὄρος
 συγκρ. (ἢ νῦν) ἐνν. = β' ὄρος συγκρ. ἐπέρχεσθε = ὄ. ἡμεῖς = ὑποκ. δεινοὶ =
 κατηγορ. ἐτέροις = δοτ. ἀντικ. εἰς τὸ δεινοί. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ = ἐμπρ. προσδ.
 χρόνου. ἦσαν = ρ. οἶδε = ὑποκ. μετ' αὐτοῦ = ἐμπρ. προσδ. ἐπέφραεν = ρ. ὁ βάρ-
 βαρος = ὑποκ. πᾶσι - δουλείαν = ἀντικείμενα. δίκαιόν (ἔστι) = ὄ. ἀπρσ. ἐκφ.
 ἀντιθεῖναι = ὑποκ. (ἡμᾶς) = ὑποκ. ἀπαρ. προθυμίαν = α' ἀντικ. τὴν τότε =
 ἐπιθ. προσδ. τῆς ἀμαρτίας = β' ἀντικ. τοῦ ἀντιθεῖναι. τῆς νῦν = ἐπιθ. προσδ.

ἡμῶν=γεν. ὑποκ. (ἁμαρτίας), εἰ ἡμάρτηται (ὑποθ.)-δίκαιόν (ἔστι) ἀποδ.
 α' εἶδος ὑποθ. λόγου, πραγματικόν. ἡμάρτηται=ρ. τι=ὑποκ. εὐρήσετε=ρ.
 (ὑμεῖς)=ὑποκ. (προθυμία)=ἀντικ. μείζω=κατηγ. πρὸς ἐλάσσω=ἐμπρ. προσδ.
 ἀναφορᾶς. ἐν καιροῖς=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. σπάνιον ἦν=ρ. ἀπρὸς. ἔκφρ.
 ἀντιτάσσεται=ὑποκ. τιὰ=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμ. τῶν Ἑλλήνων=γεν. διαιρ.
 ἀρετῆν-τῇ δυνάμει=ἀντικ. Σέρξου=γεν. κτητ. ἐπηρεοῦντο=ῥ. οἱ πρόσσοντες
 =ὑποκ. ἐπιθ. μετχ. α' ὄρος συγκρ. (ἢ νῦν) ἐνν. β' ὄρος συγκρ. τὰ ξύμφορα
 =ἀντικ. τῆς μετχ. αὐτοῖς=δοτ. ἀντικ. τοῦ ξύμφορα. ἀσφαλεία=ἐπιρ. προσδ.
 τρόπου. πρὸς τὴν ἐφοδον=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορ. ἐθέλοντες=ἐπιθ. μετχ. καὶ
 ὑποκ. τοῦ ἐπηρεοῦντο. τολμᾶν=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐθέλοντες. τὰ βέλτι-
 στα=ἀντικ. μετὰ κινδύνων=ἐμπρ. προσδ. τρόπου. δέδιμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς).
 ὦν=γεν. διαιρ. κατηγορ. εἰς τὸ γενόμενοι. γενόμενοι-τιμηθέντες=ἐνδοτ. μετχ.
 ἐς τὰ πρῶτα=ἐμπρ. προσδ. νῦν=ἐπιρ. προσδιορ. χρόν. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς=
 ἐμπρ. προσδ. αἰτίαν. διαφθαρωμένω=ῥ. [ἡμεῖς]=ὑποκ. ἐλόμενοι=αἰτ. μετχ.
 ἐλεξηγοῦσα τὸ τοῖς αὐτοῖς. Ἀθηναίους=ἀντικ. τῆς μετχ. καὶ α' ὄρος συγκρ.
 ἢ ὑμᾶς=β' ὄρος συγκρ. δικαίως=ἐπιρ. προσδ. τρόπου κερδαλέως=ἐπιρ.
 προσδ. τρόπον. χρῆ=ῥ. φαίνεσθαι=ὑποκ. (ὑμεῖς ἀντί ὑμᾶς)=ὑποκ. ἀπαρεμ.
 γιγνώσκοντες=κατηγ. μετχ. ἐκ τοῦ φαίνεσθαι. ταῦτά=σοισι. ἀντικ. περὶ τῶν
 αὐτῶν=ἐμπρ. προσδ. διοίως=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. μὴ νομίσαι=ὑποκ. τοῦ
 ἐννοουμ. (χρῆ). (ὑμεῖς ἢ ὑμᾶς)=ὑποκ. τοῦ εἶναι. ἀπαρ. (εἶναι)=εἰδ. ἀπαρ. ὡς
 ἀντικ. τοῦ νομίσαι. τὸ ξυμφέρον=ὑποκ. τοῦ εἶναι. ἄλλο τι=κατηγ. καὶ α' ὄρος
 συγκρ. ἢ ὅταν... β' ὄρος συγκρ. καθιστήται=ρ. τὸ παραντίκιν (ξυμφέρον)=
 ὑποκ. ὀφέλιμον=κατηγ. ὑμῖν=δοτ. προσωπ. ἔχουσιν=χρον. μετχ. τὴν χά-
 ριν=α' ἄντικ. (ἄμεσον) τοῦ ἔχουσιν. τῆς ἀρετῆς=γεν. αἰτίας. βέβαιον=
 κατηγ. (τοῦ χάριν). τοῖς ἀγαθοῖς=ἐμμ. ἀντικ. τοῦ ἔχουσιν. τῶν ξυμμάχων
 =γεν. διαιρετ.

Πραγματικά. πολλά καὶ ἄλλα ἠδίκησαν' ἔννοεῖ ὅλας τὰς ἀπὸ 520—427
 π. Χ. ἐνοχλήσεις τῶν Θηβαίων. ἐν σπονδαῖς' ἔννοεῖ τὰς 30ετείς σπονδίας. ἱε-
 ρομηνία' ἱερομηνία λέγονται αἱ τῆ μηνί ἱεραὶ ἡμέραι ἀφιρωμένοι εἰς τοὺς
 θεοὺς. ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα' τοῦτο δὲν εἶναι τελείως ἀληθές, διότι πρῶτον
 μὲν οἱ Θηβαῖοι ἐκλήθησαν παρὰ τῶν Ὀλιγαρχικῶν Πλαταιέων καὶ δεῦτερον,
 διότι κατ' ἀρχάς οἱ Πλαταιεῖς ἐσυνθηκολόγησαν, κατόπιν ὅμως μετὰ τὴν
 ἐπιτυχῆ των ἀντεπίθεσιν κατέσφαξαν τοὺς αἰχμαλωτισθέντας Θηβαίους παρὰ
 τὴν ὑπόσχεσιν των (βιβλ. Β' Κεφ. 2—6). τὸ ξυμφέρον' ἔννοεῖ τὸ ὕλικόν συμ-
 φέρον. ἐν μείζονι κινδύνῳ' θέλει νὰ δείξῃ ὁ ρήτωρ, ὅτι οἱ Θηβαῖοι ἦσαν και-
 ροσκόποι καὶ τὸ μέγεθος τῆς προδοσίας κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους. τῆς
 νῦν ἁμαρτίας' ἔννοεῖ τὴν ἐμπλοκὴν των εἰς τὸν παρόντα πόλεμον. τὴν ὁποί-
 αν θεωρεῖ καὶ ὅλως ἄστοχον. καίτοι εἰ νῦν ἐμὴν ὀφέλιμοι δοκοῦσι' οἱ
 Θηβαῖοι δηλ. εἶναι ἴσως χρήσιμοι ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον δύ-
 νανται νὰ εἶναι βλαβεροί, ὅπως ἦσαν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. δοκοῦσι' χρησιμο-
 ποιεῖ ῥ. ὅπως ὑποδηλώσῃ, ὅτι μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον εἶναι ὀφέλιμοι.
 οἷδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν' οἱ Θηβαῖοι ἐμῆδισαν, διότι οἱ ὀλιγαρχικοὶ αὐτῶν δὲν
 εἶχον τὸ σθένος νὰ ἀνταπαιχθῶσι κατὰ τῶν Περσῶν. εἶναι μάλιστα κηλὶς διὰ
 τὸν Πίνδαρον, ὅστις συνεβούλευσε τοὺς Θηβαίους νὰ ἀγωνισθῶν ἡσυχίαν. ἐς τὰ
 πρῶτα' ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι ἐφιλονίκησαν πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας περὶ τοῦ ἀρι-
 στείου τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης, τότε κατὰ πρότασιν τοῦ Κορινθίου Κλεοκρί-
 του ἐδόθη τοῦτο εἰς τοὺς Πλαταιεῖς. Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως' ἔννοεῖ
 ὅτι δὲν ὑπῆρχουσιν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Ἀρχιδάμου, ἡ ἀποστῶσι τὰς συμ-
 μαχίας τῶν Ἀθηναίων. Ἐὰν ἀπεχώρουν τῶν Ἀθηναίων, ἦτο συμφέρον των,
 διότι θὰ ἐσώζοντο, ἀλλὰ θὰ ἦτο ἄδικον, διότι θὰ ἐπρόδιδεν τοὺς συμμά-

γους, ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι γινώσκοντες· ἐδῶ μέμφεται τοὺς Λακεδ. διότι μετέβαλον γνώμην, ἐνῶ οἱ Πλ. ἐμμένουν πιστοί.

Αἰσθητικά. πολλὰ καὶ ἄλλα=σχ. ἐν διὰ δυοῖν· διότι συνδέονται διὰ τοῦ καὶ δυὸ λέξεις, ἐνῶ θα ἔπρεπε ἡ μία ἐξ αὐτῶν νὰ εἶναι προσδιορισμὸς τῆς ἄλλης [πολλὰ ἄλλα], τοῦ δὲ *τελευταῖον* (*ἀδίκημα*)=ἐτέθησαν πρὸς ἔμφρασι, διὰ νὰ δείξουν τὴν βαρύτεραν μορφήν τοῦ τελευταίου ἀδικήματος. *τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀμύνεσθαι*=ἡ ἐπεξ. αὐτὴ καταντᾷ γνωμικόν, ὡς τὸ «εἰς οἰωνὸς ἄριστος...» τοῦ Ὀμήρου. *Θεραπεύοντες* λεπτή καὶ πικρὰ εἰ-

ρωνεῖσ.

χρησίμω		ὕμῶν
ἐκείνων		πολεμῶν

 [=σχ. χιαστὸν] αἱ λέξεις παρίστανται χια-

στί, ἂν γραφοῦν εἰς δύο σειράς, ἡ μία ὑπὸ τὴν ἄλλην. *τῷ χρησίμῳ*—*τῷ πολεμῶν*=μετωνυμία, διότι χρησιμοποιεῖ τὰ οὐδέτε. ἐπιθέτων ἀντὶ οὐσιαστικῶν. *τῇ ὀφείλει*—*τῇ ἐχθρῶ*. τοῦ *δορθοῦ*—*τὸ ξυμφέρον*=ἀντίθεσις. *δοκοῦσιν ὀφέλιμοι εἶναι...* πολλὸ μᾶλλον (ὀφέλιμοι ἦμεν)=σχῆμα ἐξ ἀναλόγου. *νῦν*—*ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ*=ἀντίθεσις. *ὁ βάρβαρος*=μετωνυμία. *μείζω*—*πρὸς ἐλάσσω*=ἀντίθεσις. *οἱ μὴ πράσσοντες*—*ἐθέλοντες*=ἀντίθεσις. *ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα*=ἐτέθησαν κατὰ σχῆμα χιαστὸν πρὸς τὰς τῆς προηγούμενης· δηλ. *τὸ ἐθέλοντες τολμᾶν* ἀντιτίθεται *πρὸς τὸ πράσσοντες* τὸ *μετὰ κινδύνων* πρὸ τὸ *ἀσφαλείᾳ* καὶ τὸ *βέλτιστα* πρὸς τὸ *ξύμφορα αὐτοῖς*. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τοῦτῳ ὁ λόγος διὰ μὲν τῶν μετωνυμιῶν καθίσταται ὑψηλὸς καὶ ἐπιβλητικὸς, διὰ δὲ τῶν ἀντιθέσεων πειστικὸς καὶ διδακτικὸς. Δὲν λείπει ἡ λεπτή μετὰ πικρίας εἰρωνεῖα.

Νόημα. Ἐκτὸς τὴν ἄλλων ἀδικιῶν τῶν Θηβαίων ὁ ῥήτωρ ὑπενθυμίζει τὴν τελευταίαν αἰφνιδίαν ἐπίθεσιν αὐτῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης· ἐπειδὴ ὅμως οἱ Πλαταιεῖς κατὰ τὸν πατροπαράδοτον νόμον ἀπέκρουσαν καὶ ἐτιμώρησαν τοὺς εἰσβολεῖς, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρηθῶν ἐξ αἰτίας τῶν Θηβαίων. Ἄν ὅμως καταδικασθῶσι, θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ δικασταὶ ὑπῆρξαν μεροληπτικοὶ καὶ ταπεινοὶ ὑπολογισταὶ τοῦ πολιτικοῦ συμφεροντός των. Συνεπῶς οἱ Λακεδ. δὲν πρέπει νὰ ἐκτιμῶν τὴν προσωρινὴν φιλίαν τῶν Θηβαίων, ἀλλὰ νὰ ἐκτιμῶν τὴν διαρκῆ καὶ μόνιμον φιλίαν τῶν Πλατ. καὶ τὰς πολιτίμους ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους. Ἄν συνέβησαν ὅμως σφάλματα, λέγουν οἱ Πλαταιεῖς, κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, δίκαιον εἶναι νὰ συγχωρηθῶν, διότι εἶναι πολὺ μικρότερα ἀπὸ τὴν αὐτοθυσίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν κατὰ τὸ παρελθόν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἔτυγον τοῦ ἄριστου ἀνδρείας κατὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Ἡ σταθερὰ συμμαχία των πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀποτελεῖ κίνδυνον θανατικῆς καταδίκης, καίτοι εἶναι δείγμα ἐντιμότητος. Τέλος οἱ Πλαταιεῖς συνιστοῦν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δικαστὰς, ὅπως κατὰ τὴν κρίσιν διατηρήσουν σταθερὰν γνώμην καὶ προσπαθήσουν νὰ συμβιβάσουν τὸ προσωρινὸν συμφέρον τῆς Σπάρτης πάντοτε πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς φιλίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς γενναίους συμμάχους των.

Περίληψις. Αἷτιοι τῶν σημερινῶν δεινῶν τῶν Πλαταιέων εἶναι οἱ Θηβαῖοι, ἡ δὲ σημερινὴ συμμαχία τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Θηβαίους δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν στάσιν των πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς. Ὑπενθυμίζουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν Πλαταιέων κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους καὶ παρακλιθῶν, ὅπως ἡ ἀπόφασις των μὴ ῥυθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὸ πρόσκαιρον συμφέρον, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνην, ἣν ὀφείλουν πρὸς αὐτούς, καὶ τὰς περὶ δικαίου ὑστάς.

Ἐπιγραφή. Αἰτιολογία τιμωρίας Θηβαίων καὶ σύγκρισις διαγωγῆς Θηβαίων καὶ Πλαταιέων κατὰ τὰ Μηδικά. Προσήλωσις τῶν Πλαταιέων πρὸς τὴν πατροπαράδοτον ἀρετὴν καὶ ποῖον τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῶν Λακεδαιμονίων.

Κεφ. 57.

«Προσκέψασθέ τε,
ὅτι νῦν μὲν νομίζεσθε
παράδειγμα ἀνδραγαθίας τοῖς
πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων·
εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε
μὴ τὰ εἰκότα—οὐ γὰρ
κρινεῖτε τὴν δίκην τὴν δε
ἀφανῆ, [κρινεῖτε] δὲ [ἐμφανῆ]

ἐπαινούμενοι περὶ ἡμῶν
οὐ μεμπτῶν [δυντῶν].
Ὅρατε, ὅπως οὐκ ἀποδέξωνται
[οἱ Ἕλληνες] ἐπιγνώναι
ἀπρεπές τι ἀνδρῶν ἀγαθῶν
περὶ [ὑμᾶς] αὐτοὺς δυντὰς
ἀμείνους [ἡμῶν],
οὐδὲ ἀνατεθῆναι σκόλα
πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς
ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν
τῆς Ἑλλάδος.
δεινὸν δὲ δόξει εἶναι Λακεδαιμο-
νίουσ πορθῆσαι Πλάταιαν,

καὶ τοὺς μὲν πατέρας
ἀναγράψαι εἰς τὸν τρίποδα τὸν
ἐν Δελφοῖς τὴν πόλιν δι' ἀρετῆν,

ὑμᾶς δὲ ἐξαλεῖψαι καὶ ἐκ παντὸς
τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικεσίᾳ
διὰ Θηβαίους.
προκεχωρήκαμεν γὰρ δὴ ἐς
τοῦτο ζυμφορᾶς,
οἵτινες ἀπωλλόμεθα Μήδων τε
κρατησάντων
καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλά-
τοις Θηβαίων ἡσώμεθα

καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους
ὑπέστημεν,
τότε μὲν λιμῶ διαφθαρῆναι,

εἰ μὴ παρέδομεν τὴν πόλιν,

«Καὶ νὰ σκεφθῆ προσέτι,
ὅτι τώρα μὲν θεωρεῖσθε
παράδειγμα χρηστότητος ὑπὸ τῶν
περισσοτέρων ἐκ τῶν Ἑλλήνων·
ἐὰν ὁμως θὰ ἀποφασίσετε περὶ ἡμῶν
ὄχι τὰ δίκαια—διότι δὲν
θὰ κρίνετε αὐτὴν ἐδῶ τὴν δίκην,
ὥστε νὰ μείνη ἀφανῆς, ἀλλὰ [θὰ
κρίνετε φανερά]
ἐπαινούμενοι περὶ ἡμῶν,
[οἱ ὅποιοι] δὲν [εἴμεθα] ἀξιόμεμπτοι
προσέγετε, μήπως δὲν θὰ ἐπικροτήσουν
[οἱ Ἕλληνες] νὰ λάβετε ἀδίκον
τινα ἀπόφασιν περὶ χρηστῶν ἀνδρῶν
[σεῖς] οἱ ἴδιοι, οἱ ὅποιοι εἰσθε
χρηστότεροι ἀπὸ [ἡμᾶς],
οὔτε νὰ ἀφιερῶθουν λάφυρα
εἰς τοὺς κοινοὺς ναοὺς [προσερχόμενα]
ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας
τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ φανῆ δὲ, ὅτι εἶναι τρομερὸν οἱ
Λακεδαιμόνιοι νὰ καταστρέψουν τὰς
Πλαταιάς,

καὶ οἱ μὲν πρόγονοί των νὰ ἀναγρά-
ψουν εἰς τὸν τρίποδα (τὸν ἀφιερω-
θέντα) εἰς τοὺς Δελφοὺς τὸ ὄνομα
τῆς πόλεως ἕνεκα (τῆς ἐπιδειχθείσης)
ἀνδρείας,

σεῖς δὲ νὰ (τὴν) ἐξαλείψετε καὶ ἐξ ὅλου
τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους οἰκογενειακῶς
ἐξ αἰτίας τῶν Θηβαίων.

Διότι ἔχομεν φθάσει βεβαίως εἰς τοι-
οῦτον σημεῖον δυστυχίας
ὥστε ἡμεῖς κατεστρεφόμεθα καὶ ὅταν
ἐνίκησαν οἱ Πέρσαι

καὶ τώρα ἐνώπιον ὑμῶν, οἵτινες πρῶ-
τερον εἰσθε ἀγαπητότατοι, κρινόμε-
θα κατώτεροι τῶν Θηβαίων
καὶ δύο κινδύνους τοὺς μεγίστους
διατρέξαμεν,
δηλ. τότε μὲν νὰ ἀποθάνωμεν ἀπὸ
πεινᾶν,

ἐὰν δὲν παρεδίδομεν τὴν πόλιν,

νῦν δὲ δίκη κρίνεσθαι θανάτου.

καὶ περιεώσαμεθα ἐκ πάντων
ἐρῆμοι καὶ ἀτιμώρητοι Πλαταιεῖς,

οἱ παρὰ δύναμιν προθυμοὶ
ἐς τοὺς Ἑλληνας·

καὶ οὔτε ὠφελεῖ οὐδεὶς
τῶν τότε ξυμμάχων

ὁμεις τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι,
ἡ μόνη ἐλπίς,
δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ᾔητε.

τόρα δὲ νὰ δικαζόμεθα περὶ ζωῆς
ἢ θανάτου.

Καὶ μετὰ πολλὰ πλήγματα τῆς τύχης
κατηντήσαμεν τέλος ἐξ ὅλων (τῶν
Ἑλλήνων) ἐρῆμοι καὶ ἀβοήθητοι (ἡ-
μεῖς) οἱ Πλαταιεῖς,

οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαμεν πρόθυμοι ὑπὲρ
τὰς δυνάμεις μας χάριν τῶν Ἑλλή-
νων

καὶ οὔτε κανεὶς βοηθεῖ
ἀπὸ τοὺς συμμαχοὺς ἐκείνων τῶν χρό-
νων,

καὶ σεις, Λακεδαιμόνιοι,
οἱ ὅποιοι εἴσθε ἡ μόνη μας ἐλπίς,
φοβούμεθα μήπως δὲν εἴσθε σταθε-
ροί.

Ἑρμηνευτικά. Προσκέψασθε [προσκοποῦμαι=σκέπτομαι προσέτι]. ἀνδρα-
γαθία=χρηστότης. τὰ μὴ.. εἰκότα=τὰ μὴ δίκαια. ἐπιγινώσκω=λαμβάνω
ἀπόφασιν κατὰ τινος. κρίνω τὴν δίκην=ἐκδίδω ἀπόφασιν. Ἑλληνικοῦ=Ἑλ-
ληνισμοῦ. ἀποδέχομαι=ἐπιδοκιμάζω. πανοικεσία=οἰκογενεακῶς. ἡσώμα=
εἶμαι κατώτερος. δίκη κρίνομαι=δικάζομαι. περιωθοῦμαι=καταντῶ κτωπώ-
μενος τῆδε κάκεισε. ἀτιμώρητος=ἀβοήθητος (τιμωρῶ τινί=βοηθῶ τινά).

Γραμματικά. προσκέψασθε=προστ. μέσου ἄορ. α' τοῦ προσκοποῦμαι
(ἐσκοποῦμην, σκέψομαι, ἐσκεψάμην, ἔσκεμαι, ἐσκέμην]. γνώσεσθε=μεσο-
μέλλον τοῦ γινώσκω [ἐγίνωσκον, γνώσομαι, ἔγνωκα - κειν]. ἀφανῆ=
ἐπιθ. γ' κλ. τριγ. δικατ. (ὄ, ἡ ἀφανῆς - ἐς). κριεῖτε=μέλλον τοῦ κρίνω.
ὄρατε=προστ. ἐνεστ. τοῦ ὄρῶ - ὦ (ἑώρων, ὄψομαι, εἶδον, ἑώρακα, ἐωράκειν).
ἀποδέξωνται=ὑποτ. μεσ. ἄορ. α' τοῦ ἀποδέχομαι (ἐδεχόμεν, δέξομαι, ἐδεξά-
μην, δέδεγμαι-μην). πέρι=ἀναστροφὴ τῆς προθέσεως. ἀμείνους (ἀμείνους)
=συγκ. βαθ. (ἀγαθός, ἀμείνων, ἀριστος). ἐπιγινῶναι=ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ ἐπι-
γινώσκω. ἀνατεθῆναι=ἀπαρ. παθ. ἄορ. α' τοῦ πορθῆω - ὦ. (ἐπόρθου, πορ-
θήσω, ἐπόρθησα, πεπόρθηκα). πανοικεσία=τροπ. ἐπίρ.-(παν. οἰκία). ἐξα-
λείψαι=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ ἐξαλείφω (ἤλειπον, ἀλείψω, ἤλειψα, ἀλήλιφα).
προκεχωρήκαμεν=παρακ. ὄριστ. τοῦ προχωρέω - ὦ. κρατησάντων=μτχ. ἄορ.
α' τοῦ κρατέω - ὦ. ἀπολλύμεθα=μεσο. παρατ. τοῦ ἀπόλλυμαι (ἀπολλύμην,
ἀπολοῦμαι, ἀπολόμην, ἀπόλωλα, ἀπόλώλειν). φιλιτάτοις=ὑπερ. βαθμὸς τοῦ
ἐπιθ. (φίλος, φίλτερος, φίλιτατος). ἡσώμεθα=ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ἡσός(τ)ω-
μαι. ὑπέστημεν=α' πληθ. ὄριστ. μεσ. ἄορ. β' τοῦ ὑφίσταμαι. παρέδομεν=
ἄορ. β' τοῦ παραδίδωμι. διαφθαρήναι=ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ διαφθείρομαι
(ιδεὲ λεξικὸν ἀνωμ. ὀσμ. Ρώσση). περιεσώμεθα=παθ. παρακ. τοῦ περιωθοῦ-
μαι. ἐρῆμοι (ἐρημοί)=ἐπιθ. β' κλ. τριγ. καὶ δικατ. (ὄ, ἡ ἐρῆμος - ον). ἦτε=
ὑποστ. ἐνεστ. τοῦ εἶμι.

***Αναγνώρισις προτάξεων.** Προσκέψασθέ τε (κυρία). ὅτι... νομίζεσθε
(δευτ. ειδική). εἰ δὲ περὶ ἡμῶν.. εἰκότα (δευτ. ὑποθ.). οὐ γὰρ ἀφανῆ... τὴν δε
(παρενθ.) ἐπαινούμενοι δὲ (κριεῖτε)... μεμπτῶν (παρενθ.). ὄρατε (κυρία).
ὅπως μὴ... ἐπιγινῶναι (δευτ. ἐνδοιαστ.). οὐδὲ (ἀποδέξωνται) πρὸς τοῖς ἰε-
ροῖς... ἀνατεθῆναι (δευτ. ἐνδοιαστ.). δεινόν... πορθῆσαι (κυρία). Καὶ τοὺς
μὲν πατέρας (δεινὸν εἶναι)... ἐξαλείψαι (κυρία). Ἐς τοῦτο... προκεχωρή-
καμεν (κυρία). οἵτινες... ἀπολλύμεθα (δευτ. ἀναφ. συμπερ.). καὶ νῦν ἐν ὑμῖν...

ἡσώμεθα (ἀναφ. συμπ.) καὶ δύο ἀγῶνας... ὑπέστημεν τότε μὲν.. τιμῇ διαφθαρήναι, νῦν δέ.. κρίνεσθαι (κυρία), εἰ μὴ παρέδομεν τὴν πόλιν (ὑποθ.), καὶ περιεώσαμεθα.. ἀτιμώρητοι (κυρία), καὶ οὕτε.. οὐδείς (κυρία), ὑμεῖς τε.. δέδιμεν (κυρία), μῆ.. ἦτε (δευτ. ἐνδοιαστ.).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. προσκέφασθε=ὁ. (ὕμεις)=ὑποκ. ὅτι... νομίζεσθε=εἰδ. προτ. ἀντικειμ. τοῦ προσκέφασθε. νομίζεσθε=ὁ. ὑποκ. (ὕμεις). παράδειγμα=κατηγ. τοῖς πολλοῖς=ποιητ. αἰτιον. τῶν Ἑλλήνων=γεν. διαιρ. ἀνδραγαθίας=γεν. ἀναφ. εἰ γνώσεσθε· ὁράτε=ὑποθ. λόγος α' εἰδους, πραγματικόν. γνώσεσθε=ὁ. ὑποκ. (ὕμεις). περὶ ἡμῶν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. τὰ μὴ εἰκότα=ἀντικ. κρινεῖτε=ὁ. ὑποκ. (ὕμεις). τὴν δίκην=ἀντικ. τὴν δε=ἐπιθ. προσδ. ἀφανῆ=προληπτ. κατηγ. (=ὥστε νὰ μείνῃ ἀφανής), ἐπαινούμενοι (κρινεῖτε)=ὁ. ἐπαινούμενοι=αἰτιολ. μετ. περὶ ἡμῶν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορ. μεμπτῶν=κατηγ. ἔνν. (όντων) (αἱ δύο παρενθ. προτάσεις αἰτιολογοῦν τὴν ἀπόφασιν τῶν Λακ. διατὶ δὲν θέλει μείναι ἀφανής, διότι καὶ οἱ δικασταὶ ἐπαινοῦνται καὶ οἱ δικαζόμενοι δὲν εἶναι μεμπτοί), τὸ πλήρες εἶναι=[κρινεῖτε] δὲ ἐμφανῆ τὴν δίκην ἐπαινούμενοι περὶ ἡμῶν οὐ μεμπτῶν [όντων], ἀποδέξωνται (ἐκ τοῦ ὁράτε)=ὁ. ὑποκ. (οἱ Ἕλληνες). ἐπαιγῶναι=τελ. σπαρ. ἀντικ. τοῦ ἀποδέξωνται. (ὕμεις)=ὑποκ. τοῦ ἐπαιγῶναι. τι=ἀντικ. ἀπροπέξ=κατηγ. περὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. ὄντας=ἐπιθ. μετ. αὐτοὺς=κατηγ. προυδ. τοῦ ὑμᾶς. ἀμείνους=κατηγορ. καὶ α' ὄρος συγκρ. [ἡμῶν] ἔνν. β' ὄρος συγκρ. οὐδὲ (μῆ) [ἀποδέξωνται]=ἐνν. ρ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ὁράτε. ἀνατεθῆναι=τελ. ἀπαρέμ. ἀντικ. τοῦ ἐνν. ἀποδέξωνται. σκῦλα=ὑποκειμ. ἀπὸ ἡμῶν=ἐμπρ. προσδ. προέστησαν ἐκφορῶν=παραθ. τῆς Ἑλλάδος=γεν. ἀντικ. (εὐφορετῶν). πρὸς ἑστέρας=ἐμπρ. προσδ. τόπου. κοινοῖς=ἐπιθ. προσδ. δόξει=ὁ. ὑποκ. δεινὸν εἶναι. πορθῆσαι=ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφρ. δεινὸν εἶναι. Λακεδαιμονίους=ὑποκ. τοῦ πορθῆσαι. Πλάταιαν=ἀντικ. καὶ τοὺς μὲν (δόξει δεινὸν εἶναι ἀναρρῶναι=ἐξαιεῖται=τελ. ἀπαρ. ὑποκ. τῆς ἔνν. ἀπροσ. ἐκφρ. δεινὸν εἶναι (ἄπαρ ὑποκ. τοῦ ἔνν. δόξει), τοὺς πατέρας=ὑποκ. τοῦ ἀναρρῶναι. (τὴν πόλιν)=ἀντικ. δι' ἀρετῆν=ἀναγκ. αἰτιον. εἰς τὸν τρίποδα=ἐμπρ. προσδ. τόπου. τὸν ἐν Δελφοῖς=ἐπιθ. προσδ. ὑμᾶς=ὑποκ. τοῦ ἐξαλεῖψαι. (τὴν πόλιν)=ἀντικ. διὰ Θηβαίους=ἀναγκ. αἰτιον. παροικεσία=ἐπιρ. προσδ. τρόπου. ἐκ παντός Ἑλληνικοῦ=ἐμπρ. προσδ. τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν. ξυμφορᾶς=γεν. διαιρ. εἰς τὸ τοῦτο προκωροῦκαμεν=ὁ. ἐς τοῦτο=ἐμπρ. προσδ. ἔνν. σημεῖον. ἀπαλλύμεθα=ὁ. ὑποκ. (ἡμεῖς). κρατησάντων=γεν. ἀπολ. χρον. μετ. Μήδων=ὑποκ. ἡσώμεθα=ὁ. (ἡμεῖς)=ὑποκ. (α' ὄρος συγκρ.). Θηβαίων=ἀντικ. (β' ὄρος συγκρ.). ἐν ὑμῖν=ἐμπρ. προσδ. τὸ ἐνώπιον. τοῖς πρὶν φιλοτάτοις=παραθ. τοῦ ἐν ὑμῖν. ὑπέστημεν=ὁ. ἀγῶνας=ἀντικ. τοὺς μεγίστους=παραθ. διαφθαρήναι=κρίνεσθαι=τελ. ἀπαρ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἀγῶνας. ὑπέστημεν=ἐκινδυνεύσαμεν. λιμῶ=δοτ. αἰτ. θανάτου=γεν. τοῦ ἐγκλήμ. ἢ τιμωρίας. παρέδομεν=ὁ. τὴν πόλιν=ἀντικ. [ὁ ὑποθ. λόγος εἶναι εἰ μὴ παρέδομεν—ὑπέστημεν ἂν τὸν ἀγῶνα. β' εἶδος ἀπραγματοποίητον]. Τὰ δύο ἀπαρέμφ. ὡς ἐπεξήγ. τοῦ δύο ἀγῶνας. περιεώσαμεθα=ὁ. ὑποκ. οἱ Πλάταιης οἱ παρὰ δύναμιν=ἐπιθ. προσδ. ἐκ πάντων=γεν. διαιρ. πρόθυμοι=παραθ. εἰς τὸ Πλάταιης Ἐς τοὺς Ἕλληνας=ἐμπρ. προσδ. σκοποῦ. ἐσῆμοι=ἀτιμώρητοι=κατηγ. ὠφελεῖ=ὁ. οὐδείς=ὑποκ. τῶν ξυμμάχων=γεν. διαιρ. εὔτε=ἐπιθ. προσδ. δέδιμεν=ὁ. ὑποκ. ἡμεῖς. ἡ μόνῃ ἐλπίς=παραθ. εἰς τὸ Λακεδαιμόνιοι. ἦτε=ὁ. ὑποκ. ὑμεῖς βέβαιοι=κατηγ.

Πραγματικά. παράδειγμα ἀνδραγαθίας· οἱ Πλ. κολακεύουν τοὺς Λακ. ἐπαινούμενοι—οὐ μεμπτῶν ἢ δικαία ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν ἐπιβάλλεται διότι καὶ οἱ δικασταὶ ἐπαινοῦνται καὶ οἱ δικαζόμενοι εἶναι ἄμεμπτοι. οὐκ ἀφανῆ τὴν δίκην κρινεῖται· ὑποδηλοῖ, ὅτι μία ἄδικος ἀπόφασιν δὲν θὰ μείνῃ

ἄγνωστος, ἀλλὰ θὰ ἀσκήσῃ μεγίστην ἐπίδρασιν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι· οἱ Πλαταιεῖς ὁμιλοῦν μὲ ἐγαϊσμόν· διὰ τὸν ἑαυτὸν τους. *ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς*· νοοῦνται ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναὸς καὶ ὁ ἐν Δελφοῖς, ὅπου ἀνέθετον οἱ νικηταὶ τὰ λάφυρα τῶν ἠττημένων. *δεινὸν δόξει*· πρὸς ἔμφρασιν ἐτέθη ἐν ἀρχῇ τὸ *δεινόν*, διότι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐθωροῦντο πρὸμαχον τῶν ἐλευθεριῶν. *Λακεδαιμονίους πορθῆσαι Πλάταιαν*· ἐμφαντικωτάτη ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν πανισχύρων Λακεδ. καὶ τῆς μικρᾶς πόλεως τῶν Πλαταιῶν. *Τρίποδα*· ὁ ἀφιερωθεὶς ὑπὸ Πανσανίου μετὰ τὴν μάχην ἐν Πλαταιαῖς εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς ναόν, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἀνεγράφησαν τὸ ὄνομα τῶν Πλαταιῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. *διὰ Θηβαίους*· μετὰ περιφρονήσεως. *ἀπολλύμεθα*· μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ὁ Ξέρξης βαδίζων πρὸς Ἀττικὴν διὰ τῆς Βοιωτίας ἔκαυσε ἰὰς Πλαταιάς, ἐνῶ οἱ κάτοικοι μετὰ Θεοσιέων μετέβησαν εἰς Πελ.]νησον. *τότε μὲν*· κατὰ τὸν χρόνον τοῦ Πελ. πολέμου πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους. *νῦν δὲ*· προαισθάνονται τὴν δικαστικὴν δολοφονίαν. *περισώμεθα*... οἱ τρεῖς οὗτοι στίχοι περιέχουν πικρότατον παράπονον, διότι καίτοι ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν Ἑλλάδα, σήμερον ἐγκαταλείπονται ὑπὸ πάντων, χωρὶς κανεῖς νὰ σπεύδῃ πρὸς βοήθειάν των. *ἡ μόνη ἐλπίς*· ἀποκορύφωσις τῆς ἀπελπισίας. *οὐ βέβαιοι*· σταθεροὶ καὶ εἰς τὴν συμμαχίαν καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεις.

Αἰσθητικά. *παράδειγμα ἀνδραγαθίας* (μεταφορά). *μὴ τὰ εἰκότα* (σχ. λιτότητος). *περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπῶν* (σχ. ὑπερβατόν, διπλοῦν)=*περὶ ἡμῶν οὐ μεμπῶν. ἐπαινούμενοι*.. *μεμπῶν* (ἀντίθεσις). *μὴ οὐκ ἀποδέξονται* (σχ. λιτότητος)=*μὴ μέμψονται*. *Πλάταιαν—Λακεδαιμονίους* (ἀντίθεσις προσώπων). *ἀναγράψαι—ἐξαλεῖψαι* (ἀντίθεσις πράξεων). *τότε μὲν... νῦν δὲ* (ἀντίθεσις χρόνου). *καὶ οὔτε τῶν τότε... ὠφελεῖ οὐδεὶς... ὑμεῖς τε... οὐ βέβαιοι*.

χριστὸν { ὠφελεῖ οὐδεὶς
ὕμεῖς X μὴ οὐ βέβαιοι

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ οἱ Πλαταιεῖς μὲ ἀνυπέρβλητον ἀξιοπρέπειαν καὶ θάρρος ὑπογραμμίζουσιν τὰς τεραστίας συνεπειὰς μιᾶς δικαστικῆς δολοφονίας καὶ τὴν τρομερὰν ἀπηχησιν, τὴν ὁποῖαν αὕτη θὰ ἔχῃ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν ἐν γένει Ἑλληνικὴν παράδοσιν καὶ ἱστορίαν· διὰ τῶν πολλῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν σχημάτων λιτότητος παρουσιάζουσιν ἀνάγλυφον τὸ δικαστικὸν ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συντελεσθῇ, ἐνῶ ἡ πικρία καὶ ἡ ἀπελπισία ἀποκορυφοῦται.

Νόημα. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τονίζεται ἡ σπουδαιότης τῆς δίκης, τὴν ὁποῖαν παρακολουθεῖ δλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν γένος, διότι δικάζοντες καὶ δικαζόμενοι θεωροῦνται ὑπὸ πάντων ἀξιόλογοι. Ἢ ἐνδεχομένη θανατικὴ καταδίκη τῶν Πλαταιῶν δὲν θὰ εἶναι μόνον φοβερὸν δι' ἑαυτοὺς, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἐπιζήμιος καὶ διὰ τοὺς Λακεδαιμονίους, διότι θὰ διαλυθῇ ἡ φήμη των ὡς ἐναγρέτων καὶ δικαίων ἀνθρώπων. Θὰ προξενήσῃ ἐπίσης χειρίστην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὅταν μάθουν, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι χάριν τῶν Θηβαίων ἐξαφανίζουσιν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τοὺς Πλαταιεῖς, τοὺς ὁποίους οἱ πρόγονοὶ των ἐτίμησαν ἰδιαίτερος διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ Τρίποδος μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Τέλος οἱ Πλαταιεῖς τονίζουσιν εἰς ποῖον σημεῖον δυστυχίας ἐφθασαν ὄχι μόνον κατὰ τὰ Μηδικά, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, διότι εὐρέθησαν πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ νὰ ἀποθάνουν ἐκ τῆς πείνης μὴ παραδιδόμενοι, ἢ νὰ ὑποστοῦν δίκην παραδιδόμενοι, ἐκ τῆς ὁποίας διατρέχουν τὸν ἄμεσον κίνδυνον τοῦ θανάτου χάριν τῶν Θηβαίων. Οἱ Πλαταιεῖς ἐκφράζουσιν τὴν πικρίαν των καὶ τὸ παράπονον, ὅτι

σήμερον εὐρίσκονται ἔρημοι καὶ ἐγκαταλειμμένοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον ἐμπιστοσύνην καίτοι ἐξυπηρέτησαν πάντοτε προθύμως τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων.

Περίληψις. Οἱ Λακεδαιμόνιοι πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τῶν τὴν φήμην τῶν καὶ ὅτι μία ἄδικος ἀπόφασις κατὰ τῶν Πλαταίων, οἵτινες τόσας ὑπηρεσίας προσέφερον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, θὰ βλάψῃ ἀνεπανορθώτως ὄχι μόνον τὴν φήμην τῶν Λακεδ., ἀλλὰ θὰ προκαλέσῃ μέγαν ἀποτροπισμὸν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Τὸ τρομερὸν εἶναι, ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου διέφυγον τὸν ἐκ πείνης θάνατον, καὶ τώρα ὑπάρχει φόβος, μήπως δὲν κατορθώσουν νὰ στηριχθῶν εἰς τὴν μόνην καὶ τελευταίαν ἐλπίδα, ἣτις εἶναι οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Ἐπιγραφή. Συνέπειαι ἐκ τῆς ἐνδεχομένης καταδίκης τῶν Πλαταίων εἰς τὸ πανελληνιον καὶ ἀπελπιστικὴ θεοῖς αὐτῶν.

Κεφ. 58.

«Καίτοι γε ἀξιούμεν καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν γενομένων ποτὲ συμμαχικῶν καὶ τῆς ἀρετῆς

τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας καμφοῦθαι, ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι, εἴ τι ὑπὸ Θηβαίων ἐπέισθητε,

τὴν τε δωρεὰν ἀνταπαιτήσοι αὐτοὺς μὴ κτείνειν, οὓς μὴ πρέπει ὑμῖν [κτείνειν],

κομίσασθαι τε σώφρονα χάριν ἀντὶ ἀισχρᾶς

καὶ ἡδονὴν δόντας ἄλλοις μὴ αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν κακίαν·

βραχὺ γὰρ (ἔστι) τὸ διαφθεῖραι τὰ ἡμέτερα σώματα, ἐπίπονον δ' (ἔστι) ἀφανίσει τὴν δύσκειαν αὐτοῦ.

τιμωρήσεσθε γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐχθροὺς εἰκότως, ἀλλ' εὖνους, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντες. ὥστε ὅσα ἂν δικάζοιτε

καὶ ποιοῦντες [ἡμῖν] ἄδειαν τῶν σωμάτων καὶ προνοοῦντες,

«Καὶ ὁμως (σᾶς) παρακαλοῦμεν καὶ χάριν τῶν θεῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν ἄλλοτε προστάται τῆς συμμαχίας (μα καὶ χάριν τῆς ἀνδρείας, τὴν ὁποίαν ἐπεδείξαμεν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, νὰ καμφοῦθαι σεῖς καὶ νὰ ἀλλάξετε γνώμην, ἐὰν ἐπέισθητε εἰς κάτι ὑπὸ τῶν Θηβαίων, καὶ νὰ ἀπαιτήσετε πρὸς ἀνταμοιβὴν (ἡμῶν) τὴν χάριν παρ' αὐτῶν νὰ μὴ φονεύετε ἐκείνους, τοὺς ὁποίους δὲν ἀρμόζει εἰς σᾶς (νὰ φονεύετε), καὶ νὰ λάβετε διὰ τοὺς ἑατοὺς σας ἐντιμον εὐγνωμοσύνην ἀντὶ τῆς ἀτίμου

καί, ἀφοῦ δώσετε εὐχαρίστησιν εἰς ἄλλους, νὰ μὴ λάβετε σεῖς ἀντὶ τῆς εὐχαριστήσεως κακὸν ὄνομα· διότι (εἶναι) εὐκόλον νὰ ἀφαιρέσετε τὴν ἰδικὴν μας ζωὴν, ἀλλ' (εἶναι) δύσκολον νὰ ἐξαλείψετε τὴν ἐπονείδιστον φήμην ἐκ τῆς πράξεως αὐτῆς.

Διότι θὰ τιμωρήσετε ἡμᾶς ὄχι ὡς ἐχθροὺς, ὡς θὰ ἦτο φυσικόν ἀλλ' ὡς φίλους, οἵτινες ἐξ ἀνάγκης (σᾶς) ἐπολέμησαν.

Ὡστε κατὰ τοὺς θεῖους νόμους ἡθέλετε δικάσει καὶ ἐὰν παρέχετε [εἰς ἡμᾶς] ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ ἂν, πρὶν ἀποφασίσαι λάβητε ὑπ' ὄψιν σας,

ὅτι ἐκόντας τε ἐλάβετε
καὶ χεῖρας προῖσχομένους

—ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλήσιν (ἔστι)
μὴ κτείνειν τούτους—

ἔτε δὲ καὶ γεγενημένους
εὐεργέτας διὰ παντός [χρόνου].

ἀποβλέψατε γὰρ ἐς θήκας

πατέρας τῶν ὑμετέρων,
οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων
καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
[γῆ] ἐτιμῶμεν δημοσίᾳ κατὰ
ἔτος ἕκαστον
ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις
νομμίμοις,
ἐπιφέροντές τε ἀπαρχὰς
πάντων ὅσα ἀνεδίδου
ἢ γῆ ἡμῶν ὥραϊα,
εἶναι μὲν ἐκ φιλίας χώρας,
ξύμμαχοι δὲ, ὁμαίχοις ποτὲ
γενομένοις.
ὧν ὑμεῖς τούναντίον ἂν δράσαίτε
μὴ ὀρθῶς γνόντες.

οκέψασθε δὲ Πausανίας μὲν
γὰρ ἔθαπτεν αὐτοὺς
νομίζων τιθέναι ἐν γῆ τε φιλίᾳ

καὶ παρ' ἀνδράσι τοιοῦτοις·
ὑμεῖς δὲ, εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς
καὶ ποιήσετε τὴν Πλαταιίδα
χώραν Θηβαΐδα,
τί ἄλλο (ποιήσετε)
ἢ καταλείψετε
ἐν πολεμίᾳ τε (χώρα) καὶ
παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας
τοὺς ὑμετέρους καὶ
ξυγγενεῖς
ἀτίμους γερῶν,
ὧν νῦν Ἰσχουσί;
πρὸς δὲ καὶ γῆν δουλώσετε,

ἐν ᾗ ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες,

ἐρημοῦντες ἱερά τε θεῶν,

οἷς εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν

καὶ ἀφαιρήσεσθε τὰς πατρίους

ὅτι καὶ ἐκουσίως [μᾶς] συνελάβετε
καὶ ἰκευτικῶς προβάλλοντας τὰς
χεῖρας

—ὁ δὲ καθιερωμένος νόμος μεταξὺ
τῶν Ἑλλήνων [εἶναι] νὰ μὴ φονεῦν
κανεῖς τούτους—
ἀκόμη δὲ, καὶ ὅτι ἔχομεν ὑπάρξει καὶ
εὐεργέται [σας] καθ' ὅλον τὸν [πρότε-
ρον χρόνον].

Ρίψατε δὲ τὸ βλέμμα σας εἰς τοὺς τά-
φους
τῶν ἰδικῶν σας προγόνων, τοὺς ὁποί-
ους φονευθέντας ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ
ταφέντας εἰς τὴν ἰδικὴν μας (χώραν)
ἐτιμῶμεν δια δημοσίων τελετῶν καθ'
ἕκαστον ἔτος

καὶ διὰ τῆς προσφορᾶς ἐνδυμάτων καὶ
διὰ τῶν ἄλλων καθιερωμένων τιμῶν,
καὶ προσφέροντες τοὺς πρώτους καρ-
ποὺς ἐξ ὅλων, ὅσους παρήγε ἡ χώρα
μας εἰς ἕκαστην ἐποχὴν,

ὡς φίλοι μὲν ἐκ φιλικῆς χώρας,
ὡς σύμμαχοι δὲ πρὸς διατελέσαντας
κάποτε συμπολεμιστάς.

Πρὸς ταῦτα (δὲ) σεῖς τὰ ἀντίθετα ἡ-
θέλετε πράξει, ἐὰν δὲν ἀποφασίστε δι-
καίως.

Νὰ σκεφθῆτε ἄλλως τε· ὁ μὲν Πausa-
νίας δηλ. ἔθαπτεν αὐτούς,
διότι ἐνόμιζεν, ὅτι θάπτει καὶ εἰς χῶ-
ραν φιλικὴν

καὶ πλησίον ἀνδρῶν φίλων·
σεῖς δὲ, ἐὰν θὰ φονεύσετε ἡμᾶς
καὶ (ἐὰν) θὰ κάμετε τὴν Πλαταικὴν
χώραν Θηβαϊκὴν,
τί ἄλλο [θὰ κάμετε] παρὰ θὰ ἐγκα-
ταλείψετε

καὶ εἰς ἐχθρικὴν (χώραν) καὶ
εἰς τὴν διάκρισιν τῶν φονέων (τῶν)
τοὺς ἰδικούς σας προγόνους καὶ
συγγενεῖς

ἔστερημένους τῶν τιμῶν,
τὰς ὁποίας τώρα ἀπολαμβάνουν;
Προσέτι δὲ καὶ τὴν χώραν θὰ ὑποδου-
λώσετε,

εἰς τὴν ὁποίαν (μαχόμενοι) ἀπέκτησαν
τὴν ἠλευθερίαν τῶν οἱ Ἕλληνες,
καταστρέφοντες καὶ τοὺς ναοὺς τῶν
θεῶν,

εἰς τοὺς ὁποίους προσευχιθέντες ἐνί-
κησαν τοὺς Μήδους

καὶ θὰ ἀποστερήσετε τὰς πατροπαρα-

θυσίας τῶν εἰσαμένων
καὶ κτισάντων».

δότες θυσίας ἀπὸ τοὺς ἰδρύσαντας
καὶ θεσπίσαντας (αὐτάς).

Ἑρμηνευτικά. Ἄξιῶ=θερμῶς παρακαλῶ, ἱκετεύω. *ξυμμαχικός*=ὁ προστάτης (ἔφορος) τῆς συμμαχίας. *κάμπτομαι*=εὐσπλαγγίζομαι, λυγίζομαι. *μεταγινώσκω*=μετανοῶ, μεταβάλλω γνώμην. *ἀνταπαιτῶ*=ἀπαιτῶ πρὸς ἀνταμοιβήν. *σώφρων χάρις*=ἔντιμος εὐνομοσύνη. *κακία*=κακὴ φήμη. *βραχύν*=εὐκόλον. *διαφθεῖρω τὸ σῶμα*=ἀφαιρῶ τὴν ζωὴν. *δύσκλεια*=κακὴ φήμη, κακὸν ὄνομα. *ἄδεια*=ἀσφάλεια. *ποιῶ ἄδεια τῶν σωμάτων*=ἐξασφαλίζω τὴν ζωὴν τινός. *προνοῶ*=λαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων ὑπ' ὄψιν. *προΐσχομαι χεῖρας*=τείνω ἱκετευτικῶς τὰς χεῖρας. *νόμος*=τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα. *θήκη*=τάφος. *ἀποθνήσκω ὑπὸ τινος*=φονεύομαι ὑπὸ τινος. *ἑσθήματα*=ἐνδύματα. *νόμιμα*=αἱ συνήθειαι καθιερωμέναί τιμαί. *ώραίος*=ὁ εἰς κατάλληλον ἐποχὴν γενόμενος. *ἀναδίδωμι*=παραγῶ. *ἀπαρχαί*=οἱ πρῶτοι συλλεγόμενοι καρποί. *δμαιχμος*=(ὄμου+αἰχμή)=συμπολεμιστής. *αὐθέτης* (αὐτοἴενης)=ὁ ἰδίᾳ χειρὶ πράττων τι, φονεύς. *ἄτιμος*=ὁ ἑστερημένος τιμῆς. *ἴσχω*=(ἰσχυρότ. τοῦ ἔχω)=ἀπολαμβάνω. *ἀφαιροῦμαι τί τινος*=ἀφαιρῶ τι ἀπὸ τινος. *εἰσαμένων*=ἰδρυσαμένων. *κτισάντων*=θεσπισάντων.

Γραμματικά. *καμφθῆναι*=ἀπαρ. παθ. ἄορ. α' τοῦ *κάμπτομαι* (ἐκαμπτόμη, κάμφομαι—καμφθήσομαι, ἐκαμφάμη—ἐκάμφθην, κέκαρμαι). *μεταγῶναι*=ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ *μεταγινώσκω*. *ἐπέλοθητε*=παθ. ἄορ. τοῦ *πέιθομαι* (μεσ. ἄορ. β' ἐπιτόμη, ἰδὲ λεξ. ἄνωμ. ῥωμ. I. Ρώση). *ἀνταπαιτήσαι*=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ *ἀνταπαιτῶ*. *κομίσασθαι*=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ *κοιζομαι* (μέλλον. *κομισθήσομαι*=πορεύσομαι, *ἐκομίσθην*=ἤλθον. ἐνφ. *κομίσομαι*=θὰ φέρω. *ἐκομισάμη*=ἔλαβον). *δόντας*=μετχ. ἄορ. β' τοῦ *δίδωμι*. *ἀντιλαβεῖν*=ἀπαρ. ἐν. ἄορ. β' τοῦ *ἀντιλαμβάνω*. *διαφθεῖραι*=ἀφανεῖσαι=ἀπαρ. ἄορ. α' τῶν *διαφθεῖρω*—*ἀφανίζω*. *τιμωρήσασθε*=μ. μέλλ. τοῦ *τιμωροῦμαι*. *εὐνους*=συνηρ. ἐπιθ. β' κλισ. αἰτ. πληθ. (δ. ἢ *εὐνους*, τὸ *εὐνον*). *προΐσχομένους*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ *προΐσχομαι* (ἰσχύομη). *ταφέντας*=μετχ. παθ. ἄορ. β' τοῦ *θάπτομαι* (ἐθαπτόμη, ταφήσομαι, ἐτάφην, τέθαμμαι). *ἑσθήμασι*=οὐδ. τριτοκλ. (ποιοτικῶς) *ἀντὶ ἑσθήσι*. *δράσαιτε*=εὐκτ. ἄορ. α' τοῦ *δράω*-ῶ. *γόνντες*=μετχ. ἄορ. β' τοῦ *γιγνώσκω*. *σκέψασθε*=προστ. ἄορ. α' τοῦ *σκοποῦμαι*. *τιθέναι*=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ *τίθημι*. *κτενεῖτε*=μέλλ. τοῦ *κτείνω* (ἐκτεῖνω, κτενῶ, ἐντεῖνα—ἐκτανον, ἐκτονα). *γερῶν*=οὐδ. τριτοκλ. (τὸ γέρσς-γέρως· πληθ. τὰ γέρα). *ἴσχουσι*=ἐνεστ. ὄρ. τοῦ *ἴσχω* (ἴσχον). *καταλείψετε*=μέλλ. τοῦ *καταλείπω* (ἄορ. β' ἔλιπον). *ἠλευθερώθησαν*=παθ. ἄορ. α' τοῦ *ἐλευθεροῦμαι*. *δουλώσετε*=μέλλ. τοῦ *δουλόω*-ῶ. *εὐξάμενοι*=μετχ. ἄορ. α' τοῦ *εὐχομαι*. *ἐρημοῦντες*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ *ἐρημῶω*-ῶ. *εἰσαμένων*=μετχ. ἄορ. α' (δὲν ἔχει ἐνεστ. ἄορ. *εἶσα*). *κτισάντων*=μετχ. ἄορ. α' τοῦ *κτίζω*. *ἀφαιρήσεσθε*=μ. μέλλ. τοῦ *ἀφαιροῦμαι* (ἀφηροῦμη, ἀφαιρήσομαι, ἀφαιρεσθήσομαι, ἀφειλόμη—ἀφρηέθην, ἀφρήρημαι, ἀφρηρήμη).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. *Καίτοι ἀξιοῦμεν... τὴν τε δωρεάν... σὴν φρονα τε... ἀντιλαβεῖν* (κυρία). *εἴ τι... ἐπέσθητε* (ὑποθ.) *οὕς.. πρέπει* (δευτ. ἀναφ.). *βραχύν γάρ... ἀφανίσει* (κυρία). *οὐκ ἔχθρους... πολεμήσαντας* (κυρία). *ὥστε... προνοοῦντες* (συμπερ. κατὰ παράταξιν). *οὕτι... προΐσχομένους... ἔτι δέ... διὰ παντός* (εἰδική). *ὁ δὲ νόμος (ἔστι ἢ κελεύει)... τοὺτους* (παρ. κυρία). *ἀποβλέψατε... θήκας* (κυρία). *οὕς ἀποθαν... νομίμοις... πάντων... γενομένοις* (ἀναφ.). *ὅσα τε ἢ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὠραῖα* (ἀναφ.). *ὧν ὑμεῖς... γνόντες* (ὧν=τούτων, κυρία). *σκέψασθε δὲ* (κυρία). *Πανσανίας μὲν... τοιοῦτοις* (κυρία). *ὑμεῖς δέ... τί ἄλλο* (ποιήσετε) (κυρία). *ἢ ἐν πολεμίᾳ...*

γερωῶν... καταλείψετε (κυρία), εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς (ὑποθ.), καὶ χώραν... ποιή-
σατε (ὑποθ.) ὧν νῦν ἴσχυοσι (ἀναφ.) πρὸς δε... γῆν.. δουλεύσατε (κυρία), ἐν
ἧ ἤλευθ... "Ἕλληνες (ἀναφ.) ἱερά τε... θεῶν... ἐρημοῦτε (κυρία), οἷς εὐζάμε-
νοι... ἐκράτησαν (ἀναφ.) καὶ θυοίας... ἀφαιρήσεσθε (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. ἀξιοῦμεν=ὁ, ὑποκ. (ἡμεῖς). ἔνεκα θεῶν=τελ. αἴτιον. γενο-
μένων=ἐπιθ. μετχ. *συμμαχικῶν*=κατηγ. ἀρετῆς (ἔνεκα)=τελ. αἴτιον. ἐς τοὺς
"Ἕλληνας=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. *καμφθῆναι*=μεταγωνῶναι=τελ. ἀπαρ. ἄντικ.
τοῦ ἀξιοῦμεν. ὑμᾶς=ὕποκ. τῶν ἄπαρ. (ἐτεροπροσ.). εἰ ἐπέισθητε=ὑποθ.—
ἀξιοῦμεν (ἀποδ.) ὑποθ. λόγος α' εἰδους, τὸ πραγματικόν. ἐπέισθητε=ὁ,
ὑποκ. (ὑμεῖς). *τι*=ἀντικ. *ὑπὸ Θηβαίων*=ποιητ. αἴτιον. ἀνταπαιτήσαι=τελ.
ἀπαρ. ἄντικ. τοῦ ἀξιοῦμεν - *δορεῶν* - αὐτοὺς=ἀντικ. τοῦ ἀνταπαιτήσαι. *μὴ*
κτείνειν=ἀντικ. ἐκ τοῦ ἀνταπαιτήσαι. *πρέπει*=ὁ, ἀπρ. ὑποκ. (κτείνειν).
ὑμῖν=δοτ. προσ. οὗς=ἀντικ. τοῦ (κτείνειν). *κομίσασθαι*=τελ. ἀπαρ. ἄντικ.
τοῦ ἀξιοῦμεν. *χάριν*=ἀντικ. τοῦ ἄπαρ. *σώφρονα*=ἐπιθ. προσδ. ἀντὶ αἰσχρᾶς
=β' ὄρος συγκρ. *δόντας*=χρον. μετχ. ἡδονῆν. ἄλλοις=ἀντικ. τῆς μετχ. ἀντι-
λαβεῖν=τελ. ἀπαρ. ἄντικ. τοῦ ἀξιοῦμεν. (ὑμᾶς)=ὑποκ. τοῦ ἄπαρ. αὐτοὺς=
κατηγ. προσδ. *καλίαν*=ἀνακ. *βραχύ (ἔστι)*=ἀπρ. ἔκφρ. τὸ διαφθεῖραι=ὄνο-
μιστ ἀπαρ. ὡς ὑποκ. (ὑμᾶς)=ὑποκ. τοῦ ἄπαρ. *τὰ σώματα*=ἀντικ. ἡμέτερα
=ἐπιθ. προσδ. *ἐπίπονον (ἔστι)*=ὁ, ἕπρ. ἔκφρ. ἀφινίσαι=ὑποκ. (ὑμᾶς)=
ὑποκ. τοῦ ἄπαρ. *τὴν δύσκληϊαν*=ἀντικ. αὐτοῦ=γεν. ὑποκ. *τιμωρήσεθε*=ὁ,
ὑποκ. (ὑμεῖς). ἡμᾶς=ἀντικ. *ἐχθροὺς ἐόνους*=κατηγ. εἰκότως=ἐμπρ. προσδ.
τρόπου. *πολεμήσαντας*=ἐπιθ. μετχ. *κατ' ἀνάγκην*=ἐμπρ. προσδ. αἰτίας. *ἂν*
δικάζονται=ὁ, ὑποκ. (ὑμεῖς). *ὅσα*=συστ. ἄντικ. *ποιούντες*=ὑποθ. μετχ. (=εἰ
ποιεῖτε). *ἡμῖν*=ἀδειαν=ἀντικ. τῆς μετχ. *τῶν σωματῶν*=γεν. ἄντικ. εἰς τὸ
ἄδειαν. *προνοῦντες*=ὑποθ. μετχ. (εἰ προνοοῖτε), ἐδ' ὃ ἔχομεν γ' εἶδος ὑποθ.
λόγου, ἀπλήν γνώμην τοῦ λέγοντος (εἰ ποιοῖτε καὶ προνοοῖτε—δικάζετε ἂν).
ελάβετε=ὁ, ὑποκ. (ὑμεῖς) (ἢ εἰδικὴ πρότασις ὅτι ἐλάβετε εἶναι ἄντικ. τῆς μετχ.
προνοοῦντες). (ἡμᾶς)=ἀντικ. *ἐκόντας*=τροπ. κατηγ. *προϊσχυμένους*· *γεγενη-
μένους*=κατηγ. μετχ. *χεῖρας*=ἀντικ. τῆς μετχ. *εὐεργέτας*=κατηγ. τοῦ *γεγενη-
μένους*. *διὰ παντὸς (χρόνου)*=ἐμπρ. προσδ. *διάρκειαν*. *νόμος (ἔστι)*=ὁ, ἀπρ.
ἔκφρ. *μὴ κτείνειν*=ὑποκ. (τινὰ)=ὑποκ. τοῦ κτείνειν. *τούτους*=ἀντικ. τοῖς
"Ἑλλῆτι - *δοτ. προσωπ. ἀποβλέψατε*=ὁ, ὑποκ. (ὑμεῖς). *ἐς θήκας*=ἐμπρ. προσδ.
κατεύθυνσιν. *πατέρων*=γεν. κτητ. *ὑμετέρων*=ἐπιθ. προσδ. *ἐτιμῶμεν*=ὁ,
ὑποκ. (ἡμεῖς). οὗς=ἀντικ. *ἀποθανόντας*—*ταφέντας*=χρον. μετχ. ὑπὸ *Μήδων*
=ποιητ. αἴτιον τοῦ ἀποθανόντας. *ἐν τῇ (γῆ)*=ἐμπρ. προσδ. τόπου· ἡμέτερα
=ἐπιθ. προσδ. *κατὰ ἔτος*=ἐμπρ. προσδ. χρόν. *δημοσία*—*ἐσθήμασι*—*νομίμοις*
=δοτ. τοῦ μέσου. *ἄλλοις*=ἐπιθ. προσδ. *ἐπιφέρόντες*=τροπ. μετχ. *ἀπαρχὰς*
=ἀντικ. *πάντων*=γεν. διαιρ. *ἀνεδίδου*=ὁ, ὑποκ. ἢ *γῆ ἡμῶν*=γεν. κτητ. ὅσα
=ἀντικ. *ῥαῖα*=κατηγ. *ἐθνοί*· *ξύμμαχοι*=κατηγ. τοῦ ὑποκ. τῆς μετχ. (ἡμεῖς)
ἐκ χώρας=ἐμπρ. προσδ. τόπου. *γενομένοις*=ἐπιθ. μετχ. *ομαίχοις*=κατηγ.
δράσασθε ἂν=ὁ, ὑμεῖς=ὑποκ. *τοῦναντίον*=ἀντικ. ὧν=γεν. ἀναφ. *δρθῶς*=
ἐμπρ. προσδ. τρόπου. *γνόντες*=ὑποθ. μετχ. (εἰ μὴ γνοῖτε· δράσασθε ἂν, γ' εἶδος
ὑποθ. λόγου, ἀπλήν σκέψιν λέγοντος). *Σκέψασθε*=ὁ, ὑποκ. (ὑμεῖς). *ἔθαπτεν*
=ὁ, ὑποκ. *Πανσάντας*. αὐτοὺς=ἀντικ. *νομίζων*=ἀντ. μετχ. *τιθέναι*=εἶδ.
ἀπαρ. ἄντικ. τοῦ *νομίζων*. *ἐν γῆ*—*παρ' ἀνδράσι*=ἐμπρ. προσδ. τόπου. *φι-
λία*, *τοιούτοις*=ἐπιθ. προσδ. γὰρ=διασαφητ. *ὑμεῖς τί ἄλλο (ποιήσετε)*. (*ποι-
ήσετε*)=ὁ, ὑποκ. ὑμεῖς. *τί*=ἀντικ. ἄλλο=ἐπιθ. προσδ. *κτενεῖτε*=ὁ ὑποκ.
(ὑμεῖς). *ἡμᾶς*=ἀντικ. *ποιήσετε*=ὁ, ὑποκ. (ὑμεῖς). *χώραν*=ἀντικ. *Πλαταῖδα*
=ἐπιθ. προσδ. *Θηβαῖδα*=κατηγ. (εἰ κτενεῖτε καὶ εἰ ποιήσετε (ὑποθ.))—(*ποιή-
σετε*) ἀποδ. α' εἶδος ὑποθ. λόγου. *τί ἄλλο*=α' ὄρος συγκρ.—ἢ *καταλείψετε*=
ὁ, ὑποκ. (ὑμεῖς). *ἐν πολεμῖα* (χώρα)=ἐμπρ. προσδ. τόπου. *παρὰ τοῖς ἀθύν-
ταις*=ἐμπρ. προσδ. τὸ πλησίον. *πατέρας*· *συγγενεῖς*=ἀντικ. ἡμετέρους=ἐπιθ

προσδ. *ἀτίμους* = τροπ. κατηγ. *γερωῶν* = γεν. ἀντικ. (τοῦ *ἀτίμου*). *ἴσχυοι* = ὄ. ὑποκ. (*οὗτοι*). *ὄν* = ἀντ. ἀντωνυμ. *ἔλξεις* = ἄ. *δουλώσετε* = ὄ. ὑποκ. [*ὑμεῖς*] *πρὸς* = προσετι [ἐπιρ. σημ]. *γῆν* = ἀντικ. *ἤλευθερώθησαν* = ὄ. ὑποκ. *οἱ Ἕλληγες*. *ἐν ἧ* = ἐμπρ. προσδ. τόπου *ἐρημοῦτε* = ὄ. ὑποκ. (*ὑμεῖς*). *ἱερά* = ἀντικ. *θεῶν* = γεν. κτη. *ἐκράτησαν* = ὄ. ὑποκ. (*οἱ Ἕλληνες*). *Μήδων* = ἀντικ. *εὐξάμενοι* = χρον. μετχ. *εἰς* = ἀντικ. τῆς μετχ. *ἀφαιρήσεσθε* = ὄ. (*ὑμεῖς*). *θυσίας* = α' ἀντικ. *πατρίους* = ἐπιθ. προσδ. *τῶν εἰσαμείων* — *κτισάντων* = ἐπιθ. μετχ. β' ἀντικ.

Πραγματικά. *Καίτοι γὰρ Ἐτέθη καὶ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀνωτέρω (μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε) διὰ τὰ ἐξάρη τὴν ἀβεβαιότητα τῶν Λακεδ. ζυμμαχικῶν ἐνοουῦνται ὅλοι οἱ θεοί, οὗς ἐπεκαλέσθησαν κατὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. οὗτω ἐξαιρέται ὁ βαθὺς θρησκ. δεσμός μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. καὶ τῆς ἀρετῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας* τὸ σημαντικώτερον ἐπιχείρημα τῶν διαζυζόμενων Πλ. εἶναι ἡ ἀνάμνησις τῆς συμβολῆς τῶν εἰς τὸν πανεθνικὸν ἀγῶνα. *καυφθῆναι* μεταφορ. σημαίνει μεταβάλλω γνώμην. Εἰς τοῦτο πίπτει ὁλόκληρον τὸ βάρος τοῦ κεφαλαίου, διότι οἱ Πλατ. ζητοῦν τὴν ἐπίσεικται ἀντωνυμ. τῶν δικαστῶν κατωτέρω λέγει *ἐπικλαθῆναι. εἰ τι ἐπέσθητε* ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τοῦ ὁρήτωρ θέλει νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἐπέσθησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν Θηβαίων. *δωρεάν* δηλ. ζητήσατε τὴν σωτηρίαν μας, ὡς ρουσφέτι, ἀπὸ τοῦς Θηβαίους, ἐφ' ὅσον τὴν ἐπηρεοῦν ἐξασκοῦν οἱ Θηβαῖοι, *οὐκ ἐχθροὺς* — *ἀλλ' εὐνοῦς*. Διότι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐφηροῦντο *τὸ τοὺς μὲν φίλους εὐ ποιεῖν, τοὺς δὲ ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν. χεῖρας προῖσχομένοις* σημεῖον ἰκεσίας ἦτο ἡ ἀνάτασις τῶν χειρῶν. *ἐσθῆμασι* εἰς τοὺς νεκροὺς προσεφέροντο ζώματα ἢ πέπλοι καὶ πᾶν ἀγαπῆτὸν εἰς αὐτοὺς ζῶντας ὡς κτερίσματα τοῦ τάφου· ἐπίσης νοεῖται ἡ ποικιλία τῶν ἐνδυμάτων, ἃ ἐφόρουν οἱ Λακεδ. ἐν καιρῷ πολέμου διὰ τὰ μὴ φαίνονται τὰ αἵματα. *νομίμοις*· Κατόπιν ὁ ἀρχὸν λαμβάνει ὕδωρ ἀπὸ τὴν κρήνην ἀπολούσει τὰς στήλας καὶ χρίζει διὰ μύρου καὶ ἀφου ἔσφαξε ταῦρον, προσηύχεται εἰς τὸν Δία καὶ τὸν χθόνιον Ἑρμῆν καὶ προσκαλεῖ τοὺς νεκροὺς εἰς τὸ δεῖπνον. *ὅσα ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὄρατα*. Οἱ Ἕλληνας προσέφερον εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἦρωας τὰ πρῶτα καὶ ἐκλεκτότερα προϊόντα τῆς γῆς. *Πινσανίας ἔθαιπεν* τὸ 479 π.Χ. μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Ὁ παρατ. δηλοῖ, ὅτι ὁ τάφος αὐτὸς ἐπρεπε νὰ ὑπάρχη πάντοτε καὶ ἡ μνήμη τῶν παρεμμεν ἀθάνατος. *αὐθέντας*· οἱ Θηβαῖοι ὑπῆρξαν φονεῖς τῶν προγόνων τῶν Λακεδ. πολεμήσαντες μετὰ τῶν Περσῶν ἐναντίον τῶν. *δουλώσατε τὴν γῆν ἐν ἧ ἤλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες*· ζωηροτάτη ἀντίθεσις. *ἀτίμους γερωῶν*· οἱ Θηβαῖοι ἐγκαθιστάνενοι εἰς Πλαταιαῖς δὲν θὰ δύνανται ὡς φονεῖς, νὰ λατρεύσουν αὐτοὺς. *ἱερά θεῶν*· τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν, οἵτινες ἐφορεύουν τῆς Πλατ. γῆς. *εἰσαμείων*· ὄρος καθιερωθεῖς ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὰς ἱερῶν καὶ ναῶν, ὅστις ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ *κτισάντων*.

Αἰσθητικά. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὁ ὁρήτωρ διὰ τῶν πολλῶν σχημάτων ἀντιθέσεως, ἀφου ἐξήντησε τὰ ἐπιχειρήματα τῶν Πλαταιέων στρέφεται πρὸς τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὅπου αὐτοδικαιῶς δύνανται νὰ προβάλλουν οἱ νεκροὶ τῶν Λακεδ. ὑπὲρ αὐτῶν, ἡ γῆ τῶν Πλαταιέων καὶ αὐτοὶ οἱ ζυμμαχικοὶ θεοί. Οὗτω οἱ Πλαταιεῖς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῶν ὑπενθυμίζον τοὺς ἀγράφους νόμους καὶ ἔθιμα, ἅτινα εὐρίσκονται ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων φιλοδοξίῶν καὶ παθῶν. *καυφθῆναι καὶ μεταγνώναι* .. *ἀνταπειτῆσαι τε*.. *κομίσασθαι τε καὶ ἀντιλαβεῖν* (πολυσύνδετον)· *καυφθῆναι* καὶ *μεταγνώναι* (συωνυμῶς). *οὗς μὴ πρόπει* (*κτείνειν*) (ἐξ ἀναλόγου). *σώφρονα* — ἀντὶ *ἀισχροῦς* (ἀντίθεσις). *ἡθονῆν* — *κακίαν*. *δόντας* — *ἀντιλαβεῖν*. *ἄλλοις* — *αὐτοῦς*. *βραχὺ* — *ἐπίπονον* (ἀντίθεσις). *οὐκ ἐχθροὺς* — *ἀλλ' εὐνοῦς* (ἀντίθεσις). *οὐκ ἐχθροὺς* (*βραχυλογ.* = *ἡμεῖς*, οὗς τιμωρήσεσθε, *οὐκ ἐσμέν ἐχθροί*). *κατ' ἀνάγκην* (ἀσυνδ. = *καὶ κατ' ἀνάγκην*). *ἐκόντας τε καὶ προῖσχομένους καὶ γεγεννημένους* (πολυσύνδετον). *ζυμμαχοί* — *ὁ*

μαίχμοις (συνωνυμία). μὴ δερθῶς (λιτότης). ὧν ἴσχοῦσι (ἔλξεις ἀντὶ ἃ ἴσχοῦσι). καὶ γῆν—ἱερά τε καὶ θυσίας (πολυσύνδετον). εἰσαμένων—κτισαμένων (συνωνυμία). κτισάντων εορτὰς. (μεταφορά).

Νόημα. Οἱ Πλαταιεῖς ἐν ὀνόματι τῶν συμμαχικῶν θεῶν καὶ τῶν ἱερῶν ἀγῶνων ἐξορκίζουσι τοὺς Λακεδ. νὰ μεταβάλουν γνώμην καὶ νὰ προτιμήσουν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Πλαταιέων παρὰ τὴν πρόσκαιρον αἰσχροῦν χαρὰν τῶν Θηβαίων.

Εἶναι ἐντροπὴ νὰ καταδικασθοῦν φίλοι, πολεμήσαντες ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐμφανιζόμενοι ὡς ἴκεται καὶ εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος. Κατόπιν οἱ Πλατ. ἐπι-καλοῦνται τοὺς τάφους τῶν προγόνων τῶν Λακεδ. τῶν εὕρισκαμένων εἰς Πλαταιᾶς καὶ τιμωμένων ἐπαξίως κατ' ἔτος διὰ θυσιῶν καὶ τελετῶν ὑπ' αὐτῶν. Πᾶσα ἀντίθετος πρᾶξις θὰ εἶναι ἄδικος καὶ ὁ Πausanias εἴθαπτεν αὐτοὺς πιστεῦων τὴν χάριν ὡς φιλικήν.

Τέλος ἂν καταδικασθοῦν, τότε ἡ Πλατ. γῆ θὰ γίνῃ Θηβαϊκὴ, θὰ προδοθοῦν οἱ τάφοι εἰς χεῖρας τῶν δολοφόνων Θηβαίων καὶ θὰ στερηθοῦν οἱ νεκροὶ τῶν τιμῶν, τὰ δὲ ἱερά χώματα, ὅπου ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, θὰ ὑποδουλωθοῦν καὶ θὰ καταργηθοῦν αἱ πατροπαράδοτοι τελεταί, τὰς ὁποίας ἐκείνοι ἐθέσπισαν.

Περίληψις. Οἱ Πλαταιεῖς κατὰ τρόπον συγκινητικὸν ἴκετεύουσι ὑπὲρ τῆς ἀθώωσός των, ἐνῶ τὸ ἀντίθετον θὰ σιγματίσῃ ἀνεπανορθῶτως τὴν ὑπόληψιν τῶν Λακεδ. Διὰ τὴν πρῆπει νὰ ἀθωωθοῦν οἱ Πλαταιεῖς καὶ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταδίκης των.

Ἐπιγραφή. Ἡ ἀφοσίωσις τῶν Πλαταιέων εἰς τὸ Πανελλήνιον συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν ἀθώωσιν των.

Κεφ. 59.

«ὦ Λακεδαιμόνιοι,
οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης
τάδε (ἔστι),
οὔτε ἀμαρτάνειν ἐς τὰ κοινὰ
τῶν Ἑλλήνων

νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους

οὔτε διαφθεῖραι ἡμᾶς
τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτρίας
ἔνεκα ἔχθρας
[ἡμᾶς] αὐτοὺς μὴ ἀδικηθέντας,
φείσασθαι δὲ
καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ
λαβόντες οἴκτω σῶφρονι.

κατανοοῦντας
μὴ μόνον δεινότητα
ᾧν πεισόμεθα,
ἀλλ' οἳοὶ τ' ὄντες πάθοιμεν ἂν

«Λακεδαιμόνιοι,
δὲν συμβιβάζοντα αὐτὰ πρὸς τὴν φή-
μην σας,
οὔτε δηλ. νὰ διαπράξετε ἀμάρτημα ἀ-
ναφερόμενον εἰς τὰς κοινὰς παραδό-
σεις τῶν Ἑλλήνων
καὶ εἰς τοὺς τάφους τῶν προγόνων
(σας)
οὔτε νὰ φονεύσετε ἡμᾶς
τοὺς εὐεργέτας χάριν ἕνεκα
ἐχθρότητος,
ἐνῶ (σεῖς) οἱ ἴδιοι δὲν ἠδικήθητε,
νὰ (μᾶς) λυπηθῆτε δὲ
καὶ νὰ καμφθῆτε εἰς τὴν ψυχὴν
κρίναντες τὸ πρᾶγμα) μὲ λελογισμέ-
νην συμπάθειαν,
δηλ. λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν
ὄχι μόνον τὴν σκληρότητα
τῶν ὄσων πρόκειται νὰ πάθωμεν,
ἀλλὰ καὶ ποῖοι, ἐνῶ εἴμεθα. θὰ φο-

καὶ ὡς ἀσταθμητὸν (ἐστὶ)

τὸ τῆς ξυμφορᾶς,
ἢ τινι ποτὲ ξυμπέσοι ἂν καὶ
ἀναξίῳ (δυντι).

ἡμεῖς τε, ὡς πρέπειν ἡμῖν (ἐστὶ)
καὶ ὡς ἡ χρεια προάγει,
αἰτούμεθα ὑμᾶς,
ἐπιβδόμενοι καὶ κοινούς
τῶν Ἑλλήνων,
πεῖσαι τάδε, προσφερόμενοι

θ' ὄρκους οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν
ᾤμοσαν
ἱκέται γιγνόμεθα τῶν πατρῶν
τάφων
ὑμῶν μὴ ἀμνημονεῖν [τῶν
ὄρκων ὑμᾶς]
καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκημηκό-
τας μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις

μηδὲ παραδοθῆναι τοῖς ἐχθίστοις
[ἡμῖν]
φίλτατοι δυντες [ἐκείνοις],

ἀναμιμνήσκομέν τε ἡμέρας
ἐκείνης,
ἢ πράξαντες τὰ λαμπρότατα
μετ' αὐτῶν,
νῦν ἐν τῇδε [τῇ ἡμέρᾳ]
κινδυνεύομεν παθεῖν
τὰ δεινότατα.
"Ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε (ἐστὶ)

καὶ χαλεπώτατον
τοῖς ᾧδε ἔχουσι,
λόγου τελευτᾶν, διότι

καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος
ἐγγὺς μετ' αὐτοῦ (ἐστὶ)
παυόμενοι λέγομεν ἤδη
ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν
τὴν πόλιν
εἰλόμεθα γὰρ ἂν τελευτῆσαι
τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῶ προ
τούτου γε
προσῆλθομεν δὲ ὑμῖν πιστεύσαντες

καὶ δίκαιον (ἐστὶ), εἰ
μὴ πείθομεν, εἶσαι ἡμᾶς αὐτοῦς
ἐλέσθαι τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον

νευθῶμεν καὶ πόσον ὀλίγον δύναται
(τις) νὰ ὑπολογίσῃ
τὴν δυστυχίαν.

κατὰ τινος τάχα δύναται νὰ ἐπιπέσῃ
καὶ χωρὶς νὰ παίῃ.

Καὶ ἡμεῖς, καθὼς ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς
καὶ καθὼς ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ,
σᾶς παρακαλοῦμεν,
ἐπικαλούμενοι τοὺς θεοὺς τοὺς τιμω-
μένους εἰς τοὺς αὐτοὺς βωμοὺς καὶ
κοινούς τῶν Ἑλλήνων,
νὰ (σᾶς) πείσουν εἰς αὐτὰ, καὶ προ-
βάλλοντες,

πρὸς ὑπεράσπισιν ὄρκους, τοὺς ὁποί-
ους οἱ πρόγονοί σας ᾤρκίσθησαν,
(σᾶς) ἱκετεύομεν καταφεύγοντες εἰς
τὴν προστασίαν

τῶν τάφων τῶν πατέρων σας νὰ μὴ
λησμονῆτε (σεῖς τοὺς ὄρκους)
καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς ἀποθανόντας
νὰ μὴ περιέλθωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν
τῶν Θηβαίων

μήτε νὰ παραδοθῶμεν εἰς αὐτοὺς,
οἵτινες μισητότατοι (εἰς ἡμᾶς),
ἐνώ εἰμεθα ἀγαπητότατοι (εἰς ἐκεί-
νους),

καὶ ὑπενθυμίζομεν τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην,
κατὰ τὴν ὁποίαν, ἂν καὶ ἐπράξαμεν
τὰ λαμπρότατα ἔργα μὲ αὐτοὺς,
τώρα κατ' αὐτὴν (τὴν ἡμέραν)
κινδυνεύομεν νὰ πάθωμεν τὰ πλέον
φοβερά.

"Ὅσον ἀφορᾷ δὲ πρὸς ἐκεῖνο ἀκριβῶς,
τὸ ὁποῖον καὶ ἀναγκαῖον (εἶναι)
δυσκόλωτατον καὶ εἰς τοὺς εὐρισκομέ-
νους εἰς τοιαύτην θέσιν,
δηλ. νὰ τελειώσουν τὴν ἀπολογίαν
(τῶν), διότι

καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ζωῆς συνδέεται
μὲ τὸ τέλος τῆς ἀπολογίας,
τελειώνοντες λέγομεν τώρα πλέον,
ὅτι δὲν παρεδώσαμεν εἰς τοὺς Θηβαί-
ους τὴν πόλιν

διότι θὰ προετιμούσαμεν νὰ ἀποθά-
νωμεν ἀπὸ τὸν ἀδοξότατον θάνατον,
δηλ. τὴν πείναν, ἀντὶ τούτου βεβαίως,
ἀλλὰ παρεδόθημεν, διότι ἐδώσαμεν
ἐμπιστοσύνην εἰς σᾶς
καὶ δίκαιον (εἶναι), ἐὰν
δὲν κατορθώσαμεν νὰ σᾶς πείσωμεν
νὰ ἀφήσητε εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους νὰ

ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας—

ἐπισκῆπτομέν τε ἅμα, ὧ Λακεδαιμόνιοι, Πλαταιῆς ὄντες οἱ προθυμότετοι γινόμενοι περί τούς Ἑλληνας
μη παραδοθῆναι Ἐθβαίοις

τοῖς ἐχθίστοις ἡμῖν
ἐκ τῶν ἡμετέρων χειρῶν καί τῆς ἡμετέρας πίστεως, ἰκέται ὄντες,

γενέσθαι δέ σωτῆρας ἡμῶν
καί μη διολέσαι ἡμᾶς

ἐλευθεροῦντας τοὺς ἄλλους Ἑλληνας».

ἐκλέξωμεν τὸν πρῶτον κίνδυνον, ὅστις ἤθελε παρουσιασθῆ, ἀφοῦ ἐπαναφέρετε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν— καὶ συγχρόνως σᾶς ἐξορκίζωμεν, Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ εἴμεθα οἱ Πλαταιεῖς, οἵτινες ἀπεδείχθημεν προθυμότετοι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, νὰ μὴ παραδοθῶμεν εἰς τοὺς Ἐθβαίους, οἵτινες εἶναι μισητότατοι εἰς ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἰδικῶν σᾶς χειρῶν καί τῆς ἰδικῆς σᾶς ἀξιοπιστίας, ἐνῶ εἴμεθα ἰκέται, ἀλλὰ νὰ γίνεται σωτῆρες ἡμῶν καὶ νὰ μὴ μᾶς καταστρέψετε ἐντελῶς, ἐνῶ ἰσχυρίζεσθαι, ὅτι ἀπελευθερώνετε τοὺς ἄλλους Ἑλληνας».

Ἑρμηνευτικῶς. Δόξα=φήμη. νόμιμα=κοινὰ συνήθειαι, ἔθιμα. Ἐπικλώμαι=λυγίζομαι, κάμπομαι, εὐσπαχνίζομαι. σώφρων οἶκτος=λελογισμένη συμπάθεια. λαβόντας (λαμβάνω=κρίνω). ἀστάθμητος=ἀνυπολόγιστος, τὸ τῆς ξυμφορᾶς=ἡ συμφορὰ. ὁμοβώμιος=ὁ τιμώμενος εἰς τὸν αὐτὸν βωμόν. ἐπιβῶμαι=μεγαλοφῶνως ἐπικαλοῦμαι. κεκμηότες ἢ κεκμηότες=οἱ ἀποθανόντες. γίγνομαι ὑπὸ τινι=περιέροχομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός. ἐχθιστος=ὁ φανατικὸς ἐχθρὸς. λόγου τελευτῶ=παύομαι. αἰσχιστος ὄλεθρος=ἄδξος θάνατος. ἐπισκῆπτω=ἰκετεύω. πίσις=ἡ παρασχεθεῖσα ἐγγύησις. διόλυνμι=καταστρέφω ἐντελῶς.

Γραμματικῶς. Ἐπικλασθῆναι=ἄπαρ. παθ. ἄορ. τοῦ ἐπικλάωμαι. ὦμαι=(ἐπεκλώμην, ἐπικλάσομαι—ἐπικλασθήσομαι, ἐπεκλάσθην, ἐπικέκλασμαι). φείσασθαι=ἄπαρ. μεσ. ἄορ. α' τοῦ φείδομαι (ἐφειδόμην, φείσομαι, ἐφεισάμην, ἐφείσομαι). κατανουήσας=μετχ. ἐνεστ. τοῦ κατανουῶμαι. πεισόμεθα=μελλ. τοῦ πείσσω. οἶοι=ἀναφ. ἀντ. (οἶος-οἶα-οἶον). πάθοιμεν=εὐκτ. ἄορ. β' τοῦ πάσχω. ὧ τινι=ἀναφ. ἀντ. (ὄστις-ἦτις-ὄτι). ξυμπέσοι=εὐκτ. ἄορ. β' τοῦ ξυμπέπτω=(ἐπιπτον, πεσοῦμαι, ἔπεσον, πέπτωκα, ἐπεκτώκειν). ἐπιβῶμενοι=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ἐπιβῶμαι. ὦμαι (βεβόηται, ἐβεβόητο). ὦμοσαν=ἄορ. α' τοῦ ὄμνυμι (ὄμνυν, ὄμοῦμαι—ὄμῶσω, ὄμοσα, ὄμῶμοκα, ὄμῶμοκειν). κεκμηότας=μετχ. παρακ. τοῦ κάμνω (ἔκαμνον, καμοῦμαι, ἔκαμον, κέκμηκα, ἐκεκμήκειν). ἐχθίστοις=ἐπιθ. ὑπερθ. βαθμοῦ (ἐχθρὸς—ἐχθίων—ἐχθιστος). λόγου τελευτῶν=παύεσθαι τοῦ λόγου (διότι τὸ τελευτῶ=συντ. μετ' αἰτίας.) ἀναμνησόμενοι=ἐνεστ. ὄρ. τοῦ ἀναμνήσκω (ἐμνήσκον, μνήσω, ἔμνησα). ὦδε=τοπικὸν ἐπιρ. εἰλόμεθα=ἄορ. β' τοῦ αἰροῦμαι (ἤρουν, αἰρήσομαι, εἰλόμην, ἤρημαι—μην). αἰσχιστῶ=ἐπιθ. ὑπερ. βαθ. (αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἰσχιστος). καταστήσαντες=μετχ. ἄορ. α' τοῦ καθίστημι. εἶσαι=ἄπαρ. ἄορ. α' τοῦ εἶα-ῶ (εἶων, εἶσα, εἶσα, εἶσα, εἶακειν). ἐλέσθαι=ἄπαρ. ἄορ. β' τοῦ αἰροῦμαι. ξυντυχόντα=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ξυντυχάνω (ἐτύγχανον, τεύξομαι, ἐτυχον, τετύχηκα-κειν). ἐπισκῆπτομεν=ἐνεστ. ὄρ. τοῦ ἐπισκῆπτω (ἐπέσκηπτον, ἐπισκῆψω, ἐπέσκηψα, ἐπέσκηψα). διολέσαι=ἄπαρ. ἄορ. α' τοῦ διόλλυμι (διώλλυν, διολώ-διολέσω, διώλεσα, διολώλεκα, διωλώλεκα).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Ὁὐ πρὸς τῆς... τάδε (ἐστί)... οὔτε ἐς τὰ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ (ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ—ΘΗΒΑΙΩΝ)

κοινά... διαφθεῖραι (κυρία), (ἀλλὰ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης ἐστὶ) φείσασθαι... κατανοῦντας (κυρία), μὴ ὦν πεισόμεθα... δεινότητα (ἀναφορ.), ἀλλοιοί τ' ὄντες... πάθοιμεν (ἀναφ.), καὶ ὡς ἀσάθμητόν (ἐστὶ)... ξυμφορᾶς (ἀναφ.) ὧτινι ποτ' ἂν... ξυμπάσοι [πλαγ. ἐλαττμ. ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἀσάθμητόν (ἐστὶ)]. ἡμεῖς τε... αἰτούμεθα ὑμᾶς... ὄρκους (κυρία), ὡς πρέπον (ἐστὶ) (ἀναφ.) καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει (ἀναφ.), οὕς... ὤμοσαν (ἀναφ.) ἰκέται... μὴ ἀμνημονεῖν... τάφων (κυρία), καὶ ἐπικαλούμεθα... παραδοθῆναι (κυρία) ἡμέρας... ἐκείνης (κυρία), ἦ... παθεῖν (ἀναφορ.), ὅπερ δέ... ἀναγκαῖον (ἐστὶ) ...τελευτᾶν (ἀναφορ.), διότι... ἐγγύς (ἐστὶ) μετ' αὐτοῦ (αἰτιολ.), πανόμενοι λέγομεν ἤδη (κυρία), ὅτι... πάλιν (εἰδική), εἰλόμεθα... τελευτῆσαι (παρενθ.), (ὅτι) ὑμῖν... προσῆλθοιμεν (εἰδική), καὶ δίκαιόν (ἐστὶ)... ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντες... ἐλέσθαι (παρενθ.), εἰ μὴ πείθοιμεν (παρενθ. ὑποθ.), (ἐπισκήπτου) γενέσθαι... διολέσαι (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. (ἐστὶν)=ὁ ὑποκ. τάδε (ἀπρ. σύντ.), πρὸς τῆς δόξης=ἐμπροθ. προσδ. τὸ ἀροζόν. ἀμαρτάνειν—διαφθεῖραι=τελ. ἀπαρ. ἐπέξηγ. τοῦ τάδε. ἐς τὰ νόμιμα—ἐς τοὺς προγόνους=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. τῶν Ἑλλήνων=γεν. κτητ. ἡμᾶς=ἀντικ. τοῦ διαφθεῖραι. τοὺς εὐεργέτας=παραθ. ἔνεκα ἐχθρας=ἀναγκ. αἰτιον. ἀλλοτριᾶς=ἐπιθ. προσδ. ἀδικηθέντας=ἐνδοτ. μετχ. αὐτοὺς=κατηγ. προσδ. τοῦ ἐνν. ὑποκ. (ὑμᾶς), φείσασθαι—ἐπικλασθῆναι=τελ. ἀπαρ. ἐξαρτωμ. ἐκ τῆς ἐνν. (πρὸ τῆς ὑμετέρας δόξης ἐστὶ), τῇ γνώμῃ=δοτικ. κατὰ τι. λαβόντας—κατανοῦντας=τροπ. μετχ. οἰκτω=δοτ. τροπ. ὠφρονοι=ἐπιθ. προσδ. πεισόμεθα = ῥῆμ. δεινότητα = ἀντικειμ. ὦν = γεν. ὑποκειμ. εἰς τὸ δεινότητα καὶ ἀντικειμ. τοῦ πεισόμεθα. πάθοιμεν ἂν = ῥῆμ ὄντες=ἐνδοτ. μετχ. οἰοί=κατηγ. ἀσάθμητόν (ἐστὶ)=ῥῆμ. τὸ τῆς ξυμφορᾶς = ὑποκ. ἀσάθμητον=κατηγ. ξυμπέσοι ἂν=ῥ. (ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἀσάθμητόν ἐστὶ). ὧτινι=ἀντικ. καὶ ὑποκ. τῆς ἐνν. μετχ. (ὄντι). ἀναξίω=κατηγ. (ἡ ἐνν. μετχ. ὄντι=ἐναντιωμ.). αἰτούμεθα=ῥ. ὑμᾶς πείσαι=ἀντικ. ἐπιβωόμενοι=τροπ. μετχ. θεοὺς=ἀντικ. τῆς μετχ. καὶ ὑποκ. τοῦ πείσαι. τάδε=ἀντικ. τοῦ πείσαι. ὁμοβωμίους—κοινοὺς=ἐπιθ. προσδ. τῶν Ἑλλήνων=γεν. κτητ. προσφερόμενοι=τροπ. μετχ. ὄρκους=ἀντικ. πρέπον (ἐστὶ)=ῥ. ἡμῖν=δοτ. προσ. προάγει=ῥ. ἡ χρεία=ὑποκ. ὤμοσαν=ῥ. οἱ πατέρες=ὑποκ. ὑμῶν=γεν. κτητ. γιγνόμεθα=ῥ. ἰκέται=κατηγ. ἀμνημονεῖν=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τῶν τάφων=γεν. ἀντικ. τοῦ ἰκέται. πατρώων=ἐπιθ. προσδ. ὑμῶν=γεν. κτητ. ἐπικαλούμεθα=ῥ. κεκμηκότας=ἐπιθ. μετχ. ἀντικ. ἡ γενέσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐπικαλούμεθα. ὑπὸ Θεβαίοις=ἐμπρ. προσδ. ὑποταγῆν. παραδοθῆναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐπικαλούμεθα. (Θηβαίοις)=ἀντικ. τοῖς ἐχθίστοις=παραθ. ὄντες=ἐναντιωμ. μετχ. φιλτάτοι=κατηγ. ἀναμιμνήσκομεν=ῥ. ἡμέρας=ἀντικ. ἐκείνης=ἐπιθ. προσδ. κινδυνεύομεν=ῥ. παθεῖν=ἀντικ. τελ. ἀπαρ. τὰ δεινότατα (παθήματα)=σύστοιχον ἀντικ. πράξαντες=ἐνδοτ. μετχ. τὰ λαμπρότατα =συστ. ἀντικ. μετ' αὐτῶν=ἐμπρ. προσδ. ὁμαῦ. ἐν τῆδε (τῇ ἡμέρᾳ)=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. νῦν=ἐπιρ. προσδ. χρόνου. χαλεπώτατον (ἐστὶ)=ῥ. ὅπερ=ὑποκ. τοῖς ἔχουσι=δοτ. προσθ. τελευτᾶν=ἐπέξ. πρὸ ὅπερ. λόγον (ἐστὶ) τοῦ τελευτᾶν (ἀντι λόγον). ἐγγύς (ἐστὶ)=ῥ. ὑποκ. ὁ κίνδυνος. ἐγγύς=ἐπιρ. κατηγ. βίου=γεν. ὑποκ. μετ' αὐτοῦ=ἐμπρ. προσδ. ὁμοῦ. λέγομεν=ῥ. πανόμενοι=χρον. μετχ. παρέδομεν=ῥ. τὴν πόλιν—Θηβαίους=ἀντικ. εἰλόμεθα ἂν=ῥ. τελευτῆσαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. διέθρω=δοτ. τροπόου. αἰσχίστω=ἐπιθ. προσδ. λιμῶ=ἐπέξηγ. τοῦ διέθρω καὶ α' ὄρος συγκρ. πρὸ τούτου=β' ὄρος συγκρ. προσῆλθοιμεν=ῥ. πιστεύσαντες=αἰτ. μετχ. ὑμῖν=ἀντικ. δίκαιόν (ἐστὶ)=ῥ. ἀπρ. ἐκφρ. εἶσαι=ὑποκ. (ὑμᾶς)=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. ἡμᾶς=ἀντικ. αὐτοὺς=κατηγ. προσδ. ἐλέσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ εἶσαι. κίνδυνος=ἀντικ. τὸν ξυντυχόντα=ἐπιθ. μετχ. ἰσοδυν. πρὸς ἀναφ. ὑποθ. πρότασιν=ὅς ἂν ξυντύχη. κατιστήσαντες=χρον. μετχ. ἐς τὰ αὐτὰ=ἐμπρ. προσδ. κατεύθυνσιν. πείθοιμεν=

Ἡ ὑποθ. λόγος *εἰ μὴ πείθουεν—δίκαιόν (ἔστι)*—α' εἶδος. *ἐπισκῆπτουεν*—ῥ. *παραδοθῆναι*—τελ. ἀπαρ. ἀντικ. *ὄντες*—αιτιολ. μετχ. *Πλαταιῆς*—κατηγ. οἱ *γενόμενοι*—ἐπιθ. μετχ. *προθυμότατοι*—κατηγ. *περὶ τοὺς Ἕλληνας*—ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. *Θηβαίους*—ἀντικ. τοῦ *παραδοθῆναι*. *τοῖς ἐχθίστοις*—παραθ. *ἡμῖν*—δοτ. ἀντικ. (ἐχθίστοις). *ἐκ τῶν χειρῶν καὶ τῆς πίστειως*—ἐμπρ. προσδ. ὄργανον. *ὑμετέρας*—ἐπιθ. προσδ. *ὄντες*—ἐναντιωμ. μετχ. *ἰκέται*—κατηγ. (ἐπισκῆπτουεν) *δέ*, ἐνν. *γενέσθαι καὶ μὴ διολέσαι*—τελ. ἀπαρ. ἀντικ. *σωτήρας*—κατηγ. *ἡμῶν*—γεν. ἀντικ. (σωτήρας) *διολέσαι*. ὑποκ. (ὑμᾶς). ἀντικ. *ἡμᾶς*. *ἐλευθεροῦντας*—ἐνδοτ. μετχ. *τοὺς Ἕλληνας*—ἀντικ. *ἄλλους*—ἐπιθ. προσδ.

Πραγματικά. τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα πρόκειται περὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, αἵτινες τόσην ἀγαθοποιὸν ἐπίδρασιν ἤσκουν τότε εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας *προγόνους* εἶναι ἐντροπή οἱ τάφοι τῶν ἐν Πλαταιαῖς πεσόντων Σπαρτιατῶν νὰ πέσουν εἰς χεῖρας τῶν φονέων των. *ἄλλοτριαις ἐχθρας*· προτροπή πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας νὰ μὴ γίνουν εὐτελεῖ ὄργανα τῶν Θηβαίων. *οἴκτω σάφρονι*· κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ἀσυνέτου οἴκτου, ὅστις πολλάκις βλάπτει. *οἳοί τε ὄντες*· ἐκθειάζει τὸν ἐθνοπρεπῆ χαρακτήρα τῶν Πλαταιέων. *ἀσάθμητον*· ὑπενθυμίζει τὴν ῥῆσιν τοῦ Ἰσοκρ. «μηδενὶ ξυμφορὰν ὀνειδίσης»· κοινῆ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον». *ἡμεῖς δὲ αἰτούμεθα*· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ οὐ πρὸς τῆς *ὑμετέρας δόξης*. Ἐφ' ὅσον κινδυνεύει διὰ τῆς καταδίκης ἢ ὑπόληψις τῶν Λακεδ. ἢ ἰκεσία εἶναι φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον ἐπακόλουθον. *θεοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινούς*· πρὸ τοῦ Πελ. κοῦ πολέμου ἢ θρησκεία ἀπετέλει ἰσχυρὸν δεσμόν δι' ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ φύλα· ὅπως οἱ ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ τιμώμενοι Θεοί. *τάδε*· ἀναφέρ. εἰς τὰ προηγούμενα (*φείσασθαι—ἐπικλασθήνας*). *φίλτατοι*· ὡς συμπολεμισταί. *ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ*· ἡ ἡμέρα αὕτη ἀποτελεῖ τὸ κύριον σημεῖον τῆς ἱστορικῆς ἀνασκοπήσεως. *αἰχίστω*· ὁ δῖα τοῦ λιμοῦ θάνατος ἐθεωρήθη ὡς ἄδοξος, διότι εἰς οὐδεμίαν γενναίαν πράξιν προβαίνει ὁ μελλοθάνατος. Ὁ Ὅμηρος λέγει *αἰμῶ δὲ οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπείν*. *τοῦ βίου δὲ κίνδυνος ἐγγύς (ἔστι)*· ὁ ρήτωρ μαντεύει τὴν σκληροτάτην ἀπόφασιν τῶν Λακεδαιμονίων. *ἐς τὰ αὐτὰ*· εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὅποιαν ἦσαν πρὸ τῆς παραδόσεως. *Πλαταιῆς ὄντες*· ὑψηλὴν γνώμην καὶ δικαίως εἶχον οἱ Πλαταιεῖς περὶ ἑαυτῶν. *ἰκέται ὄντες*· ἐθεωροῦντο πρόσωπα ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα. *ἐλευθεροῦντας τοὺς ἄλλους Ἕλληνας*· ὁ ρήτωρ καλεῖ τοὺς Λακεδ. νὰ ἀποδείξουν ἐμπράκτως ὅτι πολεμοῦν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων.

Αἰσθητικά. οὐ πρὸς τῆς *ὑμετέρας δόξης*· διὰ τῆς φράσεως αὐτῆς φαίνεται ἡ μεγάλη σημασία. τὴν ὅποιαν ἀπέδιδον εἰς τὸ καλὸν ὄνομα. οὐ... οὔτε... οὔτε (πολυσύνδετον). *τάδε (ἔστι)*—ἀττικὴ σύνταξις. *ὧν πεισόμεθα*· ἔλξις ἀντὶ ἀπεισόμεθα. *τὸ τῆς ξυμφορᾶς*· προληπτ. περίφρασις. *θεοὺς* (πρόληψις). *πρόφάρεσθαι*· (μεταφορά), ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ἐξαγομένων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. *κικμηκότας* (εὐφημισμός). *λαμπρότατα—δεινότατα* (ἀντίθεσις). *τοῖς ἐχθίστοις—φίλτατοι* (ἀντίθεσις). *Πλαταιῆς προθυμότατοι—Θηβαίους ἐχθίστοις* (ἀντίθεσις). *ἐλευθεροῦντες—διολέσαι* (ἀντίθεσις). Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τοῦτ' ἔπι λόγῳ τοῦ Πλαταικοῦ δράματος, ἀποκορυφῶνται ἡ συγκινητικὴ μὲν, ἀλλ' ἀξιοπρεπὴς παράκλησις τῶν Πλαταιέων, οἵτινες παρακαλοῦν τούλάχιστον νὰ ἀφήσουν αὐτοὺς νὰ ἐκλέξουν τὸ εἶδος τοῦ θανάτου των.

Νόημα. Ἡ θανατικὴ καταδίκη τῶν Πλαταιέων ἀντίκειται καὶ πρὸς τὴν Πανελληνίον φήμην τῶν Λακεδαιμονίων καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν καθιερωμένων ἐθίμων καὶ τῆς λατρείας τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων Σπαρτιατῶν. Ἀντιθέτως ἐπιβάλλεται κατανόησις καὶ σύνεσις, διότι καὶ δὲν γνωρίζει τὴ ἐπιφυλάσσει ἢ μοῖρα καὶ εἰς τοὺς ἀθώους ἀκόμη. Μετὰ ταῦτα οἱ Πλατ. ἐπικα-

λοῦνται τοὺς κοινούς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὄρκους, τοὺς τάφους τῶν προγόνων καὶ τοὺς νεκροὺς μετὰ τῶν ὁποίων κατόρθωσαν λαμπρὰ ἔργα καὶ παρακαλοῦν νὰ μὴ παραδοθῶν εἰς τοὺς μισητοὺς Θηβαίους. Τέλος παρακαλοῦν τοὺς Λακεδ., ἐὰν δὲν πείσουν αὐτοὺς, νὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ δώσουν μόνοι τῶν τὴν λύσιν τοῦ δράματος, ἐκλέγοντες καὶ τὸν πλέον ἄδοξον θάνατον ἐκ τῆς πείνης παρὰ τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν. Ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ σωθῶν, ἐφ' ὅσον παρεδόθησαν μόνοι τῶν εἰς τοὺς Λακεδ. καὶ θὰ ἦτο ἄδικον νὰ καταστραφῶν αὐτοί, οἱ εὐεργεταί τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ οἱ Λακεδ. ἰσχυρίζονται, ὅτι ὑπερασπίζουν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Περίληψις. Ἐπικλήσεις καὶ παρακλήσεις τῶν Πλαταιέων πρὸς τοὺς Λακεδαιμόνιους διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν· τί ἐπιβάλλεται νὰ πράξουν οἱ Λακεδ. εἰς περίπτωσιν ἀπορρίψεως τῶν ἀπόψεων τῶν.

Ἐπιγραφή. Τελευταία ἐπικλήσεις τῶν Πλαταιέων πρὸς τοὺς Λακεδαιμόνιους.

Κεφ. 60.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι δέισαντες μὴ τι ἐνδῶσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν,

προσελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν ἐδόθη μακρότερος λόγος τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιεῖς εἶπον. Οἱ δὲ Θηβαῖοι, ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν, μήπως δείξουν οἱ Λακεδαιμόνιοι κάποιαν ὑποχώρησιν ἐναντι τῆς πεπιστικότητος τοῦ λόγου τῶν, ἀφοῦ παρουσιάσθησαν, ἐδήλωσαν, ὅτι καὶ αὐτοὶ θέλουσιν νὰ ὁμιλήσουσιν, ἐπειδὴ καὶ εἰς ἐκείνους παρὰ τὴν ἐλπίδα τῶν ἐπετρέπη νὰ εἰπῶν περισσότερα, ἀπ' ὅσα ἀπῆται ἢ ἀποκριεῖν εἰς τὸ ἐρώτημα. Ὅταν δὲ ἐπέτρεψαν, ἔλεγον τὰ ἑξῆς περιπου.

Ἑρμηνευτικά. Ἐνδίδωμι=ὑποχωρῶ. φημί = δηλώνω. παρὰ γνώμην=παρὰ προδοκίαν. κελύω=ἐπιτρέπω.

Γραμματικά. δέισαντες=μετχ. ἀορ. α' τοῦ δέδοικα ἢ δέδια (ἐκ τοῦ ἀρχήσου ἐνεστ. δειδῶ) (ἐδεδοίκειν, δέισω, ἐδεισα). ἐνδῶσι=ὑποτ. ἀορ. β' τοῦ ἐνδίδωμι (ἀορ. β' ἐνέδωκα). προσελθόντες=μετχ. ἀορ. β' τοῦ προσέρχομαι. ἔφασαν=παρατ. τοῦ φημί. τοιάδε=δεικτ. ἀντων. (τοιόσδε—τοιάδε—τοιόνδε).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Τοιαῦτα... εἶπον (κυρία). οἱ δὲ Θηβαῖοι... ἐνδῶσιν (ἐνδοιστ.). προσελθόντες... εἰπεῖν (κυρία). ἐπειδὴ... ἀποκρίσεως (αιτιολ.). ὡς δ' ἐκέλευσαν (χρονικ.). ἔλεγον τοιάδε (κυρία).

Συντακτικά. εἶπον=ο. οἱ Πλαταιῆς=ὑποκ. τοιαῦτα=συστ. ἀντικ. ἐνδῶσι=ο. ὑποκ. οἱ Λακεδαιμόνιοι. τι=συστ. ἀντικ. δέισαντες=αιτιολ. μετχ. οἱ Θηβαῖοι=ὑποκ. πρὸς τὸν λόγον=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. αὐτῶν=γεν. κτητ. ἔφασαν=ο. βούλεσθαι=εἰδ. ὑπαρ. ἀντικ. τοῦ ἔφασαν—εἰπεῖν=τελ. ὑπαρ.

άντικ. τοῦ βούλεσθαι. αὐτοὶ=ὑποκ. τοῦ ἔφασαν. προσελθόντες=χρον. μετχ. ἐδόθη=ῥ. λόγος=ὑποκ. (α' ὄρος συγκρ.). μακρότερος=ἐπιθ. προσδ. ἐκείνοις =άντικ. παρὰ γνώμην=ἐμπρ. προσδ. παράβασιν. αὐτῶν=γεν. κτητ. τῆς ἀποκρίσεως=β' ὄρος συγκρ. πρὸς τὸ ἐρώτημα=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. ἐκέλευσαν=ῥ. ὑποκ. (οἱ δικασταί). ἔλεγον=ῥ. ὑποκ. (οἱ Θηβαῖοι). τοιάδε=συστ. άντικ.

Πραγματικά. οἱ δὲ Θηβαῖοι δεισαντες καταφαίνεται τὸ ἀδιάλλακτον μῆσος τῶν Θηβαίων. προσελθόντες ἐνώπιον τῶν 5 δικαστῶν. ἐκείνοις δηλ. τοῖς Πλαταιεῦσι. παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ αὐτῶν εἰκάζεται, ὅτι ἡ ἄδικος ἐκείνη ἐρώτησις ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τῶν Λακεδ. ὑπὸ τῶν Θηβαίων. μακρότερος λόγος· οἱ Πλατ. ὁμίλησαν διὰ μακρῶν καὶ κατηγόρησαν. ὡς ἐκέλευσαν· οἱ 5 δικασταί.

Αἰσθητικά. Ἐκ τοῦ τεμαχίου αὐτοῦ καταφαίνεται ὁ ἔξαλλος πόθος τῶν Θηβαίων πρὸς ἐκδίκησιν καὶ ἡ ἐμπάθεια αὐτῶν ἐπίσης ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ Θηβαῖοι ἐσκηνοθέτησαν τὸ δικαστικὸν αὐτὸ ἐγκλημα κατὰ τῶν Πλαταιέων.

Νόημα. Ἀφοῦ ἐτελείωσαν ἡ ἀγόρευσις τῶν Πλαταιέων, οἱ Θηβαῖοι φοβηθέντες, μήπως κλονισθοῦν οἱ Λακεδ. δικασταί ἐκ τῶν πειστικῶν ἐπιχειρημάτων τῶν, ζητοῦν τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσουν καὶ αὐτοί· ἀφοῦ ἐδόθη αὕτη, ἤρχισαν νὰ ὁμιλοῦν.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι φοβηθέντες τὴν πειστικὴν ἀπολογία τῶν Πλαταιέων ζητοῦν τὴν ἄδειαν πρὸς ἀντίκρουσιν αὐτῶν.

Ἐπιγραφή. Οἱ Θηβαῖοι ζητοῦν τὴν ἄδειαν νὰ ἀπαντήσουν.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

(Κεφ. 61—67)

I. Προίμιον

Κεφ. 61.

«Οὐκ ἂν ἤτησάμεθα μὲν τοὺς λόγους εἰπεῖν, εἰ καὶ αὐτοὶ βραχέως ἀπεκρίναντο τὸ ἐρώτηθῆν καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποίησαντο καὶ περὶ αὐτῶν

ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἅμα οὐδὲ ἠτιασμένων πολλήν τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο.

νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι,

ἵνα μὴτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ὠφελῆ μὴτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθές περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες κρίνητε».

«Δὲν θὰ ἐζητούσαμεν μὲν τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσωμεν διεξοδικῶς, ἔάν καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίνοντο συντόμως πρὸς τὴν ἐρώτησιν καὶ δὲν ἐγένοντο κατήγοροι, ἀφοῦ ἔστρεψαν ἐναντίον μας τὸν λόγον, καὶ (ἐάν) δὲν ἔκαμναν μακρὰν τὴν ἀπολογίαν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν ἔξω τοῦ θέματος, ἄλλως τε καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἔχη κατηγορήσει, καὶ (ἐάν) δὲν προέβαινον εἰς ἔπαινον (γεγονότων), διὰ τὰ ὅποια οὐδεὶς κατηγορήσῃ.

Τώρα δὲ τὰς μὲν ἐναντίον μας κατηγορίας πρέπει νὰ ἀντικρούσωμεν, τῶν ἄλλων δὲ νὰ ἐλέγξωμεν τὴν ἀλήθειαν,

ἵνα μὴ ὠφελῆ αὐτοὺς μὴτε ἡ ἰδικὴ μας κακία, μὴτε ἡ καλὴ φήμη τῶν, ἀφοῦ δὲ ἀκούσετε τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ τοὺς δύο νὰ κρίνετε».

Ἑρμηνευτικά. *Ἀιτοῦμαι τοὺς λόγους εἰπεῖν* = ζητῶ τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσω διεξοδικῶς. *τρέπομαι ἐπὶ τινα* = στρέφω τὸν λόγον κατὰ τινος. *ἔξω τῶν προκειμένων* = ἔξω τοῦ κυρίως θέματος. *καὶ ἅμα* = ἄλλως τε καὶ. *αἰτιῶμαι* = κατηγορῶ. *μέμφομαί τινα* = κατηγορῶ τινα. *πρὸς μὲν τὰ* = πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν. *τῶν δὲ* = τῆς δὲ ἀπολογίας.

Γραμματικά. *ἤτησάμεθα* = μέσο. ἄορ. α' τοῦ *αἰτοῦμαι* (ἠτούμην, αἰτήσομαι, ἠτησάμην, ἠτημαι—ην). *ἀπεκρίναντο* = μ. ἄορ. τοῦ *ἀποκρίνομαι* (μελλ.

ἀποκρινοῦμαι). **τραπόμενοι**=μετχ. μεσ. ἄορ. β' τοῦ **τρέπομαι** (ἐτρεπόμην, τρέψομαι, ἐτρεψάμην—ἐτραπόμην, τραπήσομαι, ἐτρέψθην—ἐτράπην, τέτραμμαι, ἐτέτραμην). **ἡτιαμένων**=μετχ. ὑπερ. τοῦ ἀποθ. ῥ. **αἰτιάομαι—ῶμαι** (ἡτιώμην, αἰτιάσομαι—αἰτιαθήσομαι, **ἡτiasάμην**—ἡτιάθην, ἡτίαιμαι). **ἐμέμψατο**=μ. ἄορ. α' τοῦ **μέμφομαι** (ἐμεμφόμην, μεμψομαι, ἐμεμφάμην—ἐμέμψθην). **ὠφελῆ**=ἐνεσι. ὑποτ. τοῦ **ὠφελῶ**—ῶ (ὠφέλουν, ὠφελήσω, ὠφέλησα, ὠφέληκα, ὠφελήκειν) **κρίντε**=ὑποτ. ἄορ. τοῦ **κρίνω** (ἐκρίνον, κρίνω, ἐκρίνα, κέκρικα, ἐκεκρίκειν).

Ἄναγνώρισις προτάσεων. *τοὺς μὲν... εἰπεῖν* (κυρία). *εἰ καί... ἀπεκρίναντο* (ὑποθ.). *καὶ (εἰ) μή... ἐποίησαντο* (ὑποθ.). *καὶ (εἰ) μὴ ἐποίησαντο* *περὶ αὐτῶν... ἔπαινον* (ὑποθ.). *ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο* (ἀναφ.). *νῦν δέ... δεῖ* (κυρία). *τῶν δέ (δεῖ)... ποιήσασθαι* (κυρία). *ἵνα... δόξα* (τελικ.). (*ἵνα*) *δὲ τὸ ἀληθές... κρίντε* (τελική).

Συντακτικά. *ἂν ἡτiasάμεθα*=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *εἰπεῖν*=τελ. ἀπαρ. ἄντικ τοὺς λόγους=ἀντικ. τοῦ ἀπαρεμ. *εἰ... ἀπεκρίναντο καὶ (εἰ) μή... ἐποίησαντε καὶ (εἰ) περὶ αὐτῶν... τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον* (ἐποίησαντο) ὑποθ.—ἀποδ. *οὐκ ἂν ἡτiasάμεθα* β' εἶδος ὑποθ. λόγου, ἀπραγματοποιήτων. *ἀπεκρίναντο*=ῥ. ὑποκ. *αὐτοί. βραχέως*=ἐπιρ. προσδ. *τὸ ἐρωτηθέν*=ἀντικ. *ἐποίησαντο*=ῥ. ὑποκ. (*αὐτοί*). *κατηγορίαν*=ἀντικ. **τραπόμενοι**=χρον. μετχ. *ἐπί. ἡμᾶς*=ἐμπρ. προσδ. ἐχθρ. κατεῦθυσιν. *τὴν ἀπολογίαν* (ἐποίησατο)=ῥ. ὑποκ. (*οἱ Πλαταιῆς*). *τὴν ἀπολογίαν καὶ τὸν ἔπαινον*=ἀντικ. *πολλήν*=κατηγ. προσδ. *ἡτiasμένων*=ἐναντ. μετχ. *οὐδέν*=συστ. ἀντικ. *περὶ αὐτῶν*=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορ. *τῶν προκειμένων*=ἐπιθ. μετχ. *ἐμέμψατο*=ῥ. ὑποκ. *οὐδεὶς ὧν*=γεν. αἰτ. *δεῖ*=ῥ. ἀπρ. ὑποκ. *ἀντειπεῖν. πρὸς τὸ*=ἐμπρ. προσδ. (*δεῖ*)=ῥ. ὑποκ. *ποιήσασθαι. (ἡμᾶς)*=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. *ἐλεγχον*=ἀντικ. *τῶν δέ*=γεν. ἀντικ. *ὠφελῆ*=ῥ. ὑποκ. *ἢ κακία. ὑμετέρα*=ἐπιθ. προσδ. *αὐτοὺς*=ἀντικ. *δόξα* (*ὠφελῆ*)=ῥ. ὑποκ. *δόξα. τούτων*=γεν. κλητ. *κρίντε*=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). *ἀκούσαντες*=χρον. μετχ. *τὸ ἀληθές*=ἀντικ. *περὶ ἀμφοτέρων*=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς.

Πραγματικά. *ἔξω τῶν προκειμένων* οἱ Πλαταιεῖς πράγματι δὲν ἀπήνησαν πρὸς τὸ βραχὺ ἐρώτημα τῶν Λακεδ. παρὰ μόνον δι' ἑνὸς στίχου (*ἐν μὲν τοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελλήσατε*). *οὐδεὶς ἐμέμψατο* οἱ Θηβ. προσπαθοῦν νὰ ἀμβλύνουν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἱστορικῆς συμβολῆς τῶν Πλατ. *τὰ μὲν* ἀναφέρεται εἰς τὴν κατηγορίαν. *τῶν δέ* ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπολογίαν.

Αἰσθητικά. Ἐν τῷ προομιῳ οἱ Θηβαῖοι δικαιολογοῦν τὸ διατι θέλουν νὰ ὁμιλήσουν καὶ νὰ ἀνασκευάσουν τὰ ἐπιχειρήματα τῶν Πλαταιέων· α) διότι δὲν ἀπήνησαν συντόμως· β) διότι τοὺς κατηγοροῦσαν καὶ γ) διότι αὐτοεπρηθέθησαν οἱ Πλ. Μόνον ὁ δεῦτερος λόγος εὐσταθεῖ διὰ τὴν ἀπάντησιν. *κακία*· ἐδῶ εἰρωνικῶς ὁμιλοῦν οἱ Θηβαῖοι.—*τὸ ἀληθές* ἀντὶ τὴν ἀλήθειαν.

Νόημα. Ἐπειδὴ οἱ Πλαταιεῖς ὁμιλήσαντες ἔξω τοῦ θέματος ἐτράπησαν πρὸς κατηγορίαν ἐναντίον μας ἐγκωμιάζοντες τοὺς ἑαυτοὺς των καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπήνησαν συντόμως πρὸς τὸ ἐρώτημα, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὁμιλήσωμεν διεξωδικῶς καὶ νὰ ἀνασκευάσωμεν τὰ ἐπιχειρήματά των, ἵνα ἐκδώσετε δικαίαν ἀπόφασιν.

Περίληψις. Λόγοι δι' οὓς λαμβάνουν τὸν λόγον οἱ Θηβαῖοι: α) διεξωδική

ἀπάντησις πρὸς τὸ ἐρώτημα, β) κατηγορία ἐναντίον τῶν Θηβαίων καὶ γ) αὐτοέπαινος τῶν Πλαταιέων.

Ἐπιγραφή. Διατι οἱ Θηβαῖοι ἀνέρχονται εἰς τὸ βῆμα.

II. Ὁ Κυρίως Λόγος

«Ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγε-
νόμεθα πρῶτον
ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλαταιαν
ὑστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας

καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς,
ἃ ζυμμεικτοὺς ἀνθρώπους ἐξελά-
σαντες ἔσχομεν, οὐκ ἤξιον
οὔτοι,

ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον,

ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν,
ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν πα-
ραβαίνοντες τὰ πάτρια,

ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο,

προσεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους
καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔ-
βλαπτον,
ἀνθ' ὧν καὶ ἀντέπασχον».

«Ἡμεῖς δὲ ἐγίναμεν ἐχθροὶ τῶν διὰ
πρώτην φοράν,
διότι ἂν καὶ ἡμεῖς ἐκτίσαμεν τὰς
Πλαταιὰς ὑστερον ἀπὸ τὴν ἄλλην
Βοιωτίαν

καὶ ἄλλα χωρία μαζὺ μὲ αὐτῆν,
τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἐδιώξαμεν ἀνα-
κατευμένους (φυλετικῶς) ἀνθρώ-
πους, κατελάβομεν, δὲν κατεδέχοντο
οὔτοι,

καθὼς ἀκριβῶς συνεφωνήθη κατ'
ἀρχάς,

νὰ ἡγεμονεύωνται ἀπὸ ἡμᾶς,
ἀλλὰ χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους
Βοιωτοὺς παραβιάζοντες τὰς πα-
τροπαράδοτους συμφωνίας,

ἐπειδὴ βιαίως ἠναγκάζοντο (νὰ ἐμ
μένουν εἰς τὰ πάτρια ἀπὸ ἡμᾶς)

προσεχώρησαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους
καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς πολλὰς ζημίας

μᾶς προσενοῦσαν,
ἐνεκα τῶν ὁποίων καὶ ἀμοιβαίως ὑ-
πέφερον».

Ἑρμηνευτικά. *Διάφοροι* = ἐχθροί. *ζυμμεικτός* = ὁ μιγὰς (ὁ πάσης προε-
λεύσεως). *ἐξευλαύνω* = ἐκδιώκω. *ἔσχομεν* (*ἔχω* = καταλαμβάνω). *ἀξιῶ* = ἔχω
τὴν ἀξίωσιν, καταδέχομαι. *ἔξω* = χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς.
ἡγεμονεύομαι = καθοδηγοῦμαι. *προσηναγκάζομαι* = ἀναγκάζομαι διὰ τῆς βίας.
ἀντιπάσχω = ὑφίσταμαι τὰ ἴσα.

Γραμματικά. *Ἐγενόμεθα* = μ. ἀορ. β' τοῦ γίγνομαι. *ἐξελάσαντες* = μετχ.
ἀορ. τοῦ *ἐξελαύνω* (ἐξήλαυνον, ἐξελάω, ἐξήλασα, ἐξελήλακα-κειν). *ἐτάχθη*
= παθ. ἀορ. α' τοῦ *τάσσομαι* (ἐτάσσα(τι)όμην, τάσσομαι, ἐταξάμην, τα-
χθήσομαι ἐτάχθη, τέταγμαί, ἐτετάγμην). *παραβαίνοντες* = μετχ. ἐνεστ. τοῦ
παραβαίνο (παρέβαινον, παραβήσομαι, παρεβην, παραβέβηκα-κειν). *προσχω-
ρῶ + δοτ.* (*συνήθως*). *ἔβλαπτον* = παρτα. τοῦ *βλάπτω* (ἐβλαπτον, βλάψω, ἐβλαψα,
βέβλαφα, ἐβεβλάφειν). *ἀντέπασχον* = παρτα. τοῦ *ἀντιπάσχω* (ἀντέπασχον,
ἀντιπέσομαι, ἀντέπαθον, ἀντιπέπονθα, ἀντεπεπόνθειν).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. *Ἡμεῖς δὲ... πρῶτον* (χυρία). *ὅτι... μετ'
αὐτῆς.. οὐκ ἤξιον οὔτοι... ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν* (αἰτιολογ.) *ἄ... ἔσχο-
μεν* (ἀναφορ.). *ὥσπερ.. τὸ πρῶτον* (ἀναφορ.). *ἔξω δέ.. προσεχώρησαν πρὸς*

Ἐπιγραφὴ. Ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο (αἰτιολ.), καὶ μετ' αὐτῶν... Ῥαπτον (κυρία). ἀνθ' ὧν... ἀντέπασχον (ἀναφορ.).

ἜΝΤΙΚΤΙΚΑ. Ἐγενόμεθα=ρ. ὑποκ. ἡμεῖς, διάφοροι=κατηγ. αὐτοῖς=δοτ. ἴντικ. τοῦ διάφοροι. πρῶτον=ἐπιρ. προσδ. ἤξιουν=ρ. ὑποκ. οὔτοι. ἡγεμονεύε-
 τhai=τελ. ἴπαρ. ἄντικ. ὑφ' ἡμῶν=ποιητ. αἴτιον. κτισάντων=γεν. ἀπολ. ἐνδοτ.
 μετχ. ἡμῶν=ὑποκ. Πλαταιαν=ἄντικ. ὑστερον=ἐπιρ. προσδ. χρόν. χωρία=
 ἄντικ. ἄλλα=ἐπιθ. προσδ. τῆς Βοιωτίας=β' ὄρος συγκρ. (ἐνεκα τοῦ ὑστερον).
 ἄλλης=ἐπιθ. προσδ. μετ' αὐτῆς=ἐμπρ. προσδ. ὁμοῦ. ἔσομεν=ῥ. ὑποκ
 (ἡμεῖς). ἄ=ἄντικ. ἐξελάσαντες=χρόν. μετχ. ἀνθρώπους=ἄντικ. ξυμμείκτους=
 ἐπιθ. προσδ. ἐτάχθη=ῥ. ὑποκ. (ἡγεμονεύεσθαι). τὸ πρῶτον=ἐπιρ. προσδ.
 προσεχώρησαν=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). πρὸς Ἀθηναίους=ἐμπρ. προσδ.
 κατευθ. ἐξω=ἐπιρ. προσδ. τῶν Βοιωτῶν=γεν. ἄντικ. (ἀποχωρισμοῦ). ἄλ-
 λων=ἐπιθ. προσδ. παραβαίνοντες=χρόν. μετχ. τὰ πάτρια=ἄντικ. προσηνα-
 γάζοντο=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). (ἐμμένειν)=ἄντικ. τελ. ἴπαρ. ἔβλαπτον-
 ῥ. πολλά=συστοιχ. ἄντικ. (=πολλὰς βλάβας). ἡμᾶς=ἄντικ. μετ' αὐτῶν=
 ἐμπρ. προσδ. ὁμοῦ. ἀντέπασχον=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). ἀνθ' ὧν=ἐμπ
 προσδ. αἰτίαν.

Πραγματικά. κτισάντων ἡ μητρόπολις, ὡς γνωστόν, ἤσκει εἰς μέγ-
 βαθμὸν ἠθικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀποικίων. ξυμμείκτους... ἐξελάσαντε
 κατὰ τὸν Σαράβωνα ἡ Βοιωτία κατακείτο πρότερον ὑπὸ βαρβάρων, Ἀόνω
 Τερμίκτων, Δελέγων καὶ Ὑάντων, ἔπειτα κατέλαβον αὐτὴν Φοίνικες ὑπὸ τῷ
 Κάδμῳ, ὅστις ἐτείχισε τὴν Καδμείαν καὶ ἐγκατέλιπε τὴν ἀρχὴν εἰς τοὺς ἀπ-
 γόνους, οἵτινες ἔκτισαν τὰς Θήβας καὶ διεφύλαξαν τὴν ἀρχὴν ἠγούμενοι τῶ
 πλείστων Βοιωτῶν μέχρι τῆς ἐκστρατείας τῶν ἐπιγόνων. παραβαίνοντες τ
 πάτρια θέλει νὰ δείξῃ τὸν ἀπείταρχον χαρακτῆρα τῶν Πλαταιέων.

Αἰσθητικά. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ αὐτῷ οἱ Θηβαῖοι καυτηριάζουν τὴν διαγω-
 γὴν τῶν ἀποικῶν τῶν Πλαταιέων καὶ μὲ ἀγανάκτησιν τονίζουσι τὸν ἐριστικὸν
 χαρακτῆρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην των. οὐκ ἤξιουν λέγεται σκωπτικῶς

Νόημα. Περιήλθομεν εἰς ἐχθρότητα μὲ τοὺς Πλαταιεῖς, διότι, ἂν καὶ εἶναι
 ἀποικοὶ μας, παρεβίασαν τὴν ἀρχικὴν συμφωνίαν νὰ ἡμεθα ἡμεῖς ἡγεμόνες
 καὶ προσεχώρησαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας Ἀθηναίους μετὰ τῶν ὁμοίων πολλὰς
 βλάβας μᾶς ἐπροξένησαν.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι δικαιολογοῦν τὴν πρὸς τοὺς Πλατ. ἐχθρότητα διὰ
 τῆς παραβιάσεως τῶν συμφωνηθέντων καὶ τῆς συμμαχίας των μετὰ τῶν
 Ἀθηναίων.

Ἐπιγραφὴ. Λόγοι ἐχθρότητος Θηβαίων.

Κεφ. 62.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ βάρβαρος
 ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 φασὶ μόνου Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι,

«Ὅταν δὲ καὶ οἱ βάρβαροι
 ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος,
 λέγουσι (οὔτοι), ὅτι μόνου ἐκ τῶν
 Βοιωτῶν δὲν προσεχώρησαν εἰς τοὺς
 Πέρσας,

καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοὶ
τε ἀγάλλονται καὶ ἡμᾶς
λοιδοροῦσιν.

ἡμεῖς δὲ μηδῖσαι μὲν αὐτοὺς
οὐ φαμέν, διότι οὐδ' Ἀθηναίους,
τῇ νέντοι αὐτῇ ἰδεᾶ
ὑστερον ἰόντων Ἀθηναίων
ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας μόνους
αὐ Βοιωτῶν ἀττικίσαι.

καίτοι σκέψασθε ἐν οἴῳ
εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν
τοῦτο ἔπραξαν.
ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε
ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν
ἰσόνομον πολιτεύουσα
οὔτε κατὰ δημοκρατίαν·

ὅπερ δὲ ἐσι νόμοις μὲν
καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ
ἐναντιώτατον,

ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυναστεία
ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα.

καὶ οὗτοι ἰδίας δυνάμεις
ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν,

εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσῃ,
κατέχοντες ἰσχύϊ
τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν·

καὶ ἡ εὐμπασα πόλις
οὐκ αὐτοκράτωρ εἴσα ἑαυτῆς
τοῦτ' ἔπραξεν,
οὐδ' ἄξιον αὐτῇ ὄνειδίσαι
ὧν μὴ μετὰ νόμων ἤμαρτεν.

ἐπειδὴ γοῦν ὁ τε Μήδος
ἀπήλθε καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε,

σκέψασθαι χρῆ,
Ἀθηναίων ὑστερον ἐπιόντων
τὴν τε ἄλλην Ἑλλάδα
καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν
πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι

καὶ κατὰ στάσιν ἦδη

ἐχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ,
εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ

καὶ διὰ τοῦτο ἰδίως καὶ αὐτοὶ
οἱ ἴδιοι καυχῶνται καὶ ἡμᾶς ἐξυβρί-
ζουν.

Ἡμεῖς δὲ δὲν ἰσχυρίζομεθα, ὅτι αὐ-
τοὶ ἐμήδισαν, διότι (δὲν ἐμήδισαν)
οὔτε οἱ Ἀθηναῖοι, ὅταν ὁμως βρα-
δύτερον μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν οἱ
Ἀθηναῖοι ἐπετίθεντο κατὰ τῶν Ἑλ-
λήνων, (λέγομεν), ὅτι μόνοι (αὐτοὶ)
πάλιν ἐκ τῶν Βοιωτῶν ἠκολούθησαν
τοὺς Ἀθηναίους.

Καὶ ὁμως ἐξετάσατε ὑπὸ ποίαν μορ-
φήν (πολιτεύματος) κάθε ἕνας ἀπὸ
τοὺς δύο μας ἔπραξε τοῦτο.

Εἰς ἡμᾶς μὲν, ὡς γνωστόν, ἡ πόλις
τότε συνέβαινε νὰ ἔχη πολίτευμα
οὔτε ἰσόνομον ὀλιγαρχίαν (συντα-
γματικὴν ὀλιγαρχίαν) οὔτε δημοκρα-
τικὴν·

(ἀλλ' εἶχε πολίτευμα), τὸ ὁποῖον
εἶναι μὲν τελείως ἀντίθετον πρὸς
τοὺς νόμους καὶ τὸ ἰδεῶδες καλῶς
κυβερνωμένης πολιτείας,

πλησιέστατον δὲ πρὸς τὸ τυρανικὸν
πολίτευμα, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν
κατεῖχε τὴν ἐξουσίαν.

Καὶ οὗτοι, ἐπειδὴ ἠλπίσαν, ὅτι θὰ
ἀποκηρύξουν ἀκόμη μεγαλυτέραν προ-
σωπικὴν ἐξουσίαν.

ἐάν ἤθελον ἐπικρατήσῃ οἱ Πέρσαι,
ἐπειδὴ διὰ τῆς βίας συνεκράτουν
τὸν λαόν, προσεκάλεσαν αὐτοὺς πρὸς
ἰδίαν ὠφέλειαν·

ἐπομένως, ὀλόκληρος ἡ πόλις,
ἐπειδὴ δὲν ἦτο κυρίαρχος ἑαυτῆς,
ἔπραξε τοῦτο,

οὔτε εἶναι ὀρθὸν νὰ κατηγορήσῃ κα-
νεῖς αὐτὴν, δι' ὅσα ἔσφαλεν ἐυρισκο-
μένη εἰς ἐκνομον κατάστασιν.

Ἀφοῦ λοιπὸν καὶ οἱ Πέρσαι
ἀπεχώρησαν καὶ (ἡ πόλις) ἐπανήλθεν
εἰς τὴν νομιμότητα,

πρέπει νὰ ἐξετάσῃτε,
ὅταν ἀργότερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπετί-
θεντο καὶ κατὰ τῆς ὑπολοίπου Ἑλ-
λάδος καὶ τὴν χώραν μας

ὅτε προσεπάθουν νὰ ὑποτάξουν εἰς
τοὺς ἑαυτοῦς τῶν

καὶ ἐνῶ πλέον ἕνεκα τῶν πολιτικῶν
στάσεων

κατεῖχον τὰ περισσότερα μέρη αὐτῆς,
(πρέπει νὰ ἐξετάσῃτε), ἐάν, μαχόμε-

καὶ νικήσαντες αὐτοὺς

ἤλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν
καὶ τοὺς ἄλλους νῦν
προθύμως ξυνελευθεροῦμεν,

ἵππους τε παρέχοντες καὶ
καρασκευὴν ὄσσην οὐκ
ἄλλοι τῶν ξυμμάχων,
καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμὸν
τοσαῦτα ἀπολογούμεθα».

νοὶ εἰς τὴν Κορώνειαν καὶ ἀφοῦ ἐνι-
κήσαμεν αὐτοὺς,
ἤλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ
τοὺς ἄλλους τώρα
προθύμως μαζί σας προσπαθοῦμεν νὰ
ἐλευθερώσωμεν,
προσφέροντες καὶ ἵππικὸν καὶ προ-
ετοιμασίαν τὴσσην, ὄσσην δὲν προσέφε-
ραν οἱ ἄλλοι ἐκ τῶν συμμάχων.
Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν μηδισμὸν τόσα
μόνον ἀπολογούμεθα».

Ἑρμηνευτικά. Ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα=ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. ἀγάλλομαι=χαίρω ἐξαιρετικά, ὑπερηφανεύομαι. λοιδοροῶ=ὑβρίζω (δι' ἀνύπαρκτον ἐλάττωμα). λοιδοροῦμαι τι=ὑβρίζομαι ὑπό τινος. ἰδέα=τρόπος ἐνεργείας. ἀττικίζω=φρονῶ τὰ τῶν Ἀττικῶν. εἶδος=μορφή πολιτεύματος. ἰσόνομος ὀλιγαρχία=ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα ἐν ᾧ ἄρχει ὁ νόμος. τῷ σωφρονεστάτῳ=εἰς τοὺς σωφρονεστάτους ἀνδρας. τὰ πράγματα=τὰ τῆς πολιτείας. ἔχω ἔτι μᾶλλον ἰδίας δυνάμεως=ἀποκτῶ ἀκόμη μεγαλυτέραν προσωπικὴν ἐπιρροήν. κατέχω ἰσχύι=κρατῶ διὰ τῆς βίας. πλῆθος=λαός. ἐπάγομαι=προσκαλῶ. αὐτοκράτωρ=αὐτεξουσίος (κυρίαρχος ἑαυτοῦ). ἐπραξεν=δηλ. ἐμηδισεν. ὀνειδίζω τι=ὑβρίζω τινά, διασύρω. μὴ μετὰ νόμων=ἀνευ νόμων. ἀμαρτάνω=διαπράττω σφάλμα. τοὺς νόμους λαμβάνω=ἀποκαθιστῶ τὸ νόμιμον πολίτευμα. ποιοῦμαι τινα ὑπ' ἑαυτῷ=ὑποτάσσω τινά ὑπὸ τὴν ἑξουσίαν μου. κατὰ στάσιν=ἐνεκα πολιτικῶν στασεων. ἐς τὸν μηδισμὸν=ὡς πρὸς τὸ μηδισμὸν.

Γραμματικά. Ἀγάλλονται=ἐν. ὄρ. τοῦ ἀγάλλομαι (ἠγαλλόμην). σκέψασθε=προστ. μ. ἀφ. α' τοῦ σκεπτόμαι-οῦμαι (ἐσχοπούμην, σκέψομαι, ἐσκεψάμην, ἐσκεμμαί, ἐσκέμην). οἴω=ἀναφ. ἀντων. (οἶος-οἶα-οἶον). ἐγγυτάτω=ἐπιρ. ὑπερ. β.θ (ἐγγύς-ἐγγύτερον-ἐγγύτατα καὶ ἐγγύτερω-ἐγγυτάτω). κρατήσῃε=εὐκτ. ἀφρ. τοῦ κρατέω-ῶ. ἐπηγάγοντο=ὄριστ. μ. ἀφρ. β' τοῦ ἐπάγομαι (ἐπηγόμην, ἐπάξομαι-ἐπαχθήσομαι, ἐπηγαγόμην-ἐπήχθην, ἐπήγμαι). ἤμαρτεν=ἐνεφ. ἀφρ. β' τοῦ ἀμαρτάνω (ἠμάρτανον, ἀμαρτήσομαι, ἤμαρτον, ἠμάρτηκα-κειν). ἐπιόντων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ πειράομαι-ῶμαι (ἐπειρώμην, πειρούσομαι, ἐπειρασάμην-ἐπειραθην, πεπειράμαι ἐπεπειρώμην). μαχόμενοι=μετχ. ἐνεστ. τοῦ μάχομαι (ἐμαχόμην, μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμαχήμην). ξυνελευθεροῦμεν=ὄριστ. ἐνεστ. τοῦ ξυνελευθερόω-ῶ (ξυνηλευθέρουν, ξυνελευθερώσω, ξυνηλευθέρωσα, ξυνηλευθέρωκα).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Ἐπειδή... Ἑλλάδα (χρον.). φασί... μηδίσαι (κυρία). καὶ τούτω... ἀγάλλονται (κυρία). καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν (κυρία). Ἡμεῖς δέ... φαμέν (κυρία) διότι οὐδ' Ἀθηναῖοι (ἐμηδισαν) (αιτιολογ.). τῇ μὲν τὸ αὐτῷ... (φαμέν) .. ἀττικίζοι (κυρία). καίτοι σκέψασθε (κυρία). ἐν οἷω εἶδε... ἐπραξαν (πλῆγία ἐρωτημ.). ἦν μὲν... δημοκρατίαν (κυρία). ὅπερ... τυράννον (ἀναφρ.). δυναστεία... πράγματα (κυρία). καὶ οὗτοι... κατέχοντες... αὐτὸν (κυρία). εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσῃε (ὑποθ.). καὶ ἡ ξύμπασα... ἐπραξεν (κυρία). οὐδ' ἄξιόν (ἔστι)... ὀνειδίσαι (κυρία). ὧν... ἤμαρτεν (ἀναφ.). ἐπειδή... ἀπῆλθε (χρον.). καί... ἔλαβε (χρον.) σκέψασθαι χρῆ... πολλὰ (κυρία). εἰ... Βοιωτίαν (πλῆγία ἐρωτημ.). ὄσσην... ξυμμάχων (παρέχουσιν) (ἀναφρ.). καὶ τὰ μὲν... ἀπολογούμεθα (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. Ἦλθεν=ῥ. ὑποκ. ὁ βάρβαρος. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα=ἐμπρ. προσδ. ἐχθρικὴν κατεύθυνσιν. φασί=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). μόνου=κατηγ. προσδ. Βοιωτῶν=γεν. διαιρ. μηδίσαι=εἰδ. ἀπαρ.=άντικ. ἀγάλλονται=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλ.), τούτω=δοτ. αἰτιολ. αὐτοὶ=κατηγ. προσδ. λοιδοροῦσιν=ῥ. ὑπ. (οἱ Πλατ.), ἡμᾶς=άντικ. οὐ φαρμέν=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς αὐτοὺς=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. μηδίσαι=εἰδ. ἀπαρ. άντικ. Ἀθηναίους ἀντὶ Ἀθηναῖοι (ἐλλῆς) ἐνν. (φαμέν μηδίσαι). τῇ αὐτῇ ἰδέα=δοτ. αἰτίας. ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρ. ἰόντων=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. Ἀθηναίων=ὑποκ. ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας=ἐμπρ. προσδ. ἐχρθ. κατεύθυνσιν. ἴμόνους=κατηγορ. προσδ. Βοιωτῶν=γεν. διαιρετ. ἀττικίσαι=εἰδ. ἀπαρ. άντικ. ἡμῶν=γεν. διαιρ. ἐν οἴῳ εἶδει=ἐμπρ. προσδ. τρόπον. ἐτύχχανεν=ῥ. ὑποκ. ἡ πόλις πολιτεύουσα=κατηγ. μετχ. κατ' ὀλιγαρχίαν=κατὰ δημοκρατίαν=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. ἡμῖν=δοτ. άντικ. ἰσόνομον=ἐπιθ. προσδ. ἔστι=ῥ. ὑποκ. ὅπερ. ἐναντιώτατον=κατηγ. νόμοις σωφρονεστάτῳ=δοτ. άντικ. ἐγγυάτω=ἐπιρ. κατηγορ. τυρόννου=γεν. άντικ. (ὅπερ δέ ἐστι... τυρόννου. προεξαγγελ. παραθ. εἰς τὸ δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα). εἶχε=ῥ. ὑποκ. δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν=γεν. τοῦ περιεχ. τὰ πράγματα=άντικ. ἐπηγάγοντο=ῥ. ὑποκ. οὗτοι αὐτὸν=άντικ. ἐλπίζαντες=αἰτ. μετχ. σῆσειν=εἰδ. ἀπαρ. τῆς μετχ. δυνάμεις=άντικ. τοῦ σῆσειν. ἰδίαις=ἐπιθ. προσδ. κατέχοντες=αἰτ. μετχ. τὸ πλῆθος=άντικ. ἰσχύι=δοτ. μέσου. κρατήσεις=ῥ. ὑποκ. τὰ τοῦ Μῆδον (=οἱ Μῆδοι). ἐπραξεν=ῥ. ὑποκ. πόλις ξύμπασα=κατηγ. προσδ. οὐσα=μετχ. αἰτιολ. ὑποκ. (ἡ πόλις). αὐτοκράτωρ=κατηγ. ἐαυτῆς=γεν. άντικ. τοῦτο=άντικ. εἰς τὸ ἐπραξεν. ἀξίον (ἐστι)=ῥ. ἀπρ. ἔκφ ὑποκ. δνειδίσαι. αὐτῇ=άντικ. τοῦ δνειδίσαι. ἤμαρτεν=ῥ. ὑποκ. (ἡ πόλις). ὦν=γεν. αἰτίας μὴ μετὰ νόμων (=ἀνε νόμων)=ἐμπρ. προσδ. ὑποχωρ. ἀπῆλθε=ῥ. ὁ Μῆδος=ὑποκ. ἔλαβε=ῥ. ὑποκ. (ἡ πόλις). νόμους=άντικ. χρῆ=ῥ. ὑποκ. σέψομαι ἐπιόντων=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. Ἀθηναίων=ὑποκ. τῆς μετχ. ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρόν. πειρωμένων=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. ὑποκ. (Ἀθηναίων). ποιεῖσθαι=τελ. ἀπαρ. άντικ. τῆς πειρωμένων. τὴν Ἑλλάδα=τὴν χώραν=άντικ. τοῦ ποιεῖσθαι. ἄλλην=ἡμετέραν=ἐπιθ. προσδ. ὕφ' αὐτοῖς=ἐμπρθ. προσδ. ὑποταγῆν. κατὰ στάσιν=ἐμπρ. προσδ. αἰτίαν. ἐχόντων=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. ὑποκ. (Ἀθηναίων). τὰ πολλὰ=άντικ. αὐτῆς=γεν. διαιρ. ἤλευθερώσαμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τὴν Βοιωτίαν=άντικ. μαχόμενοι=τροπ. μετχ. ἐν Κορωνείᾳ=ἐμπρ. προσδ. τόπον. νικήσαντες=χρόν. μετχ. αὐτοὺς=άντικ. ξυνελευθεροῦμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τοὺς ἄλλους=άντικ. νῦν=ἐπιρ. προσδ. χρόν. προθύμως=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. παρέχοντες=τροπ. μετχ. ἔππους=παρασκευῆν=άντικ. τῆς μετχ. (παρέχουσι)=ῥ. ὑποκ. ἄλλοι. τῶν ξυμμάχων=γεν. διαιρ. ἀπολογούμεθα=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τοσαῦτα=συστ. άντικ. εἰς τὸν μηδισμὸν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφοράν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα· μέχρι τοῦ 490 π.Χ. δὲν ἔγινε ἄλλη ξενικὴ ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. λοιδοροῦσι· ἐπὶ μηδισμῷ διότι οὐδ' Ἀθηναίους· δηλ. δὲν ἐμηδίσαιτε ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ δὲν ἐμηδίσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ συνεπῶς ὑπῆρξατε πάντοτε ἐνεργούμενα τῶν Ἀθηναίων. τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ· δηλ. μετὰ τὸν αὐτὸν ὁμοῦς τρόπον ἐνεργείας (δηλ. ὅπως οἱ Μῆδοι προσεπάθησαν νὰ ὑποτάξουν τὴν Ἑλλάδα, οὕτω καὶ σεις συνεμαχίσαιτε μετὰ τῶν Ἀθηναίων πρὸς ὑποταγῆν αὐτῆς). ἐν οἴῳ εἶδει· ὑπὸ ποίαν μορφήν πολιτεύματος. ἐπραξαν· δηλ. ἡμεῖς ἐμηδίσαιμεν καὶ οἱ Πλαταιεῖς ἠτείχισαν. κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον· εἶναι ἐκεῖνη ἐν ἣ ἄρχει ὁ νόμος καὶ ὄχι οἱ ἄρχοντες. δυναστεία· ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰ Πολιτικά IV, 5 λέγει *ὅταν ἄρχῃ μὴ ὁ νόμος ἀλλ' οἱ ἄρχοντες... καὶ καλοῦσιν δὴ τὴν τοιαύτην

ὀλιγαρχίαν δυναστείαν. οὐκ αὐτοκράτωρ τοῦτο ἔπραξεν. δηλ. ἐμήδισεν ἂν καὶ οἱ Θηβαῖοι συνετάχθησαν μετὰ φανατισμοῦ μετὰ τῶν Περσῶν μηδὲ τοῦ ποιητοῦ Πινδάρου ἐξαιρουμένου. κατὰ στάσις· οἱ Ἀθηναῖοι δηλ. ἠδυνήθησαν νὰ καταλάβουν πολλὰς πόλεις τῆς Βοιωτίας ὅχι διὰ τῆς δυνάμεως, ἀλλὰ διὰ τῶν ἑσωτερικῶν στάσεων, ἰδίως μετὰ τὴν μάχην ἐν Οἰνοφύτοις, τὸ 458 π.Χ. ἐν Κορωνεῖᾳ· τὸ 447 οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων καὶ Εὐβοίων. **ξυμλευθεροῦμεν**· οἱ Σπαρτιαῖται παρίσταντο ὡς ἔλευθερωταὶ τῆς Ἑλλάδος.

Αἰσθητικά. οἱ Θηβαῖοι προσπαθοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὸν μηδισμόν των ἐκ τοῦ ἀνελευθέρου πολιτεύματος, ἐνῶ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. **βάρβαρος** (συνεκδοχή) οὐδ' Ἀθηναίους (ἔλλξις). **μὴ μετὰ νόμων ἡμαρτεν**· παριστᾷ τοὺς Θηβαίους ὡς τελείως ἀνευθύνους. **οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων**· ὑπαινιγμὸς πρὸς τοὺς Λακεδ. διὰ νὰ κατορθώσουν τὸν σκοπὸν των.

Νόημα. οἱ Πλαταιεῖς μεγαλοχοῦν, ὅτι κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους δὲν ἐμήδισαν· βεβαίως δὲν ἐμήδισαν, ἀφοῦ καὶ οἱ αὐθένται των Ἀθηναῖοι δὲν ἐμήδισαν καὶ ἀπόδειξις αὐτοῦ εἶναι, ὅτι ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι βραδύτερον ἐπέχειρουν νὰ ὑποτάξουν τὴν Ἑλλάδα, οἱ Πλαταιεῖς μόνοι ἐξ ὅλων τῶν Βοιωτῶν συνέδραμον αὐτοὺς ὡς τυφλὰ ὄργανα. διὰ τὸν μηδισμόν μας δὲν εὐθύνεται ὁ λαός, ἀλλὰ οἱ τύραννοι, οἵτινες διὰ προσωπικὴν των ἐνίσχυσιν παρέσυραν τὸν λαὸν εἰς τὴν ἀμαρτωλὴν ἐκείνην πράξιν· ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Κορωνεῖαν ἠλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ σήμερον παρέχομεν μεγίστην βοήθειαν εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πανελληνίου ἐλευθερίας.

Περίληψις. Ἀποκροῦν τὴν κατηγορίαν ἐπὶ μηδισμῶ οἱ Θηβαῖοι θεωροῦντες ὡς ὑπαίτιους τὴν τότε κυβερνώσαν ὀλιγαρχίαν καὶ κατηγοροῦν τοὺς Πλαταιεῖς, διότι συνέπραξαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων πρὸς ὑποδούλων τῆς Ἑλλάδος. Τέλος φέρουν ὡς ἀπόδειξιν τὸν ἀγῶνα των ἐν Κορωνεῖᾳ καὶ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἔδωσαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπιγραφή. Οἱ Πλαταιεῖς δὲν ἐμήδισαν, ὡς δορυφόροι τῶν Ἀθηναίων, ἐνῶ ἡμεῖς ἐμήδισαμεν πεισθέντες ὑπὸ τῆς τυραννικῆς μειοψηφίας.

Κεφ. 63

«Ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλον τε ἠδικήκατε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀξιώτεροι ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ ὡς φατέ, Ἀθηναίων, ξύμμαχοι πολῖται. οὐκοῦν χρὴν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς

καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε

«Ὅτι ὁμῶς σεῖς καὶ περισσώτερον ἔχετε ἀδικήσει τοὺς Ἕλληνας, καὶ περισσώτερον ἀξίζετε πάσης τιμωρίας, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν. Ἐγίνατε δηλαδὴ σύμμαχοι καὶ συμπολίται τῶν Ἀθηναίων, ὅπως ἰσχυρίζεσθε, διὰ νὰ μᾶς τιμωρήσετε. Ἐπῆρε λοιπὸν μόνον ἐναντίον μας σεῖς νὰ ἐπροκαλοῦσατε αὐτοὺς (τοὺς Ἀθηναίους) καὶ νὰ μὴ συνεκστρατεύετε μαζί των ἐναντίον ἄλλων, ἀφοῦ βεβαίως ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, ἂν τυχόν καὶ ἀθελήτως ἐξη-

ὕπ' Ἀθηναίων,
τῆς τῶν Λακεδαιμονίων
τῶνδε ἤδη ἐπὶ τῷ Μῆδῳ
ξυμμαχίας γεγεννημένης.
ἦν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε·

ἱκανὴ γε ἦν ἡμᾶς τε ἡμῶν
ἀποτρέπειν καί,

τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν
βουλεύεσθαι.
ἀλλ' ἐκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι
ἔτι εἴλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων.

καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἵν
προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας·
πολὺ δέ γε αἰσχίον
καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας
Ἕλληνας καταπροδοῦναι,
οἷς ξυνωρόσατε,
ἢ Ἀθηναίους μόνους,

τοὺς μὲν καταδουλομένους
τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ
ἐλευθεροῦντας.

καὶ οὐκ ἴσῃν αὐτοῖς
τὴν χάριν ἀνταπέδοτε οὐδὲ
αἰσχύνῃς ἀπῆλλαγμένην·
ὕμεις μὲν γὰρ ἀδικούμενοι
αὐτοῦς, ὡς φατέ,
ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν
ἄλλους ξυνεργοὶ κατέσχητε.

καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας
μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον

ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης
μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν
δὲ ἀποδιδόμενας·

ναγκάζεσθε ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,
ἐφ' ὅσον εἶχεν ἡδὴ συνασπῆ ἡ συμ-
μαχία κατὰ τῶν Περσῶν μὲ αὐτοὺς
ἐδῶ τοὺς Λακεδαιμονίους,
τὴν ὅποιαν (σεῖς) οἱ ἴδιοι κατ' ἐξο-
χὴν προβάλλετε (πρὸς ὑπεράσπισίν
σας)·

διότι ἦτο ἱκανὴ καὶ ἡμᾶς νὰ ἐμπο-
δίσῃ ἀπὸ τὰς ἐναντίον σας ἐπιθέ-
σεις καί,

τὸ σπουδαιότατον νὰ σᾶς δίδῃ τὴν
εὐχέρειαν ἀφόβως νὰ σκέπτεσθε.

Ἀλλὰ οικειοθελῶς καὶ ἐπὶ πλεόν
χωρὶς νὰ ἐκβιάζεσθε ἐπροτιμήσατε
μᾶλλον τὴν παράταξιν τῶν Ἀθη-
ναίων.

καὶ ἰσχυρίζεσθε, ὅτι δῆθεν ἦτο ἀνή-
θηκον νὰ προδώσετε τοὺς εὐεργέτας·
ἀσφαλῶς ὁμως πολὺ ἀνηθικώτερον
καὶ ἀδικιώτερον (εἶναι) νὰ καταπρο-
δώσετε ὅλους τοὺς Ἕλληνας,
μετὰ τῶν ὁποίων ἐνόρκως συμμα-
χήσατε, παρά (νὰ προδώσετε) μό-
νους τοὺς Ἀθηναίους,
ἐνῶ οἱ μὲν (Ἀθηναῖοι) ἐπιδίωκον
τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος, οἱ
δὲ ἄλλοι ἐπεδίωκον τὴν ἀπελευθε-
ρωσίν τῆς.

Καὶ δὲν ἀνταπεδώσατε πρὸς αὐ-
τοὺς (τοὺς Ἀθην.) εὐγνωμοσύνην
ἴσῃν οὔτε ἐντροπῆς ἀπῆλλαγμένην·
διότι σεῖς μὲν, ἐπειδὴ ἠδίκησθε,
καθὼς ἰσχυρίζεσθε,

τοὺς προσεκαλέσατε, ἐγίνατε ὁμως
συνεργοὶ ἐκείνων, οὔτινες ἠδίκουν
ἄλλους.

Καὶ πράγματι τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ
κανεῖς τὰς ὁμοίας ἐκδουλεύσεις εἶναι
περισσότερον αἰσχρὸν

παρὰ τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ ἐκεῖνας,
αἵτινες ὀφείλονται δικαίως, αἱ ὁ-
ποῖαι ὁμως ἀποδίδονται πρὸς ἀδι-
κίαν ἄλλων·.

Ἑρμηνευτικά. ἀποφαίνω=ἀποδεικνύω. ἐπάγομαι τινα=προσκαλῶ κά-
ποιον χάριν τοῦ συμφεροντός μου. ξυνεπιέναι (ξυνεπέρχομαι=συνεκστρατεύω
μετὰ τινος) ὑπάρχον γε ὑμῖν=ἀφοῦ ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν σας. προβάλλομαι
=προτείνω πρὸς ὑπεράσπισίν μου. ἐπὶ τῷ Μῆδῳ=ἐναντίον τοῦ Μῆδου. πα-
ρέχω=δίδω τὴν εὐχέρειαν (ἀδειαν). εἴλεσθε=(αἰροῦμαι=ἐκλέγω, προτιμῶ).
ξυνόμνυμι=συμμαχῶ δι' ὄρκου. καταδολοῦμαι=προσπαθῶ νὰ ὑποδουλώσω.
χάρις=ἐκδουλεύσεις, εὐγνωμοσύνη. ἐς ἀδικίαν=πρὸς ἀδικίαν.

Γραμματικά. ἡδικήκατε=παρακ. ὄρ. τοῦ ἀδικῶ. πειρασόμεθα=μελλ. τοῦ πειρῶμαι. ἀποφαίνεин=άπαρ. ένεστ. τοῦ ἀποφαίνω (έφαινον, φανῶ, έφρηνα, πέφαγκα, έπεφάγκειν). έγένεσθε=μ. άόρ. β' τοῦ γίγνομαι. φατέ=ένεστ. ὄριστ. τοῦ φημί= (έφην, φήσο, έφησα). χρῆν (καί έχρῆν)=παρ. τοῦ άρσο. ὄ. χρῆ. έπάγεσθαι=άπαρ. ένεστ. τοῦ έπάγομαι (ήγαγομην, άξομαι, άχθήσομαι, ήγαγόμην, ήχθην, ήγμαί, ήγμην). ξυνεπιεναι=άπαρ. ένεστ. τοῦ ξυνεπέρομαι. προβάλλεσθε=ένεστ. ὄριστ. τοῦ προβάλλομαι (έβαλλόμην, βλήθήσομαι, έβλήθην' μεσ. μελ. βαλοῦμαι μ. άόρ. έβαλόμην, βέβλημαι, έβεβλήμην). άποτρέπιν=άπαρ. ένεστ. τοῦ άποτρέπω (έτρεπον, τρέψω, έτρεψα, τέτροφα, έτετρόφειν). άδεῶς=έπιρ. ήετ. βαθμ. είλεσθε=άόρ. β' τοῦ ὄ. αίροῦμαι (ήροῦμην, αίρήσομαι, είλόμην, ήρημαι, ήρήμην). μάλλον=έπιρ. συγκρ. βαθ. (μάλα—μάλιστα). προδοῦναι=άπαρ. άόρ. β' τοῦ προδίδωμι (έδίδον, δώσω, έδωκα, δέδωκα—κειν). αίσχιον=συγκρ. βάθ. τοῦ έπιθ. αίσχρος—αίσχιον—αίσχιστος. ξυνωμόσατε=άόρ. ὄριστ. τοῦ ξυνόμνυμι (ώμνυν, ὀμοῦμαι, ὀμοσα, ὀμώμοκα, ὀμωμόκειν). καταδουλομένους=μετχ. ένεστ. τοῦ καταδουλοῦμαι. έλευθεροῦντας=μετχ. ένεστ. τοῦ έλευθερόω—ῶ. άνταπέδοτε=άόρ. β' ὄριστ. τοῦ άνταποδίδωμι. άπηλλαγμένην=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. άπαλλάττομαι=(ήλπιστόμην, αλλάξομαι, ήλλαξάμην, αλλαχθήσομαι, αλλάχθήσομαι, ήλλάχθην—ήλλαγην, ήλλαγμαί, ήλλαγμην). έπηγάγεσθε=μ. άόρ. β' τοῦ έπαγομαι. κατέστητε=άόρ. β' τοῦ καθίστημι, (έστην). άντιδιδόναι=άπαρ. ένεστ. τοῦ άντιδίδωμι. ὄφειληθείσας=μετχ. παθ. άόρ. τοῦ ὄφειλομαι' (ὄφειλόμην, ὄφειληθήσομαι, ὄφειληθην, ὄφειλμαι' ένεργ. ὄφειλω, ὄφειλον, ὄφειλήσω, ὄφελον=άόρ. β')

'Αναγνώρις προτάσεων. Ὡς δέ ήμεῖς... Ἕλληνας (ειδική). καί αξιώτεροι έστε... ζημίας (ειδική). πειρασόμεθα ἀποφαίνεин (κυρία). έγένεσθε... Ἀθηναίων... πολῖται (κυρία). ὡς φατέ (άναφ. ὄρ). οὐκοῦν... άλλοις... τῆς τῶν Λακεδ. τῶν δέ... γεγενημένης (κυρία). εἴ τι καί άκοντες... Ἀθηναίων (έναντιωμ.). ήν... προβάλλεσθε (άναφ. ὄρ). Ικανή... βουλευέσθαι (κυρία). άλλ' έκόντες... Ἀθηναίων (κυρία). καί λέγετε (κυρία). ὡς αίσχροδ ήν... εὔεργέτας (ειδικ.). πολὺν δέ γε αίσχιον (ήν)... καταπροδοῦναι... ή Ἀθηναίους μόνους... έλευθεροῦντας (κυρία). οἷς ξυνωμόσατε (άναφ. ὄρ). καί οὐκ... άπηλλαγμένην (κυρία). ὕμεις.. έπηγάγεσθε (κυρία). ὡς φατέ (άναφ. ὄρ). τοῖς δέ άδικοῦσιν... κατέστητε (κυρία). καίτοι... αίσχροδ (έσσι)... άποδιδόμενας (κυρία).

Συντακτικά. Ἡδικήκατε=ρ. ὕμεις=ὑποκ. τοὺς Ἕλληνας=άντικ. μάλλον (ήμῶν)=β' ὄρος συγκρ. έστέ=ρ. ὑποκ. (ήμεῖς). αξιώτεροι=κατηγ. ζημίας=γεν. τιμήματος ή ποινης. πάσης=κατηγ. προσδ. πειρασόμεθα=ρ. ὑποκ. (ήμεῖς). ἀποφαίνεин=τελ. άπαρ. άντικ. έγένεσθε=ρ. ὑποκ. (ήμεῖς). ξυμμάχοι=πολιται=κατηγ. Ἀθηναίους=γεν. άντικ. επί τῆ.. τιμωρία=έμπρ. προσδ. σκοποῦ. ή μετέρα=έπιθ. προσδ. φατέ=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). χρῆν=ρ. ὑποκ. έπάγεσθαι—ξυνεπιέναι. ὕμᾶς (Πλατ=ὑποκ. τοῦ έπαγεσθαι. αὐτούς=άντικ. (Ἀθην). πρὸς ήμᾶς =έμπρ. προσδ. έχθρ. κατεῦθ. μετ' αὐτῶν =έμπρ. προσδ. συνοδ. άλλοις =άντικ. τοῦ ξυνεπιέναι. ὕπαρχον ὕμῖν = αίτιατ. άπόλυτος και ὑποκειμενον έχει τὸ μὴ ξυνεπιέναι. ὕμῖν=δοτ. προσωπ. (=μὲ ένδοτικῆν πρότασιν). γεγενημένης=γεν. άπολ. χρον. μετχ. τῆς ξυμμαχίας=ὑποκ. επί τῶ Μήδω=έμπρ. προσδ. έχθρ. κατεῦθυσιν. τῶν Λακεδαίμονίων=γεν. ὑποκ. συτ. τῶνδε=έπιθ. προσδ. προσήγεσθε=ρ. (ήμεῖς)=ὑποκ. ὕπ' Ἀθηναίων=ποιητ. αίτιον (ὃ ὑποθ. λογ.). εἰ προσήγεσθε—χρῆν μὴ ξυνεπιέναι... β' είδος ὑποθ. λόγ.). προβάλλεσθε = ρ. ήν = άντικ. μάλιστα = έπιρ. προσδ. ήν = ρ. (ξυμμαχία) = ὑποκ. Ικανή =κατηγ. άποτρέπειν — παρέχειν=άντικ. τελ. άπαρ. ήμᾶς—ὕμῶν = άντικειμ. τοῦ άποτρέπειν. τὸ μέγιστον = προεξαγγελ. παραθ. παρέχειν. (ή ξυμμαχία) = ὑποκειμ. βουλευέσθαι = τελικ.

ἀπαρμ. ἀντικ. τοῦ *παρέχειν*. ἀδεῶς=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. *εἴλασθε*=ρ. ὑποκ. (ἡ-
μεῖς). τὰ Ἀθηναίων=ἀντικ. καὶ ἀ' ὄρος συγκρ. (ἢ τὰ Λακεδαιμονίων=β' ὄρος
συγκ.). *ἐκόντες*=βιαζόμενοι=τροπικαί μετχ. *λέγετε*=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). *ὡς*
αἰσχρόν ἦν... ἀντικ. *αἰσχρόν ἦν*=ρ. *προδοῦναι*=ὑποκ. *τοὺς εὐεργέτας*=ἀν-
τικ. *τοῦ προδοῦναι*. *αἰσχίον καὶ ἀδικώτερον (ἦν)*=ρ. *καταπροδοῦναι*=ὑποκ.
τοὺς Ἕλληνας=ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. *πάντας*=κατηγ. προσδ. *τοὺς Ἕλληνας*=ἀ'
ὄρος συγκρ. Ἀθηναίους=β' ὄρος συγκρ. *μόνους*=κατηγ. προσδ. *καταδουλου-*
μένους=χρον. μετχ. ὑποκ. *τοὺς μὲν*. *ἐλευθεροῦντας*=χρον. μετχ. ὑποκ. *τοὺς*
δέ τὴν Ἑλλάδα=ἀντικ. τοῦ *καταδουλουμένου*. *ξυνωμόσατε*=ρ. ὑποκ. (ὕ-
μεῖς). *οἷς*=ἀντικ. *ἀνταπείδοτε*=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). *αὐτοῖς*=ἄντικειμ.
ἴσην=κατηγ. εἰς τὸ *χάριν*. *ἀπηλλαγμένην*=ἐπιθ. μετχ. *αἰσχύνης*=ἀντικ. τῆς
μετχ. *ἐπηγάγεσθε*=ρ. ὑποκ. *ὕμεις*. *αὐτοὺς*=ἀντικ. *ἀδικούμενοι*=αἰτιολ. μετχ.
φρατέ=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). *κατέστητε*=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). *ξυνεργοί*=κατηγ. *τοῖς*
ἀδικοῦσιν=δοτ. ἀντικ. *ἄλλους*=ἀντικ. τοῦ *ἀδικοῦσιν*. *αἰσχρόν (ἔστι)*=ρ. ἀπρ.
ἐκφρ. *μὴ ἀντιδιδόναι*=ὑποκ. *τὰς χάριτας*=ἀντικ. τοῦ *ἀντιδιδόναι*. *ὁμοίως*=
ἐπιθ. προσδ. ἢ (*ἀντιδιδόναι*)=β' ὄρος συγκρ. *τὰς ὀφειλθείσας*=ἐπιθ. μετχ.
ἀποδιδόμενας=ἐπιθ. μετχ. (εἰς τὸ *χάριτας*). *μετὰ δικαιοσύνης*=ἐμπροσθ.
προσδ.=ἐπιρρημ. *ἐς ἀδικίαν*=ἐμπροσθ. προσδ. σκοποῦ.

Πραγματικά. Τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε... *ξυμμαχίας* ἔννοεῖ τὴν
βραχυρόνιον κατὰ τῶν Περσῶν συμμαχίαν πρὸς τοὺς μὴ μηδίσαντας Ἑλ-
ληνας (483—475). *ἐκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι* ἀποδεικνύει, ὅτι κατόπιν ψυ-
χραΐμου σκέψεως ἠκολούθησαν τοὺς Ἀθηναίους. *πολὺν δέ γε αἰσχίον καὶ*
ἀδικώτερον προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ τοὺς Πλαταιεὺς ὡς παραβάτας τῶν ὅρ-
κων, οἵτινες ἐξησφάλισαν τὴν πανελληνίον συμμαχίαν κατὰ τῶν Περσῶν
καὶ κατέληξαν εἰς ἐχθρὰν πρὸς τὴν Πανελληνίον κοινήν γνώμην. *τοὺς μὲν*
καταδουλουμένους... *τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας* ὁ Θηβαῖος ρήτωρ ἐκμεταλλεύε-
ται τὸ ριφθὲν σύνθημα τῶν Λακ. ὅτι δηλ. οἱ μὲν Λακεδ. φροντίζουν διὰ
τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν ὑποδούλωσιν αὐ-
τῆς. *Καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι...* δηλ. τὴν ἐξυπηρέτησιν,
τὴν ὅποιαν ἐλάβομεν ἀπὸ ἑνα συνάνθρωπόν μας θὰ εἶναι ἀνήθικον νὰ μὴ
τὴν ἐξοφλήσωμεν, ὅταν μάλιστα ὁ εὐεργέτης μας εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγ-
κην· εἶναι ὅμως πολὺ ἀνηθικώτερον, ὅταν συμβαίῃ ὁ εὐεργέτης μας νὰ
θελῇ νὰ μᾶς παρασύρῃ εἰς ἀδικον πρᾶξιν ἐναντίον ἄλλων. νὰ σπεύδωμεν
νὰ τὸν ἐξυψηρετήσωμεν πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὑποχρεώσεώς μας ἐκεῖνης.

Αἰσθητικά. Ὡς δὲ ἡμεῖς μᾶλλον τε ἔνταῦθα ὑπάρχει ἀντίθεσις μὲ τὸ
λεγόμενον εἰς 62,3. *καὶ ἀξιώτεροί ἐστε* δεικνύει τὴν ἄκραν συμπάθειαν
τῶν Θηβαίων. *ἐγένεσθε... πολῖται* μεταχειρίζεται ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ τῶν Πλ.
λεχθέντα ἀνευ προεισαγωγῆς, ἀσυνδέτως, διὰ νὰ γίνῃ εὐκολώτερον ἡ ἀνα-
σκευὴ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν Πλαταιέων. *οὐκοῦν χεῖρ...* τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο
τῶν Θηβαίων δὲν εὐσταθεῖ, διότι οἱ Ἀθηναῖοι ἐβοήθησαν τοὺς Πλατ. κατὰ
τῶν Θηβαίων καὶ ὡς ἀντάλλαγμα ἐλάβανον τὴν συνεπιστράτευσιν αὐτῶν
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν των. *εἴτι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε* ἡ παρεμβληθεῖσα
ἀορ. ἀντων. *τι* ἐτέθη πρὸς δῆλωσιν ἰσχυρᾶς ἀμφιβολίας. *ἦν μάλιστα αὐτοῖ*
προβάλεσθε μετὰ σαρκασμοῦ σκοπεύει νὰ ἀνατρέψῃ τὸ κυριώτερον ἐπιχεί-
ρημα τῶν Πλαταιέων *ἐκόντες καὶ μὴ βιαζόμενοι* τοῦτο λέγει, διὰ νὰ ἀπο-
δείξῃ, ὅτι κατόπιν ψυχραΐμου σκέψεως καὶ ὄχι ἀνωτέρας βίας ἠκολούθη-
σαν τοὺς Ἀθηναίους. *τοὺς μὲν Ἀθηναίους καταδουλουμένους, τοὺς δὲ (Λακ.)*
ἐλευθεροῦντας σχῆμα χιαστόν.

Νόημα. Ψεύδεσθε ἀυστόλως ἰσχυριζόμενοι, ὅτι συνεπράξατε μὲ τοὺς
Ἀθηναίους πρὸς ἀπόκρουσίν μας μόνον. Τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι, ὅτι συμ-

μαχοῦντες μὲ ἐκείνους συνειργάσθητε διὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐκείνοι σᾶς ἐξεβίαζαν, εἶχατε εὐκόλον κατασφύγιον τὴν κατὰ τῶν Περσῶν συμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων· ἀλλὰ σεῖς οἰκειοθελῶς συνετάχθητε μὲ τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἐπεδίωκον τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, οἵτινες ἠγωνίζοντο διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Καὶ ἐνῶ ἰσχυρίζεσθε, ὅτι ἦτο αἰσχρὸν νὰ προδώσετε τοὺς εὐεργέτας σας Ἀθηναίους, δὲν ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἦτο αἰσχρότερον νὰ προδώσετε ὅλους τοὺς Ἕλληνας; Ἐκτὸς τούτου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βοηθῶμεν τοὺς εὐεργέτας μας, αἵτινες ἐπιδιώκουν σκοποὺς ἀδίκους.

Περίληψις. Οἱ Θ. ὑποστηρίζουν, ὅτι ἐκόντες οἱ Πλατ. συνεμμάχησαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἠπειλήσαν μάλιστα ὁμοῦ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων· πρᾶξις διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι περισσότερον ἀξιοκράτητοι.

Ἐπιγραφή. Ἡ συμμαχία τῶν Πλατ. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐγένετο πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Κεφ. 64.

«Δηλὸν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνοι οὐ μηδισαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι,

ὅμεις δέ, τοῖς μὲν τούτῳ βουλόμενοι ποιεῖν,

τοῖς δὲ τάναντία.

καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ' ὧν δι' ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί,

ἀπὸ τούτων ὠφελείσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκόσ, ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους εἴλεσθε,

τούτοις ξυναγώνιζεσθε, καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν ὡς χρή ἀπ' αὐτῆς νῦν σφάζεσθαι.

ἀπελίπετε γὰρ αὐτὴν καὶ παραβάντες ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνο-
ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ (ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ—ΘΗΒΑΙΩΝ)

«Καὶ τοιοντοτρόπως ἀπεδείξατε, ὅτι οὔτε πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐμηδισατε τότε μόνοι, ἀλλὰ διότι οὔτε οἱ Ἀθηναῖοι (ἐμηδισαν), σεῖς δὲ (δὲν ἐμηδισατε), ἐπειδὴ ἠθέλατε μετὰ μὲν (τῶν Ἀθηναίων) νὰ κάνετε τὰ ἴδια, πρὸς τοὺς ἄλλους ὅμως (Ἕλληνας) τὰ ἀντίθετα.

Καὶ τώρα ἔχετε τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τὰς πράξεις αὐτάς. ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξ αἰτίας ἄλλων ἐγίνατε γενοῦνται, ἀπὸ αὐτάς νὰ ὠφελῆσθε. Ἄλλὰ δὲν εἶναι ὀρθόν, καθὼς ἀκριβῶς ἐπροτιμήσατε τοὺς Ἀθηναίους, παραμένετε ξυναγωνισταὶ τούτων, καὶ μὴ ἐπικαλεῖσθε τὴν τότε συναφθεῖσσαν ἔνορκον συμμαχίαν, ὅτι δῆθεν πρέπει ἐξ αἰτίας αὐτῆς νὰ σώξεσθε.

Διότι διελύσατε αὐτὴν καὶ ἀφοῦ (τὴν) παρεβιάσατε, προσεπαθήσατε μᾶλλον νὰ υποδουλώσετε τοὺς Αἰγινήτας καὶ ἄλλους

μισάντων

ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε ἄ-
κοντες
ἔχοντές τε τοὺς νόμους οὐσπερ
μέχρι τοῦ δευρο
καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου,
ὥσπερ ἡμᾶς,
τὴν τελευταίαν τε πρὶν περιτειχί-
ζεσθαι πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν
ἡμῶν,
ὥστε μὴδ' ἐτέροις ἀμύνειν, οὐκ
ἐδέχεσθε.
τίνες ἂν οὖν ὑμῶν δικαιότερον
πάσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο

οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀν-
δραγαθίαν προύθεσθε;
καὶ ἅ μὲν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε,
ὡς φατέ,

οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε,
ἅ δὲ ἡ φύσις αἰεὶ ἐβρούλετο, ἐξη-
λέχθη ἐς τὸ ἀληθές·

μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν
ἰόντων ἐχωρήσατε.

τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἄ-
καύσιον μηδισμόν
καὶ τὸν ἡμέτερον ἐκούσιον ἀττικί-
σμόν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν».

τινάς ἐκ τῶν μεθ' ὄρκου γενομένων
συμμάχων,

παρὰ ἐμποδίζατε (τὴν ὑποδούλωσιν
των) καὶ μάλιστα ἐκούσιως,
ἂν καὶ εἶχατε ὄχι μόνον τὸ πολίτευ-
μα, τὸ ὅποιον ἀκριβῶς ἔχετε σήμερον,
ἀλλὰ καὶ κανεῖς δὲν σὰς ἐξεβίασεν,
ὅπως ἀκριβῶς ἡμᾶς.

Καὶ τελευταίως, ὅταν (σὰς) προσγα-
λέσαμεν, πρὶν ἀρχίσῃ ἢ περιτειχίτις,
νά ἡσυχάσετε,

ὥστε νά μὴ βοηθῆτε οὔτε τοὺς μὲν
οὔτε τοὺς δέ, δὲν ἐδέχεσθε.

Ποῖοι λοιπὸν εἶναι δυνατόν νά μι-
σοῦνται ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας πε-
ρισσότερον δεικαιολογημένως παρὰ
σεῖς,

οἵτινες πρὸς ὑποδούλωσιν ἐκείνων
ἐπεδείξατε ἀνδρείαν;

Καὶ δι' ὅσα μὲν κάποτε ὑπήρατα
ἐντιμοί, ὅπως ἰσχυρίζεσθε, ἀπεδεί-
ξατε τώρα,

οἱ δὲν ἐταίριαζαν εἰς τὸν χαρακτή-
ρα σας,

ὅσα ὅμως ἡ φύσις σας πάντοτε ἐπε-
θύμει διὰ τῆς δοκιμασίας ἦλθον εἰς
φῶς·

διότι συνεβαδίσατε μὲ τοὺς Ἀθη-
ναίους, οἵτινες ἐπορεύοντο ὁδὸν ἄ-
δικον.

Ὅσον ἀφορᾷ μὲν εἰς τὸ παρὰ τὴν
θέλησίν μας μηδισμόν
καὶ τὸν ἰδικόν σας ἐκούσιον ἀττικί-
σμόν τοιαύτας ἀποδείξεις προσκομί-
ζομεν».

Ἑρμηνευτικά. *Δήλον τε ἐποιήσατε*—διὰ τῆς διαγωγῆς ἐδείξατε. *ἀφ' ὧν*
—ἀπὸ τούτων ἅ. *ἀγαθοί*—γενναῖοι. *ξυναγωνίζεσθε*—διαμένετε συναγωνισταί.
προσφέρω τι—ἐπικαλοῦμαι τι. *ξυνομοσία*—ἡ ἔνορκος συμμαχία. *ἀπολείπω*
τὴν ξυμμαχίαν—διαλύω τὴν συμμαχίαν. *προύθεσθε*—ἐπεδείξατε *διακωλύω*
—ἐμποδίζω τελείως. *ἔχω τοὺς νόμους*—διατηρῶ τὸ πολίτευμα. *μέχρι τοῦ*
δευρο—μέχρι σήμερον. *περιτειχίζομαι*—ἀσφαλιζομαι διὰ τείχους. *πρόκλησις*
—ἐπίσημος πρότασις. *ἀμύγω τινί*—βοηθῶ τινι. *τὸ κακὸν*—ἡ συμφορὰ τῆς
ὑποδουλώσεως. *χορηστὸς*—ἐντιμος. *ἐξελέγχομαι*—κατόπιν δοκιμασίας ἀποκαλύ-
πτομαι.

Γραμματικά. *ἀξιούτε*—ἐνεστ. ὄρ. τοῦ *ἀξιώω*—*ω* (ἡξίουν, ἀξιώσω, ἡξίωσα,
ἡξίωκα—κειν). *ὀφελείσθαι*—ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ *ὀφελέομαι*—*οῦμαι*—(ὀφελού-
μην, ὀφελήσομαι—ὀφελήθησομαι, ὀφελήθην, ὀφελήματι). *εἴλεσθε*—μ. ἀορ. β'
τοῦ *αἰροῦμαι* (*εἰλόμην*). *ξυναγωνίζεσθε*—ἐνεστ. προστ. τοῦ *ξυναγωνίζομαι*.
προφέρετε—ἐνεστ. προστ. τοῦ *προφέρω* (ἔφερον, οἶσω, ἤνεγκα—ἤνεγγον,
ἐνήνοχα, ἐνήνοχεν). *ἀπελίτετε*—ἀορ. β' ὄριστ. τοῦ *ἀπολείπω* (ἔλειπον, λείπω,

έλειψα—έλιπον, λείλειφα—λέλοιπα, έλελειφειν—έλελοιπείν) *παραβάτες*=μετ. άορ. β' του *παραβαίω* (έβαινον, βήσομαι, έβην, βέβηκα, έβεβήκειν). *ξυνομοσάντων*=μετχ. άορ. του *ξενόμυμι* (ώμνυν, όμοῦμαι, ώμοσα, όμάμοκα—ώμομόκειν). *άμύνειν*=άπαρ. ένεστ. του *άμύνομαι* (ήμυνον, άμυνώ, ήμυνα). *προϋθέσθε* (=προθέσθε)=μ. άορ. β' του *προτίθεμαι* (προυτιθέμην, προθήσομαι—προτεθήσομαι, προϋθέμην—προυτέθην, προτέθειμαι, προτεθείμην). *έπειδείξατε*=άορ. όριστ. του *επιδείκνυμι* (εδείκνυν, δείξω, έδειξα, δέδειχα—εδεδείκειν). *έξηλέγχθη*=παθητ. άορ. όριστ. του *εξελέγχομαι* (ήλεγχόμην, ήλέγχθην, έλήλεγμαί, έληλέγμην). *ίόντων*=μετχ. ένεστ. του *ερχομαι* (μέλλ. είμι).

* *Αναγνώρισις προτάγων. Δηλόν τε... μηδίσαντες* (κυρία). *άλλ' (ούκ έμηδίσατε)* (κυρία). *ότι οὐδ' Ἀθηναῖοι (έμῆδιον)* (αιτιολ.). *ύμεις δέ (έμῆδισατε)...* *τάναντία* (κυρία). *καί νῦν άξιούτε...* *άπό τούτους ώφελείσθαι* (κυρία). *άφ' ών... άγαθοί* (άναφορ.). *άλλ' οὐκ είκός (έσει)* (άπό τούτων ύμᾶς ώφελείσθαι) (κυρία). *ώσπερ...* *είλεσθε* (άναφ). *τούτοις ξυναγωνίσεσθε* (κυρία). *καί μή... ξυνομοσίαν* (κυρία). *ώς χρή - σώζεσθαι* (ειδική). *άπελίπετε...* *αὐτήν* (κυρία). *καί... ξυγκατεδουλοῦσθε... τῶν ξυνομοσάντων* (κυρία). *ή διεκαλώετε...* *τούς νόμους...* *καί οὐδενός... βιασαμένου* (κυρία). *οὕσπερ μέχε δεῦρο* (έχετε) (άναφορ.). *ώσπερ ήμᾶς (εβίασαντο)* (άναφορ.). *τήν τελευταίαν...* *πρόκλησιν ές ήσυχίαν ήμῶν...* *ούκ έδέχεσθε* (κυρία). *πρίν περιτειχίσθαι* (χρονικ.). *ώστε... άμύνειν* (συμπερ.). *τίνες άν... μισοῖντο* (εὐθεΐα έρωτημ.). *οἵτινες... προϋθεσθε* (άναφ). *καί ά... έγένεσθε* (άναφορ.). *ώς φατέ* (άναφ.). *ού προσηκοντα οὖν έπειδείξατε* (κυρία). *ά δέ... έβούλετο* (άναφορ.). *έξηλέγχθη... άληθές* (κυρία). *μετά γάρ... έχωρήσατε* (κυρία). *τά μέν οὖν... άποφαίνομεν* (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. *εποιήσατε*=ρ. ύποκ. (ύμεις). *δηλόν*=κατηγ. *μηδίσαντες*=κατηγορ. μετχ. *τότε*=έπιρ. προσδ. χρ. *ένεκα τῶν Ἑλλήνων*=έμπρ. προσδ. τελ. *αίτιον*. *μόνοι*=κατηγ. προσδ. *άλλ' οὐκ (έμῆδίσατε)*=ρ. ύποκ. (ύμεις) *οὐδ' Ἀθηναῖοι (εμῆδιον)*=ρ. ύποκ. *Ἀθηναῖοι*. *ύμεις δέ (έμῆδίσατε)*=ρ. ύποκ. (ύμεις). *βουλόμενοι*=αιτιολ. μετχ. *ποιεῖν*=άντικ. *τέλ. άπαρ ταῦτα*=άντικ του άπαρ. *τοῖς μέν (Ἀθηναίοις)*=δοτ. άντικ. *τάναντία*=άντικ. του άπαρ. *τοῖς δέ (άλλοις Ἑλλήσι)*=δοτ. άντικ. *άξιούτε*=ρ. ύποκ. (ήμεις). *νῦν*=έπιρ. προσδ. *χρον. ώφελείσθαι*=τελ. άπαρ. άντικ. *άπό τούτων*=έμπρ. προσδ. *αίτιαν έγένεσθε*=ρ. (ύμεις)=ύποκ. *άγαθοί*=κατηγ. *δι' έτέρους*=έμπρ. προσδ. *αίτιαν. άφ' ών*=άπό τούτων *ά* (έλλεις). *είκός (έσει)*=ρ. ύποκ. (*ώφελείσθαι*) (*ύμᾶς*)=ύποκ. του άπαρ. *είλεσθε*=ρ. ύποκ. (ύμεις). *Ἀθηναίου*=άντικ. *ξυναγωνίσεσθε*=ρ. *τούτοις*=άντικ. *προφέρετε*=ρ. *ξυνομοσίαν*=άντικ. *τήν γενομένην*=έπιθ. μετχ. *τότε*=έπιθ. προσδ. *χρή*=ρ. (άπροσ). *ύποκ. σώζεσθαι*=τελ. άπαρ. *άπ' αὐτῆς*=έμπρ. προσδ. *αίτια νῦν*=έπιρ. προσδ. χρ. *άπελίπετε*=ρ. *ύποκ. (ύμεις)*. *αὐτήν*=άντικ. *ξυγκατεδουλοῦσθε*=ρ. *ύποκ. (ύμεις)* *Αίγης* *ήττας*=άλλοις=άντικ. *μάλλον ξυγκατεδουλοῦσθε*=α' *όρος συγκρ. τῶν ξυνομοσάντων*=έπιθ. μετχ. *γεν. διαρ. παραβάτες*=χρον. μετχ. *ή διεκαλώετε*=β' *όρος συγκρ. έχοντες*=βιασαμένου=έναγχιωμ. μετχ. *γεν. άπολυτ. καί ταῦτα*=τό *καί* *έμπροσθεν* μετχ. *δίδει* *έναντιωμ σημασιαν. οὐδενός βιασιμένου*=(εί και οὐδεις εβίασατο). *άκοντες*=(μετχ. +έπιρ. σημασ.). *νόμους*=άντικ. του *έχοντες. οὐδενός*=ύποκ. του *βιασαμένου. ύμᾶς*=άντικ. του *δεῦρο (έχετε)*=ρ. *ύποκ. (ύμεις)*. *οὕσπερ*=άντικ. *ώσπερ ήμᾶς (εβίασαντο)*=ρ. *ύποκ. (αὐτοί)*. *ήμᾶς*=άντικ. *εδέχεσθε*=ρ. *ύποκ. (ύμεις)* *τήν πρόκλησιν*=άντικ. *τήν τελευταίαν*=έπιθ. προσδ. *πρίν περιτειχίσθαι*=τό *πρίν*+άπαρ. *ύποκ. (ήμᾶς)*. *ές ήσυχίαν*=έμπρ. προσδ. *σκοπόν. ήμῶν*=γεν. *ύποκ. (εις τό πρόκλησιν)*. *ώστε...* *άμύνειν*=ρ. (ώς *έπεξηγησις* του *πρόκλησιν*). *μηδ έτέροις*=άντικ. (εις τό *άμύνειν*). *άν μισοῖντο*=ρ. *τίνες*=ύποκ. *τοῖς Ἑλλήσι*=ποιητ. *αίτιον. πᾶσι*=κα-

τηγ. προσδ. *δικαιότερον*=ἐπιρ. προσδ. *ὕμῶν*=β' ὄρος συγκρ. *προὔθεσθε*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις οἴτινες*). *ἀνδραγαθίαν*=άντικ. *ἐπὶ τῷ κακῷ*=ἐμπρ. προσδ. *σκοπόν. ἐκείνων*=γεν. άντικ. *ἐγένεσθε*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις*). *χρηστοί*=κατηγ. *ἄ*=αίτ. (ἐνεκα τοῦ *χρηστοί*). *φατέ*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις*). *ἐπεδείξατε*=ρ. ὑποκειμ. (*ὕμεις*). *προσήκοντα*=κατηγ. μετχ. (ἐνν. τῇ ὑμετέρῃ φύσει). *νῦν*=ἐπιρ. προσδ. *χρον. ἐβούλετο*=ρ. ὑποκ. *ἢ φύσις. ἄ*=άντικ. *ἐξηλέχθη*=ρ. ὑποκ. (*ἄ*) ἄττ. *συντ. ἐς τὸ ἀλληθές* (ἐμπρ. προσδ.)=ἐς τὸ *φανερῶν. ἐχωρήσατε*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις*). *ὀδὸν*=άντικ. *ἄδικον*=ἐπιθ. προσδ. μετ. *Ἀθηναίων*=ἐμπρ. προσδ. *ἑμοῦ. ἰόντων*=ἐπιθ. μετχ. ὑποκ. (*Ἀθηναίων*). *ἀποφαίνομεν*=ρ. ὑποκ. (*ἡμείς*). *τοιαῦτα*=άντικ. *τὰ ἐς τὸν μηδισμὸν*=ἄττικισμὸν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶν. *ἡμίτερον ἀκούσιον*=ὑμέτερον *ἐκούσιον*=ἐπιθ. προσδ.

Πραγματικά. *ξυγκατεδουλοῦσθε Αἰγίνης καὶ ἄλλους τινάς*· περὶ τῆς ὑποδουλώσεως τῆς Αἰγίνης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων (ἴδε Θουκ. βιβλ. Α' 108,4). *τὸ ἄλλους τινάς* ἐννοεῖ τοὺς Εὐβοεῖς· ἴσως καὶ τοὺς Ναξίους. *τὴν τελευταίαν πρόκλησιν* ἐννοεῖ τὴν πρότασιν τοῦ Ἀρχιδάμου (βιβλ. Β. 72).

Αἰσθητικά. *ἀλλ' οὐκ οὐδ' Ἀθηναῖοι (ἐμῆδισαν)*· οἱ Θηβαῖοι ἀρνοῦνται μὲ μεγάλην τέχνην τὴν Ἑλληνοπρεπῆ διαγωγὴν τῶν Πλατ. κατὰ τὰ μηδικὰ καὶ μὲ τυφλὴν ἐμπάθειαν ἐπιδιώκουν νὰ παρουσιάξουν τοὺς Πλαταιεῖς ὡς τυφλὰ ὄργανα τῶν Ἀθηναίων. *δι' ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί*· ὁ Θηβαῖος ρήτωρ θέλει νὰ ἀποδώσῃ τὴν συμβολὴν τῶν Πλατ. κατὰ τὰ Μηδικὰ ὄχι εἰς τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ εἰς ταπεινὰ αἰτίαι, δηλ. εἰς τὴν πρόσθεσίν των εἰς τὸ ἄρα τῶν Ἀθηναίων. *τούτοις ξυναγωνίζεσθε καὶ μὴ προφέρετε* φανερώσει τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς χαιρεκαχίας τῶν Θηβαίων διὰ τοὺς ἀτυχεῖς ἄνευ προστάσις Πλαταιεῖς. *τοῖς μὲν ταῦτα βουλευμένοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντα βουλόμενοι ποιεῖν* σχῆμα χριστόν. *Αἰγίνης καὶ ἄλλους τινάς οὔτε... τε... καί*· σχῆμα πολυσύνδετον. καὶ ταῦτα οὔτε ἄκοντες... *βιασαμένον, ὥσπερ ἡμᾶς* θέλει νὰ δείξῃ, ὅτι κατόπιν ψυχραίου σκέψεως καὶ παρ' ὄλον τὸ φιλελεύθερον πολίτευμα τῶν Πλαταιῶν συνειργάσθησαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἐπιβολὴν τῆς δουλείας εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, ἐνῶ ὁ μηδισμὸς τῶν Θηβαίων ὠφείλετο εἰς τὸ ἀνελεύθερον πολίτευμά των. *μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἄδικον ὀδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε*· ἡ φράσις ἔχει κάτι τὸ μεγαλοπρεπές καὶ φανερώσει τὸν διακαῆ πόθον τῶν Θηβαίων πρὸς αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν Πλατ. *ἢ φύσις αἰεὶ ἐβούλετο*.. *ἐς τὸ ἀληθές* θέλει νὰ δείξῃ, ὅτι ὁ χαρακτήρ τῶν Πλατ. ἦτο τυραννικός καὶ ὄχι φιλελεύθερος καὶ τώρα ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς ὄλην του τὴν ἔκτασιν. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ καταφαίνεται τὸ μῖσος τῶν Θηβαίων ἐναντίον τῶν Πλατ. τὸ ὅποιον φθάνει πολλὰκις καὶ εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀμαυρώσῃ πᾶσαν γενναίαν πράξιν τῶν Πλαταιῶν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε καὶ αὐτοὶ οἱ Θηβαῖοι νὰ ἀναγνωρίσουν (ὅπως ἡ διαγωγὴ των κατὰ τὰ Μηδικὰ). Βλέπει κανεὶς πού ἡμπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ ἢ ἐμπάθειαν τὸν ἄνθρωπον.

Νόημα. Ἀπεδείχθη, κατὰ τοὺς Θηβαίους, ὅτι οἱ Πλαταιεῖς δὲν ἐμῆδισαν ἐνεκα τῶν φιλαθηναϊκῶν φρονημάτων τῆς πανελληνίου σωτηρίας, ἐξ ἄλλου βραδύτερον κατεργάκωσαν τὴν συναφθεῖσαν Πανελληνίον συμμαχίαν γενομένην συνεργαίαι τῶν Ἀθηναίων, τῶν ὑποδουλωτῶν τῆς Αἰγίνης καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλην. περιοχῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔπραξαν οἱ Πλατ. κατόπιν ψυχραίου σκέψεως καὶ ἀνευ οὐδεμίας πίεσεως, ὅπως συνέβη εἰς τοὺς Θηβαίους. Ἐπίσης ἔσαν πρὸ τῆς πολιορκίας ἐδόθη εἰς τοὺς Πλατ. ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν οὐδτεροτήτά των, δὲν τὴν ἀπεδέχθησαν. Κατόπιν ὄλον αὐτῶν ζητεῖτε ἐπιείκειαν. Εἶναι δυνατόν οἱ Πλατ. νὰ μὴ μισηθοῖεν ἀπὸ ὄλους τοὺς Ἑλληνας; Ἡ ἔμφυτος κακοῦθelia τῶν Πλατ. ἤλθεν εἰς φῶς.

Περίληψις. Ὁ μὴ μηδισμὸς τῶν Πλαταίων οφείλεται ὄχι εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ εἰς τὰ φιλοθηναϊκά των φρονηματα. Ἐπομένως δὲν δικαιούνται ἀνταμοιβῆς διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν των κατὰ τὰ Μηδικά.

Ἐπιγραφή. Οἱ Πλαταῖες καὶ κατὰ τὰ Μηδικά καὶ βραδύτερον ἔδρασαν ὡς τυφλά τῶν Ἀθηναίων ὄργανα.

Κεφ. 65.

«Ἄ δὲ τελευταῖα φατε ἀδικηθῆναι

(παρὰ νόμῳ γὰρ ἔλθειν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομηνίᾳ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν), οὐ νομίζομεν αὐτὸ ἐν τούτοις ὁμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν.

εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸς τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν γῆν ἐδρωοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν·

εἰ δὲ ἄνδρες ὁμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει,

βουλόμενοι τῆς μὲν ἕξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι,

ἔς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστήσαι,

ἐπεκαλέσαντο ἔκόντες, τί ἀδικοῦμεν;

οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων.

ἀλλ' οὐτ' ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, οὐθ' ἡμεῖς·

πολιταὶ δὲ ὄντες ὡσπερ ἡμεῖς καὶ πλειῶ παραβαλλόμενοι, τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλιῶς,

οὐ πολεμῶς κομίσαντες ἐβούλοντο τοὺς τε ὁμῶν χεῖρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τοὺς τε ἀμείνους τὰ ἄξια εἶχειν,

«Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὰ τελευταῖα ἀδικήματα, τὰ ὅποια ἰσχυρίζεσθε ὅτι ὑπέστητε.

(ὅτι δηλ. ἡμεῖς ἤλθομεν παρὰ νόμῳ ἐναντίον τῆς πόλεώς σας ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ εἰς ἡμέραν εὐροτάσιμον), δὲν νομίζομεν οὕτε ὅτι ὡς πρὸς αὐτὰ διεπράξαμεν περισσώτερον ἀμάρτημα ἀπὸ σᾶς.

Διότι ἐάν μὲν ἡμεῖς μόνοι μας καὶ ἐναντίον τῆς πόλεώς σας ἐλθόντες ἐπολεμήσαμεν

καὶ τὴν χώραν (σας) ἐλεηλατοῦμεν ὡς ἐχθροὶ, εἴμεθα ἀδικοί·

ἐάν ὅμως οἱ ἄνδρες ἀπὸ σᾶς, οἱ κορυφαῖοι καὶ ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν καὶ ὡς τὴν καταγωγὴν,

ἐπειδὴ ἤθελον ἀπὸ μὲν τὴν ἐξωτερικὴν συμμαχίαν νὰ σᾶς ἀποσπᾶσιν,

εἰς δὲ τὸ κοινὸν ὄλων τῶν Βοιωτῶν πατροπαράδοτον πολίτευμα νὰ (σᾶς) ἐπαναφέρουν,

μᾶς προσεκάλεσαν ἐκουσίως, κατὰ τί ἀδικοῦμεν;

Διότι οἱ ὀδηγοῦντες παρανομοῦσιν, μᾶλλον παρὰ οἱ ἀκολουθοῦντες.

ἀλλ' οὐτε ἐκεῖνοι (παρανομοῦσιν) ὅπως ἡμεῖς κρίνομεν, οὕτε ἡμεῖς (παρανομήσαμεν)·

ἐφ' ὅσον ὅμοι ἦσαν πολιταὶ, καθὼς ἀκριβῶς εἶς,

καὶ περισσώτερα συμφέροντα διακυβέροντες, τὸ ἰδικόν των τεῖχος ἀφοῦ ἤνοιξαν καὶ εἰς τὴν πόλιν των φιλικῶς,

ὄχι ἐχθρικῶς, ἀφοῦ (μᾶς) εἰσήγαγον, ἤθελον καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἦσαν χειρότεροι νὰ μὴ γίνοναι ἀκόμη χειρότεροι, καὶ οἱ καλύτεροι (ἀπὸ σᾶς) νὰ ἀπολαμβάνουν ὅσα τοὺς ἀξίζει,

σωφρονισταί ὄντες τῆς γνώμης
καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ
ἄλλοτριοῦντες,

ἀλλ' ἕς τὴν ξυγγένειαν
οἰκιοῦντες,
ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες,

ἅπασι δ' ὁμοίως ἐνοσπόνδους».

μὲ τὸ νὰ χαλιναγωγῶν τὴν ψυχικὴν
σας ὁρμὴν καὶ χωρὶς νὰ ἀποξενώ-
νουν τὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς ὁμοφύ-
λους,
ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ (σᾶς) συμφιλιῶνουν
μὲ αὐτούς,
οὔτε νὰ (σᾶς) κάνουν ἐχθροὺς πρὸς
κανένα,
ἀλλὰ πρὸς ὅλους ἐξ ἴσου συνδεδεμέ-
νους μὲ σύμφωνα εἰρήνης».

Ἑρμηνευτικά. Ἡμεῖς αὐτοὶ=μόνοι, ἄνευ προσκλήσεως. οἱ πρωτοὶ χρή-
μασι καὶ γένοι=οἱ πλουσιώτατοι καὶ εὐγενέστατοι. ἀδικοῦμεν=εἴμεθα ἄδικοι
παραβάλλομαι τι=ἐκθέτω κάτι εἰς κίνδυνον. κομίζω=εἰσάγω. τὰ ἄξια ἔχω=
ἀπολαμβάνω ὅ, τι μοῦ ἀξίζει. σωφρονισταί ὄντες τῆς γνώμης=περιστέλλοντες
τὰ φρονήματα, χαλιναγωγῶντες τὰ πνεύματα. ἄλλοτριῶ τινά τινος=στερῶ
τινά τινός. ξυγγένεια=τὸ ὁμόφυλον. οἰκιοῦντες=συμφιλιῶντες. ἐνοσπόνδος
=ὁ συνδεδεμένος διὰ συμφώνου εἰρήνης. καθιστάντες οὐδενὶ ἐχθροὺς=χω-
ρὶς νὰ (σᾶς) κάνουν ἐχθροὺς πρὸς κανένα.

Γραμματικά. ἀδικηθῆναι=ἀπαρ. παθ. ἄορ. α' τοῦ ἀδικοῦμαι. —ἀμαρτεῖν
=ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ ἀμαρτάνω (ἡμάρτανον, ἀμαρτήσομαι ἡμαρτον, ἡμάρ-
τηκα, ἡμαρτήκειν). ἐμαχόμεθα=παρ. ὄριστ. τοῦ μάχομαι (ἐμαχόμην, μα-
χοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμεμαχήμην). ἐδρῶμεν=παρ. τοῦ δηρῶ ὦ
(ἐδρῶν, δηρῶσω, ἐδήρῶσα). καταστῆσαι=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ καθίστημι (κατέ-
στησα). ἐτεκαλέσαντο=μ. ἄορ. α' τοῦ ἐπικαλοῦμαι. μάλλον=ἐπιρ. συγκρ.
βαθμοῦ (μάλα—μάλιστα). ἐπομένων=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ἐπομαι (ἐλόμην, ἐφο-
μαι ἐσπόμην). πλείω=ἐπιθ. συγκρ. βαθμ. τοῦ πολὺς (πλείω—πλείονα) αἰτ.
πλ. ἀνοίξαντες=μετχ. ἄορ. τοῦ ἀνοίγω (ἀνέφγον, ἀνοίξω, ἀνέφξα, ἀνέφχα).
φιλίως=ἐπιρρ. πολεμίως=ἐπιρρ. κομίζαντες=μετχ. ἄορ. α' τοῦ κομίζω (ἐκό-
μιζον, κομίζω, ἐκόμισα, κεκόμικα, ἐκκεκομίσκειν). χεῖρους=ἐπιθ. συγκρ. τοῦ
κακός (χείρων—χεῖριστος). ἀμείνους=συγκρ. βαθμ. τοῦ ἀγαθός (ἀμείνων—
ἀριστος). ἄλλοτριῶντες=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ἄλλοτριῶ ὦ, μελλ. ἄλλοτριῶσω,
παρ. ἡλλοτριῶκα—ἡλλοτριῶκειν. οἰκιοῦντες=μετχ. τοῦ οἰκιοῦ ὦ. ἐν-
σπόνδους=ἐπιθ. β' κλ. δ, ἢ ἐνοσπόνδος—ον.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Ἡ δέ... πόλιν (ἀναφορ.). οὐ... ἀμαρτεῖν
(κυρία). εἰ μὲν... ἐμαχόμεθα (ὑποθετ.). καὶ τὴν γῆν... ὡς πολέμιοι (ὑποθ.).
ἀδικοῦμεν (κυρία). εἰ δὲ ἄνδρες... ἐκόντες (ὑποθετ.). τί ἀδικοῦμεν (κυρία
εὐθεία ἔρωτ.). οἱ γὰρ... ἐπομένων (κυρία). ἀλλ' οὔτε—ἐμείνοι (παρανομοῦ-
σι) (κυρία). ὡς ἡμεῖς κοίνομεν (ἀναφορ.). αὐθ' ἡμεῖς (παρανομοῦμεν) (κυ-
ρία). πολῖται δὲ ὄντες... καὶ πλείω παραβαλλόμενοι... ἐνοσπόνδους (κυρία).
ὥσπερ ὑμεῖς (ἔστε) (ἀναφορ.).

Συντακτικά. Φατέ=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἀδικηθῆναι=εἰδ. ἀπαρ. ἀντ. (ὑφ'
ἡμῶν)=ποιητ. αἰτ. ἡ τελευταία=συστ. ἀντικ. εἰς τὸ ἀδικηθῆναι. παρανό-
μως=ἐπιρ. προσδ. τροπ. γὰρ=ἐπέξηγημ. ἐλθεῖν=εἰδ. ἀπαρ. ἡμᾶς=ὑποκ. τοῦ
ἀπαρ. ἐν σπονδαῖς καὶ ἰερομηνία=ἐμπρ. προσδ. χρόνον. ἐπὶ τὴν πόλιν=
ἐμπρ. προσδ. ἐχθρ. κατευθ. ὑμετέραν=ἐπιθ. προσδ. νομιζομεν=ρ. ὑποκ.
(ἡμεῖς). ἀμαρτεῖν=εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. (ταυτοπρ.). ἡμῶν=β' ὄρος συγκρ. (ἐνε-
κα τοῦ μάλλον). ἐν τούτοις=ἐμπρ. προσδ. ἀναφοράν. ἐμαχόμεθα = ρ. ὑποκ.
ἡμεῖς. αὐτοὶ=κατηγ. προσδ. πρὸς τὴν πόλιν=ἐμπρ. προσδ. ἐχθρ. κατευθ.

ἐλθόντες=χρον. μετχ. ἐδηοῦμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τὴν γῆν=άντικ. πολέμιοι (ὄντες)=κατηγ. ἀδικοῦμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). εἰ ἐμαχόμεθα... καὶ ἐδηοῦμεν (ὑποθ.).—ἀδικοῦμεν (ἀποδ.) α' εἶδος ὑποθ. λόγου τοῦ πραγματικῶν (ἀναμένον-
 μεν ἢ δικοῦμεν ἄν). ἐπικαλέσαντο=ρ. ὑποκ. ἄνδρες ὑμῶν=γεν. κτητ. οἱ
 πρῶτοι=κατηγ.ορ. προσδ. χρήμασι—γένει=δοτ. ἀναφορᾶς. βουλευμένοι=αιτιολ.
 μετχ. παῦσαι=τελ. ἀπαρ. ἄντικ. τοῦ βουλευμένοι. ὑμᾶς=α' ἄντικ. τοῦ παῦ-
 σαι. τῆς ζυμμάχου=β' ἄντικ. τοῦ ἀπαρ. ἐξω=ἐπιθ. προσδ. καταστῆσαι=
 τελ. ἀπαρ. ἄντικ. τοῦ βουλευμένοι. ἐς τὰ πάτρια=ἐμπρ. προσδ. κατευθ. κωνά=
 ἐπιθ. προσδ. τῶν Βοιωτῶν=γεν. κτητ. πάντων=κατηγ. προσδ. ἐκόν-
 τες=μετχ. ἐπιρρ. λαμβαν. ἀδικοῦμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τί=αἰτ. τοῦ κατὰ.
 εἰ δέ... ἐπικαλέσαντο (ὑποθ.) ἀδικοῦμεν=(ἀποδ.) ὑποθ. λόγος α' εἶδους.
 πραγματικῶν. παρανομοῦσι=ρ. ὑποκ. οἱ ἄγοντες (=ἐπιθ. μετοχ.). τῶν ἐπομέ-
 νων=β' ὄρος συγκρ. οὔτε ἐκεῖνοι (παρανομοῦσι)=ρ. ὑποκ. ἐκεῖνοι. κρίνο-
 μεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς. οὔθ' ἡμεῖς (παρανομοῦσι)=ρ. ὑποκ. ἡμεῖς. ἐβούλο-
 ντο=ρ. ὑποκ. (ἄνδρες οἱ πρῶτοι). γενέσθαι—ἔχειν=τελ. ἀπαρ. ἄντικ. ὄντες=
 χρον. μετχ. πολίται=κατηγ. παραβαλλόμενοι. πλείω=ἄντικ. ἀνοίξαντες=χρον.
 μετχ. τὸ τεῖχος=ἄντικ. ἐαυτῶν=γεν. κτητ. κομίσαντες=χρον. μετχ. ἐς τὴν
 πόλιν=ἐμπρ. προσδ. εἰς τόπον κιν. αὐτῶν=γεν. κτητ. φιλίως=ἐπιρρ. προσδ.
 τρόπου. πολεμίως=ἐπιρρ. προσδ. τρόπου. τοὺς χεῖρους=ὑποκ. τοῦ γενέσθαι
 τοὺς ἀμείνους=ὑποκ. τοῦ ἔχειν. ὑμῶν=γεν. διαίρ. τὰ ἄξια=ἄντικ. τοῦ
 ἔχειν ὄντες—ἄλλοτριούντες—οἰκειοῦντες—καθιστάντες=τροπ. μετχ. σωφρο-
 νιστοί=κατηγ. τῆς γνώμης=γεν. ἄντικ. τῶν σωμάτων=γεν. ἄντικ. τὴν πό-
 λιν=ἄντικ. τοῦ ἄλλοτριούντες. ἐς ζυγγένειαν=ἐμπρ. προσδ. φιλικῆν κατεύθ.
 καθιστάντες=ὑποκ. τῆς μετχ. (=ἄνδρες οἱ πρῶτοι) ἄντικ. (ἡμᾶς). ἐχρούς=
 κατηγ. οὐδενί=δοτ. ἄντικ. ἐνοπόνδους=κατηγ. ἅπασιν=δοτ. ἄντικ. ὁμοίως=
 ἐπιρρ. προσδ. τρόπου ὡσπερ ὑμεῖς (ἔστε)=ρ. ὑποκ. ὑμεῖς.

Πραγματικά. Ἡ δὲ τελευταία φάσι ἀδικηθῆναι περὶ τούτων εἶπον οἱ
 Πλαταιεῖς ἐν Κεφ. 56, l. χρήμασι καὶ γένει· ἐννοεῖ τὴν μερίδα τῶν ἀριστο-
 κρατῶν, τῶν ὁποίων ἠγεῖτο ὁ Ναυκλείδης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. ἐξω ζυμμάχια.
 ἐννοεῖ τὴν μετὰ τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν. τὴν ὁμοίαν ὀνομάζει οὕτω, διότι
 πιστεύει. διὸ ἀπετέλει προδοσίαν πρὸς τοὺς ὁμοσπονδούς Βοιωτοὺς. τὰ κωνά
 πάτρια· πρόκειται διὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς Βοιωτ. ὁμοσπονδίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
 ἐξῆλθον οἱ Πλαταιεῖς τὸ 519 π. Χ. οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον διὰ τού-
 των ὁ ῥήτωρ ὑπαινίσσεται τὸν λόγον τῶν Πλαταιέων ἐν Κεφ. 55, 4. παραβαλ-
 λόμενοι· θέλει νὰ δεῖξη, ὅτι οἱ Πλαταιεῖς οἱ βέλτοντες τὴν μετὰ τῶν Ἀθη-
 ναίων συμμαχίαν δὲν εἶχον περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ ἐκεῖνους, οἵτινες
 προσεκάλεσαν τοὺς Θηβαίους. Τὸ ἐαυτῶν τεῖχος... ἐς τὴν ἐαυτῶν πόλιν· κα-
 ταφαίνεται ἡ ἄρα ἀντιδημοκρατικὴ νοσηροπία τῶν Θηβαίων, οἵτινες ἐπί-
 στευον, ὅτι τὸ τεῖχος καὶ ἡ πόλις τῶν Πλαταιέων ἦσαν τρόπον τινα ἰδιοκτη-
 σία ἐλαχίστων φιλάρχων ὀλιγαρχικῶν. Τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα ἠδύνατο νὰ μετα-
 χρισθῶν πάντες οἱ προδοταί. φιλίως· διατι τότε εἰσῆλθον ἐνοπιοί· χεῖρους
 —ἀμείνους· τὸ πρῶτον ἐννοεῖ τοὺς Δημοκρατικοὺς, τὸ δεύτερον τοὺς ἀριστο-
 κρατικούς. ἄλλοτριούντες· ἀποξενούντες τὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς ὁμοσφύλους, ὅπως
 ἔκαμαν οἱ Πλατ. οἱ συνάπαντες συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων.

Αἰσθητικά. σωφρονοῦσιν τῆς γνώμης· με ὠραίας ἐκφράσεις ὁ ῥήτωρ προ-
 σπαθεῖ νὰ καλύψῃ τὰς ὑπόβουλους διαθέσεις τῶν ἀριστοκρατικῶν. τὴν πόλιν
 οὐκ ἄλλοτριούντες· τοῦτο εἶναι ἀνακριβές, διότι οἱ ὀλιγαρχικοὶ Πλαταιεῖς εἰ-
 χον ἐτοιμάσει προγραφὰς κατὰ τῶν ἀντιπάλων των. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ οἱ
 Θηβαῖοι προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν τὸ πραξικόπημα των ὡς κάτι τι τὸ
 ἐπουσιώδες, ἀλλὰ τότε καὶ ἄοπλοι ἠδύνατο νὰ ἐλθουν εἰς τὰς Θήβας καὶ διὰ
 διαπραγματεύσεων ἐπίσης ἦτο δυνατὸς ὁ διακανονισμὸς· συνεπῶς ἡ ἀντίρρου-

σις εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι ἀσθενεστέτη. Ἀσθενὲς ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ ἐπιχειρημά των, ὅτι δῆθεν ἡ πόλις ἀνήκεν εἰς τοὺς ὀλιγαρχικοὺς καὶ συνεπῶς ἔκαμαν κάτι τὸ ὁποῖον ἐδικαιοῦντο. Ἀπόδειξις τοῦ ἀσθενοῦς τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ὡς πρὸς τὴν αἰφνιδίαν ἐνοπλον εἰσβολὴν τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς, εἶναι ἡ προσπάθεια καὶ ἐν τῷ Κεφ. 66 νὰ αἰτιολογήσουν τὸ ἀτόπημά των, ὡς καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς τῶν Θηβαίων, ὅστις ἐπεβόηθει. τὸ *ἑαυτῶν τείχος—τὴν ἑαυτῶν πόλιν* προτάσσει τὴν αὐτοπαθῆ ἀντωνυμίαν πρὸς ἔμφασιν.

Νόημα. Ἡ κατηγορία σας διὰ τὴν τελευταίαν εἰσοδὸν μας εἰς τὴν πόλιν δὲν εὐσταθεῖ, διότι δὲν ἤλθομεν ὡς ἐχθροὶ καὶ καταστροφεῖς, ἀλλὰ κατόπιν προσκλήσεως ἐκλεκτῶν συμπολιτῶν σας, οἵτινες ἐρριψοκινδύνευαν ἕμιστα ὑλικά καὶ ἠθικά συμφέροντα καὶ ἐπεθύμουν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν τάξιν καὶ νὰ σᾶς ἐπαναφέρουν εἰς τὴν πατροπαράδοτον παμβοιωτικὴν δημοσπονδίαν.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι ἰσχυρίζονται, ὅτι εἰσῆλθον εἰς Πλατ. κατόπιν προσκλήσεως καὶ εἰς οὐδεμίαν βιοπραγίαν προέβησαν.

Ἐπιγραφή. Δικαιολογία τῆς εἰσοδοῦ τῶν Θ. εἰς τὰς Πλαταιάς.

Κεφ. 66.

«Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ
πολεμῶς ἐπράσσομεν.
οὔτε γὰρ ἠδικήσαμεν οὐδένα,

πρεπιόμεν τε τὸν βουλόμενον
κατὰ τὰ πάντων
Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν
εἶναι πρὸς ἡμᾶς,
καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρήσαντες

καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι
τὸν μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε,
ὑστερον δὲ κατανοήσαντες
ἡμᾶς ὀλίγους ὄντας,
εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι
ἀνεπιεικέστερον πρᾶξι
οὐ μετὰ τοῦ πλήθους
ὑμῶν ἐσελθόντες, τὰ μὲν
ὁμοῖα οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν,

μήτε νεωτερίσαι ἔργω

λόγοις τε πειθεῖν ὥστε ἐξελεθῆν,

ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ
τὴν ξύμβασιν,
οὓς μὲν ἐν χερσίν
ἀπεκτείνετε,

«Ἀπόδειξις δέ, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐφερόμεθα ὡς πολέμοι (εἶναι τὸ ἐξῆς).
Οὔτε ὡς γνωστὸν ἐβλάψαμεν κατένα,
καὶ διεκηρύξαμεν, ὅποιος θέλει σύμφωνα μὲ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα ὅλων τῶν Βοιωτῶν νὰ κυβερνάται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς.
Καὶ σεῖς εὐχαρίστως ἀφοῦ προσεχωρήσατε
καὶ συμφωνίαν ἀφοῦ συνήφατε,
κατ' ἀρχὰς μὲν ἡσυχάζατε,
ἔπειτα ὁμως, ὅταν ἀντελήφθητε,
ὅτι ἡμεῖς ἡμεθα ὀλίγοι.
ἀκόμη καὶ ἂν τυχὸν ἐφαινόμεθα,
ὅτι ἐπράξαμεν κάτι τι ἀτοπον,
ἐπειδὴ εἰσῆλθομεν χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ λαοῦ (τῶν δημοκρατικῶν), δὲν ἐπεδείξατε εἰς ἡμᾶς μὲν ὁμοίαν διαγωγὴν,
δηλαδὴ μήτε ἐμπράκτως νὰ δράσετε ἐχθρικῶς,
ἀλλὰ διὰ λόγων νὰ προσπαθῆτε νὰ (μᾶς) πείθετε, ὥστε νὰ ἀποχωρήσωμεν,
ἀλλ' ἀφοῦ (μᾶς) ἐπετέθητε παρὰ τὴν συμφωνίαν,
ὅσους μὲν κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφονεύσατε.

οὐχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν
(κατὰ νόμον γὰρ δὴ τίνα
ἔπασχον),
οὐς δὲ χεῖρας προΐσχομένους
καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοι τε
ἡμῖν ὕστερον

μὴ κτενεῖν παρανόμως διεφθείρατε,
πῶς οὐ δευνὰ ἐβρασαθε;

καὶ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ
πράξαντες,
τὴν τε λυθεῖσαν ὁμολογίαν

καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θά-
νατον
καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτεί-
νειν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν.

ἦν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀ-
δικῶμεν,
ὅμως φατέ ἡμᾶς παρανομήσαι

καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδοῦναι
δίκην.

οὐκ, ἦν γε οἱ τοὶ τὰ ὀρθὰ γινώ-
σκωσι
πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθῆ-
σεσθε».

δὲν (τοὺς) λυπούμεθα ὁμοίως
(διότι ἀσφαλῶς συμφώνως πρὸς κά-
ποιον νόμον ἔπασχον),
ὄσους ὅμως προτεινάντας τὰς χεῖ-
ρας πρὸς ἰσθμίαν, καίτοι ζωντανούς
συνελάβατε καὶ ὑπεσχέθητε εἰς ἡμᾶς
βραδύτερον,
ὅτι δὲν θὰ φονεύσατε, παρανόμως
ἐφονεύσατε,
πῶς δὲν ἔχετε διαπράξει φοβερὰ
πράγματα;

Καὶ μάλιστα τρεῖς ἀδικίας ἐντὸς ὀ-
λίγου ἀφοῦ ἐκάματε,
δηλ. καὶ τὴν ἀκρωθεῖσαν συμφω-
νίαν.

καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν κατόπιν θά-
νατον

καὶ τὴν περὶ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς ἀθε-
τηθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν θὰ
(τοὺς) φονεύσατε,
ἐὰν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑπάρχοντά
σας δὲν βλάπτωμεν,
ἐν τούτους ὑποστηρίζετε, ὅτι ἡμεῖς
παρενομήσαμεν
καὶ (σεῖς) οἱ ἴδιοι προβάλλετε ὡς
ἀξιῶσιν νὰ μὴ τιμωρηθῆτε (νὰ μὴ
ὑποστήτε ἀντίποινα).

Δὲν θὰ γίνῃ αὐτό, ἂν βέβαια οὗτοι
κρίνουν δικαίως·
δι' ὅλα τούναντιον αὐτὰ θὰ τιμω-
ρηθῆτε».

***Ερμηνευτικά.** *Τεκμήριον*=ἀπόδειξις. *πολεμῶς πράττω*=φέρομαι ὡς
ἔχθρος. *προλέγω*=διακηρύσσω. *πλήθος*=οἱ δημοκρατικοί. *νεωτερίζω*=δρῶ
ἐχθρικῶς. *ἐν χερσίν*=κατὰ τὴν συμπλοκὴν. *εργάζομαι δευνὰ*=διαπράττω πρᾶ-
ξιν φοβεράν. *δίκην ἀντιδίδωμι*=ὑφίσταμαι ἀντίποινα (τιμωροῦμαι). *τὰ ὀρθὰ*
γινώσκω=κρίνω ὀρθῶς.

Γραμματικά. *ἐπράσσομεν*=παρ. τοῦ *πρατ(σ)ω* (*ἐπρατ(σ)ου*, *πρά-
ξω*, *ἐπράξα*, *πέπραξα*—*ειν*). *ἵεναι*=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ *ἐρχομαι*. *ἄμενοι*=μετχ.
ἀγρ. παρακ. (ἀνδάνω). *ἀνεπεικέστερον*=ἐπιθ. συγκρ. βαθμοῦ (*ἀνεπεικῆς*,
α+επεικῆς). *ἐπιθέμενοι*=μετχ. μεσ. ἀορ. β' τοῦ *ἐπιτίθεμαι*. *ἀπεκτείνετε*=
ἀορ. ὄριστ. τοῦ *ἀποκτείνω* (ἐκτεῖνον, κτενῶ, ἐκτεῖνα, ἀπέκτονα, ἀπεκτόκειν).
ἀλγοῦμεν=ἐνεστ. ὄρ. τοῦ *ἀλγῶ* (ἤλγουν, ἀλγήσω, ἤλγησα). *ἔπασχον*=παρ. τοῦ
πάσχω (ἔπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν). *ζωγρήσαντες*=
μετχ. ἀορ. τοῦ *ζωγρέω*—*ω* (ἀορ. ἐζώγησα). *ὑποσχόμενοι*=μετχ. μεσ. ἀορ. β' τοῦ
ὑπισχνούμαι (*ὑπισχνούμην*, *ὑποσχέσομαι*, *ὑπεσχόμεν*, *ὑπέσχημαι*). *κτενεῖν*=
ἀπαρ. μέλλ. τοῦ *κτείνω*. *διεφθείρατε*=ἀορ. ὄρ. τοῦ *διαφθείρω* (ἐφθειρον
φθερῶ, ἐφθειρα, ἐφθαρκα κειν). *ἐβρασαθε*=παρ. ὄρ. τοῦ *εργάζομαι* [*ἢ(εἰ)ε-*
ραζόμην, *εργάσομαι*, *ἢ(εἰ)ργασάμην*, *εργασθήσομαι*, *ἢ(εἰ)ργάσθην*, *εἰ(ἢ)ργά-*
σαι, *εἰ(ἢ)ργάσμην*]. *ψευθεῖσαν*=μετ. παθ. ἀορ. α' τοῦ *ψεύδομαι* (*ἐψευδό-*
μην, *δωρκ.* μελλ. *ψευσοῦμαι*, *ψεύσομαι*—*ψευσθήσομαι*, *ἐψευσάμην*—*εψεύ-*

οθην, ἐφρευσαι), ἀντιδοῦναι=ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ἀντιδίδωμι. κολασθήσεσθε =παθ. μέλλ. α' τοῦ κολάζομαι.

Ἄναγνώρισις προτάσεων. τεκμήριον δέ (ἐστι) (κυρία), ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν (ειδική). οὔτε γάρ... οὐδένα (κυρία), προεἰπομέν τε... ἡμᾶς (κυρία), καὶ ὑμεῖς... ἡσυχάζετε (κυρία), ὑστερον... ὄντας... πείθειν (κυρία), εἰ ἄρα... ἐσελθόντες (ἐνδοτ.). ὥστε ἐξελθεῖν (συμπερασμ.), ἐπιθέμενοι δέ... ἀπεκτείνετε (ἀναφ.). οὐχ... ἀλοῦμεν (κυρία), κατὰ νόμον... ἔλασχον (παρηνθετ.), οὐς δέ... διεφθείρατε (ἀναφορ.), πῶς... εἴργασθε; (εὐθέτια ἐρωτηματ.), καὶ ταῦτα... παρανομήσαι (κυρία), ἦν... ἀδικῶμεν (ὑποθετ.), καὶ αὐτοὶ ἀξιούετε... δίκην (κυρία), οὐ (τοῦτο γενήσεται) (κυρία), ἦν... γινώσκουσι (ὑποθετ.), πάντων... κολασθήσεσθε (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. τεκμήριον (ἐστιν)=ρ. ὑποκ. ἢ πρότασις ὡς... ἐπράσσομεν. τεκμήριον=κατηγ. ἐπράσσομεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). πολεμίως=ἐπιρ. προσδ. τρόπου. ἡδίκησαμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). οὐδένα=ἀντικ. προεἰπομεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). εἶναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τὸν βουλόμενον=ἐπιθ. μετχ. ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. πολιτεύετε=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ βουλόμενον. κατὰ τὰ πάτρια=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. Βοιωτῶν=γεν. κτητ. τῶν πάντων=κατηγ. προσδ. πρὸς ἡμᾶς=ἐμπρ. προσδ. κατεῦθυνσιν. ἡσυχάζετε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). χωρήσαντες=ποιησάμενοι=χρον. μετχ. ἄσμενοι=μετχ. ἐπιρρημ. λαμβανόμενῃ. ξύμβασι=ἀντικ. τοῦ ποιησάμενοι. τὸ πρῶτον=ἐπιρ. προσδ. χρόνου. ἀνταπέδοτε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ὑστερον=ἐπιρ. προσδ. χρόνου κατανοήσαντες=αἰτιολ. μετχ. ὄντας=κατηγ. μετχ. ἡμᾶς=ὑποκ. τοῦ ὄντας. ὀλίγους=κατηγ. τὰ ὁμοῖα=ουστ. ἀντικ. ἡμῖν=ἀντικ. ἐδοκοῦμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). πράξαι=ἀντικ. τι=ουστ. ἀντικ. ἀνεπιεικέστερον=κατηγ. ἐσελθόντες=αἰτιολ. μετχ. μετὰ τοῦ πλήθους=ἐμπροσθ. προσδ. συμφωνίαν. ὑμῶν=γεν. κτητ. εἰ καὶ ἐδοκοῦμεν (ὑποθ. ἐνδοτ.)=ἀποθ. ἀνταπέδοτε=α' εἶδος ὑποθ. λόγου, πραγματικόν. νεωτεροῖσι=πέθειν=ἐλεξηγ. τοῦ ὁμοῖα ἀνταπέδοτε, ἔργω=λόγοις=δοτ. τρόπου. ἐξελεθῆν=ρ. (συμπρ. προτ. ὥστε+ἀπαρεμ.). ἐπιθέμενοι=χρον. μετχ. παρὰ τὴν σύμβασι=ἐμπρ. προσδ. ἀσυμφωνίαν. ἀπεκτείνετε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). οὐς=ἀντικ. ἐν χερσίν=ἐμπρ. προσδ. ἀλοῦμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ὁμοίως=ἐπιρ. προσδ. ἔλασχον=ρ. ὑποκ. (οἱ ἐσελθόντες). κατὰ νόμον=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. διεφθείρατε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). οὐς=ἀντικ. προῖσχομένους=ζωγήσαντες=ὑποσχομένοι=ἐναντιωμ. μετχ. χεῖρας=ἀντικ. τοῦ προῖσχομένους. ἡμῖν=ἀντικ. τοῦ ὑποσχομένοι ὑστερον=ἐπιρ. προσδ. κτείνειν=ἀντικ. τοῦ ὑποσχομένοι (σπανία περίπτωσις μὴ+εἰδικ. ἀπαρεμφ.). παρανόμως=ἐπιρ. προσδ. εἴργασθε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). δεινά=ουστ. ἀντικ. φατέ=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). παρανομήσαι=εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. ἡμᾶς=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. πράξαντες=ἐναντιωμ. μετχ. ταῦτα=ἀντικ. τῆς μετχ. τρεῖς ἀδικίας=παραθέσις (ταῦτα). ἐν ὀλίγῳ=ἐμπρ. προσδ. χρόνον. τὴν ὁμολογίαν=τὸν θάνατον=τὴν ὑπόσχεσιν=ἐλεξηγ. τοῦ τρεῖς ἀδικίας. λυθεῖσαν=ἐπιθετ. μετχ. ὑστερον=ἐπιθ. προσδ. τῶν ἀνδρῶν=γεν. ἀντικ. (θάνατον) ψευθεῖσαν=ἐπιθ. μετχ. περὶ αὐτῶν=ἐμπρ. προσδ. ἡμῖν=δοτ. ἀντικ. (ὑπόσχεσιν), μὴ κτείνειν=εἰδ. ἀπαρ. (ἐκ τοῦ ὑπόσχεσιν), ἀδικῶμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς=ἀντικ. ὑμῖν=δοτ. ἀντιχαρ. ἀξιούετε=ρ. ὑποκ. αὐτοὶ, ἀντιδοῦναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. δίκην=ἀντικ. εἰς τὸ ἀντιδοῦναι. οὐ (γενήσεται)=ρ. γινώσκουσι=ρ. ὑποκ. οὗτοι. τὰ δευθᾶ=ουστ. ἀντικ. (ἦν γινώσκουσι=οὐ γενήσεται)=δ' εἶδος ὑποθ. λόγου, προσδοκῶμενον. κολασθήσεσθε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἔνεκα πάντων αὐτῶν=αἰτία.

Πραγματικά. προεἰπομέν τε' ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς τῶν Θηβαίων εἶναι ἀκριβὴς ἐπιβεβαιούμενος ὑπὸ τοῦ Θεου. (B,1-3), εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμεν κατὰ

βάθος οί Θηβαίοι συναισθάνονται, ότι ή πράξις των δέν ήτο έντελώς άνεπίληπτος, μήτε νεωτερίσαι—λόγοις πείθειν' τὸ ἐπιχείρημα τῶν Θηβαίων εἶναι πολὺ σοφιστικόν, ότι δῆθεν οί Θηβαίοι θά ἀπεχώρουν διὰ τῆς πειθοῦς, ἐνῶ ἀνέμενον νά φθάσῃ καί ἄλλος στρατὸς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κατοχῆς τῶν Πλαταιῶν. *χείρας προῖσομένους*' διὰ τούτων παρῶδουν τὸν λόγον τῶν Πλαταιῶν ἐν Κεφ 58, 3 (*ἐκόντες τε ἐλάβετε καὶ χείρας προῖσομένους*). τὰ δρθὰ γινώσκωσι' παρῶδει τὰ ἐν Κεφ. 58 ὑπὸ τῶν Πλατ λεχθέντα (τοῦ μὲν ὀρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταί).

Αἰσθητικά. οὐ πολεμίως ἐκράσσομεν... οὔτε ἡδικήσαμεν... ἡ συγκέντρωσις ἀρνήσεων καὶ ρημάτων εἰς τὸ α' πληθυν. σκοπεῖται τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν Πλαταιῶν. *ἐπιθέμενοι παρὰ τὴν ξύμβασιν*' οί Πλαταιεῖς θεωροῦνται ἀφεργέγνοι πρὸς πᾶσαν συμφωνίαν. *κολασθῆσθε*' ἀποκορύφωμα ἐμπαθείας τῶν Θηβαίων οἵτινες σπεύδουν νά προεξοφλήσουν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τῶν Λακεδ. *τὴν λυθεῖσαν ὁμολογίαν—τὸν ὕστερον θάνατον—τὴν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν*' συγκεφαλαιώνει τὴν κατηγορίαν κατὰ τῶν Πλατ. εἰς τὰ τρία αὐτὰ σημεῖα. *ἀξιοῦτε μὴ ἀνειδοῦναι δίκην*' προσπαθεῖ νά παραστήσῃ τοὺς Πλατ. ὡς ἀναισχύντους σοφιστάς. *πάντων αὐτῶν ἔνεκα*' ἀνατροφή. Ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τούτῳ τὰ ἀδύνατα σημεῖα τοῦ λόγου τῶν Θηβ. εἶναι: α) ὅτι ἡδίκησαν εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν τῶν Πλατ. καὶ β) ἡ προσπάθεια νά πείσουν τοὺς δικαστάς, ότι δῆθεν θά ἀπεχώρουν εἰρηνικῶς ἐκ τῆς πόλεως τῶν Πλατ., ἂν τοὺς ἔπειθον. ἐνφ' ὑπῆρχε προδιαγεγραμμένον σχέδιον καταλήψεως τῆς πόλεως διὰ τῆς βίας.

Νόημα. Ἀπόδειξις τῆς μὴ ἐχθρικῆς συμπεριφορᾶς μας εἶναι ὅτι κανένα δέν ἐβλάψαμεν, ἀλλὰ τούναντίον δι' εἰρηνικῶν μέσων σᾶς προσεκαλέσαμεν νά προσχωρήσετε εἰς τὴν Βοιωτικὴν Ὁμοσπονδίαν. Σεῖς ὁμως ἐνφ' πρὸς στιγμὴν συνειφώνησατε. κατόπιν ἀντιληφθέντες τὸ ὀλιγάριθμον ἡμῶν ἐπετέθητε. Μετ' ὀλίγον ἐφονεύσατε τοὺς ἱκέτας, παρὰ τὴν ρητὴν ὑπόσχεσίν σας κατὰ τὰ καθιερωμένα Ἑλληνικὰ ἔθιμα' καὶ τολμάτε δι' ὅλα αὐτὰ νά ζητήτε ἐπιείκειαν' αὐτὸ δέν θά γίνῃ ποτέ, ἐάν οί δικασταὶ θελήσουν νά ἀποδώσουν πραγματικὴν δικαιοσύνην.

Περίληψις. Δεῖγμα τῆς εἰρηνικῆς διαθέσεώς μας εἶναι ὅτι δέν προέβημεν εἰς βιοπραγίας, ἐνφ' σεῖς εἰσθε ἔνοχοι τριπλοῦ ἀδικήματος· α) τῆς παραβάσεως τῆς ὁμολογηθείσης συνθήκης, β) τῆς δολοφονίας τῶν συλληφθέντων καὶ γ) τῆς παραβάσεως τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως περὶ σεβασμοῦ τῶν αἰχμαλώτων. Διὰ ταῦτα ἐπιβάλλεται σκληρὰ τιμωρία.

Ἐπιγραφή. Εἰρηνικὴ εἰσοδος Θηβαίων εἰς Πλατ. καὶ πρόσκλησις τῶν Πλατ. εἰς τὴν Βοιωτικὴν συμμαχίαν' καταπάτησις τῶν συμφωνιῶν ὑπὸ Πλαταιῶν.

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Κεφ. 67.

«Καὶ ταῦτα, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἔνεκα ἐπεξήλωμεν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε δικαίως αὐτὸν καταγνωσόμενοι,

«Καὶ ταῦτα, Λακεδαιμόνιοι, πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀνεπτύξαμεν καὶ διὰ σᾶς καὶ δι' ἡμᾶς, ἵνα σεῖς μὲν γνωρίζετε, ότι δικαίως αὐτοὺς θά καταδικάσετε,

ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀσιώτερον τιμωρη-
μένοι,

καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς εἶ τις
ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντας ἐπι-
κλασθῆτε,
ὡς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπι-
κούρους εἶναι,
τοῖς δὲ αἰσχρὸν τι δρῶσι διπλα-
σίας ζημίας,

ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτὰ-
νουςι,
μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφε-
λεῖσθων,

πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων
ἐπιβόωμενοι καὶ τὴν σφετέραν
ἐρημίαν.
καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνταποφάινομεν
πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν
ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν δι-
εφθαρμένην,
ὧν πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν
Βοιωτίαν ἄγοντες

ἀπέθανον ἐν Κορώνειᾳ,
οἱ δὲ πρεσβῦται λελειμημένοι
καὶ οἰκία ἐρημοὶ πολλῷ δικαιο-
τέραν ὑμῶν ἰκετίαν ποιοῦνται
τούσδε τιμωρῆσασθαι.
οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ
ἀπρεπῆς τι πάσχοντες τῶν ἀν-
θρώπων,
οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ
οἶδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι.

καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἑαυτοῦς
ἔχουσι·
τοὺς γὰρ ἀμείνους ξυμμάχους
ἐκόντες ἀπέωσαντο.
παρενόμησάν τε οὐ προπαθόντες
ὕφ' ἡμῶν,
μίσει δὲ πλέον ἢ δίκη κρίναντες
καὶ (ὡς) οὐκ ἀνταποδόντες νῦν
τὴν ἴσην τιμωρίαν·

ἔννομα γὰρ πείσονται
καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προῖ-
σχύμενοι,
ὥσπερ φασίν,
ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην

ἡμεῖς δὲ ὅτι ἀκόμη συμφωνοτέρων
πρὸς τοὺς θεῖους κανόνας θὰ ἔχω-
μεν λάβει τιμωρίαν,
καὶ μὴ καμφθῆτε ἀκούοντες παλαιὰς
(τῶν) ἀρετῆς, ἐὰν τυχὸν ἐγινε καμ-
μία.

αἱ ὁποῖα πρέπει εἰς μὲν τοὺς ἀδι-
κουμένους νὰ εἶναι βοηθοί,
εἰς ἐκείνους ὁμως, οὔτινες κάμνουν
κάποιαν αἰσχρὰν πράξιν νὰ προξε-
νοῦν διπλάσιαν τιμωρίαν,
διότι περιπίπτουν εἰς ἀμάρτημα, τὸ
ὅποιον δὲν ἤρμοζεν εἰς αὐτούς.
Καὶ ὡς μὴ ὠφελοῦνται μήτε μὲ τὸν
θρηνον (τῶν), μήτε μὲ τὴν εὐσπλαγ-
χνίαν (μας)
καὶ μὲ τὸ νὰ ἐπικαλοῦνται τοὺς
τάφους τῶν πατέρων σας καὶ τὴν
ἰδικὴν τῶν ἀπομόνωνσιν.

Διότι καὶ ἡμεῖς ἀντιτάσσομεν,
ὅτι πολὺ φοβερότερα ἔπαθεν ἡ νεο-
λαία μας, ἣτις ἔχει ἐξοντωθῆ ὑπὸ
τούτων,
τῆς ὁποίας οἱ πατέρες ἄλλοι μὲν,
ἐπειδὴ προσεπάθησαν νὰ φέρουν τὴν
Βοιωτίαν πρὸς σᾶς,
ἐφρονεῦθησαν εἰς τὴν Κορώνειαν,
ἄλλοι δὲ γέροντες ἐγκαταλελειμημένοι
εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐρημοὶ πολὺ δικαιο-
τέραν ἰκεσίαν σᾶς ὑποβάλλουν
τούτους ἐδῶ νὰ τιμωρῆσετε.
Περὶ σσότερον ἄλλως τε εἶναι ἄξιοι
οἴκτου ἐκείνοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων,

οἵτινες πάσχουν κατὰ ἀναξιοπαθῆς,
ἐνῷ οἱ δικαίως ὑποφέροντες, ὅπως ἀ-
κριβῶς αὐτοὶ ἐδῶ, τὸναντίον εἶναι
ἄξιοι νὰ ἐπισύρουν τὴν χαιρεκακίαν.
Καὶ τὴν σημερινὴν ἀπομόνωσιν ἐξ
αἰτίας τῶν τὴν ἔχουν·
διότι τοὺς καλυτέρους συμμάχους
οἰκειοθελῶς ἀπέκρουσαν.

Ἐπιπροσθέτως παρενόμησαν ἂν καὶ
προηγουμένως δὲν ἔπαθον καὶ ἡμᾶς,
ἀπὸ μίσος δὲ μᾶλλον παρά κατὰ τὸ
δίκαιον ἐπειδὴ ἐκρίναν καὶ (διότι) δὲν
ἐπλήρωσαν μέχρι τώρα μὲ ἴσην τιμω-
ρίαν·
διότι νόμιμον ποινήν θὰ ὑποστοῦν,
καὶ ὅχι ἐπειδὴ ἄπλωσαν ἰκετευτικά
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης,
ὅπως ἀκριβῶς ἰσχυρίζονται,
ἀλλ' ἀφοῦ παρέδωσαν τοὺς ἑαυτοῦς

σφᾶς αὐτοῦς παραδόντες.

ἀμύνατε οὖν, ὧ Λακεδαιμόνιοι,

καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ
τῶν δε παραβηθέντι,
καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν

ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν
ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα·
καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιω-
σθῶμεν ἐν ὑμῖν,

ποιήσατε δὲ τοῖς Ἑλλήσι παρά-
δειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας
προθήσοντες ἀλλ' ἔργων,

ὧν ἀγαθῶν μὲν ὄντων βραχεῖα ἢ
ἀπαγγελία ἀρκεῖ,
ἑμάρτανομένων δὲ λόγοι ἔπει-
κοσηθέντες προκαλύμματα γί-
γνονται.

ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες,
ὥσπερ νῦν ὑμεῖς,
κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ξύμ-
παντας διαγνώμας ποιήσθητε,

ἥσόν τις ἐπ' ἀδίκους ἔργοις λό-
γους καλοὺς ζητήσῃε.

Ἑρμηνευτικά. ἐπεξέρχομαι = πραγματεύομαι λεπτομερῶς. καταγινώσκω
τινός τι = καταδικάζω τινα εἰς τι. τιμωροῦμαι = λαμβάνω ἐκδίκησιν. ἀνταπο-
φαίνω = εἰς ἀπάντησιν προσκομίζω ἀποδείξειν. δεινότερα πάσχω = δοκιμάζομαι
σκληρῶς. ἢ ἡλικία = ἡ νεότης, νεολαία. διαφθείρομαι = ἐξοντώνομαι. ἀποθνή-
σκω = φονεύομαι (ἐνεργ. ἀποκτείνω). πρεσβῦται = γέροντες. τυγχάνω οἴκτου
= ἀπολαμβάνω φιλανθρώπου συμπεριφορᾶς. ἐπίχαρτος = ὁ προκαλῶν χαράν.
(ὁ προκαλῶν χαίρεκακίαν). ἔννομα πάσχω = ὑφίσταμαι νόμιμον τιμωρίαν. ἀ-
μύνω = ὑπερασπίζω. ἄνομα πάσχω = ἀδικοπαθῶ. περιωθούμαι = παραγκωνί-
ζομαι ταπεινωμένος. ἀπαγγελία = ἐξιστόρησις. τὰ ἑμάρτανόμενα ἔργα = αἱ ἀ-
ξιοκατάκριτοι πράξεις. ποιῶ παράδειγμα = ἀποδείκνυω. ἐπη = μορφή λόγου,
καλαί φράσεις. λόγος = ὁ συνεχῆς λόγος. κεφαλαιῶ = συγκεφαλαιῶνω. ποιῶ-
μαι διαγνώμην = διακρινῶ τὴν ἀπόφασίν μου. διαγνώμη = ἀπόφασις.

Γραμματικά. ἐπεξέρχομαι = ἄορ. β' τοῦ ἐπεξέρχομαι. εἰδήτε = ὑποτ. ἐνεστ.
τοῦ οἶδα. καταγινώσκω = μετχ. μελλ. τοῦ καταγινώσκω. τετιμωρημένοι =
μετχ. παρκα. τοῦ τιμωροῦμαι. ἐπικλασθήτε = παθ. ἄορ. προσε. τοῦ ἐπικλά-
ομαι ὦμαι (ἐκλάωην, κλασθήσομαι, ἐκλάσθην, κέκλασμαι, ἐκεκλάσθην). ὠφε-
λείσθων = γ' ἐν. προσε. ἐνεστ. τοῦ ὠφελούμαι. διεφθαμένην = μετχ. παρκα.
τοῦ διαφθείρομαι. ἀπέθανον = ἄορ. β' τοῦ ἀποθνήσκω. λειψιμένοι = μετχ.
παθ. παρκα. τοῦ λείπομαι (ἐλειπόμην, λείψομαι, λειψθήσομαι, ἐλειψθην-ἐλι-
πόμην, ἐλείψμαι). ἀπεώσαντο = μετχ. ἄορ. τοῦ ἀπωθούμαι (ἐώθησάντων, ὥσο-
μαι, ἐώσασθην, ὥσθήσομαι, ἐώσθην, ἐώσμαι, ἐώσασθην). πείσομαι = μελλ. τοῦ
πάσχω. παραβηθέντι = μετχ. παθ. ἄορ. τοῦ παραβαίνομαι (ἐβαινόμεν παθ.

των κατόπιν συμφωνίας, ἵνα δικα-
σθῶν.

Ἵπερασπίσατε λοιπόν, Λακεδαιμό-
νιοι,

καὶ τὸν καταπατηθέντα ὑπὸ τούτων
ἐδώ Ἑλληνικὸν νόμον,
καὶ εἰς ἡμᾶς, οἵτινες ἐπάθομεν ἄ-
δικα

ἀνταποδώσατε δικαίαν εὐγνώμοσύνην,
δι' ὅσα ἔχομεν φανή πρόθυμοι·
καὶ νᾶ μὴ παραγκωνισθῶμεν ἐνώ-
πιόν σας, ἐξ αἰτίας τῶν λόγων τού-
των ἐδώ,

ἀποδείξατε δὲ ἐμπράκτως εἰς τοὺς
Ἑλλήνας, ὅτι δὲν θᾶ ἐπιβραβεύσετε
τοὺς ἀγῶνας τῶν λόγων, ἀλλὰ τῶν
ἔργων,

τῶν ὁποίων ἡ σύντομος ἐξιστόρησις
εἶναι ἀρκετῆ,

ὅταν βεβαίως εἶναι ἐντιμα, ἐάν ὁ-
μως εἶναι ἀξιοκατάκριτα, λόγοι μὲ
ὠραίας ἐκφράσεις στολισμένοι γί-
νονται πρὸς συγκάλυψιν των.

Ἄλλ' ἐάν οἱ ἀρχηγοί,
ὅπως ἀκριβῶς τῶρα σεῖς,
ἀφοῦ συγκεφαλαιώσατε τὰς ἀποφά-
σεις, διατυπώσατε πρὸς ὅλους γενι-
κῶς,

ὀλιγώτερον ὁ καθάνας θᾶ ἀναζητῆ
πρὸς συγκάλυψιν ἀδίκων ἔργων ὠραί-
ους λόγους.

ἀορ. α' ἐβάθην-βέβημαί), *περιοσθῶμεν*=ύποτ. παθ. ἀορ. α' τοῦ *περιοσθῶμαι*, *προσθήσονται*=μετχ. μελλ. τοῦ *προσθήμι*. ἡσοῦν=ἐπι. συγκρ. βαθμοῦ.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Καὶ ταῦτα... ἡμῶν (κυρία), ἴνα... καταγνωσόμενοι (τελική), ἡμεῖς δὲ (ἴνα φαινόμεθα)... τετιμωρημένοι (τελική) καὶ μὴ.. ἀρετάς... ἀκούοντες ἐπικλασθήτε (τελική), εἰ τις... ἐγένετο (ὑποθετ) ὡς χρηῃ. ζημίας (ἀναφορ), οἷον.. ἀμαρτάνουσι (αιτιολογ), μηδέ.. ἐρημίαν (κυρία) καὶ γὰρ... διεφθαρμένην (κυρία), ὧν πατέρες, ἐν Κορωνεῖα (ἀναφορ), οἱ δὲ προσβῦται, τιμωρήσασθαι (ἀναφορ) οἴκτου τε ἀξιώτεροι.. (εἰσι), δικαίως, ἐπίχαρτοι εἶναι (κυρία) ὥσπερ οἶδε (δικαίως πάσχουσι) (ἀναφορ), καὶ τὴν νῦν, ἔχουσι (κυρία), τοὺς γὰρ... ἀπέωσαντο (κυρία), παρηνόμησαν, τιμωρίαν (κυρία), ἔννομα.. προῖσχύμενοι... παραδόντες (κυρία), ὥσπερ φησὶν (ἀναφορ) ἀμύνατε... παραβαθέντι (κυρία) καὶ ἡμῖν δικαίαν (κυρία), ὧν, γενεήμεθα (ἀναφορ), καὶ μὴ, ἐν ὑμῖν (κυρία), ποιήσατε.. ἔργων (κυρία) ὧν ἀγαθῶν... ἀρκεῖ (ἀναφορ, ὑποθετ) ἀμαρτανομένων, γίνονται (ἀναφορ, ὑποθ), ἀλλ' ἦν... κεφαλαίωςαντες... ποιήσασθε (ὑποθ), ὥσπερ νῦν ἡμῖς (ἡγεμόνες ἐστί) (ἀναφορ), ἡσόν τις.. ζητήσῃ (κυρία);

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. ἐπεξήλθομεν=ῶ. ὑποκ (ἡμεῖς), ταῦτα=ἀντικ, τούτου ἕνεκα =ἐμπρ, προσδ, τελικὸν αἰτιον, ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν=ἐμπρ προσδ, χάριν, εἰδήτε=ρ, ὑποκ, ἡμεῖς, καταγνωσόμενοι=κατηγ, μετχ, δικαίως=ἐμπρ προσδ, τρόπον, αὐτῶν=ἀντικ, τοῦ καταγνωσόμενου (ἴνα φαινόμεθα)=ρ, ὑποκ, ἡμεῖς τετιμωρημένοι=κατηγ, μετχ, διοιότερον=ἐμπρ, προσδ, τρόπον, ἐπικλασθήτε=ρ, ὑποκ, (ὑμεῖς), ἀκούοντες=αιτιολ, μετχ, ἀρετάς=ἀντικ, τοῦ ἀκούοντες, πλαισίας = ἐπιθ, προσδ, ἐγένετο = ρ, ὑποκ, τις, [εἰ τις ἐγένετο (ὑποθ)], ἐπικλασθήτε (ἀποδ.), α' εἰδὸς πραγματικῶν, χρηῃ = ρ, ὑποκ, εἶναι, ὡς = ὑποκ, τοῦ ἀπαρ, ἐπικουρούς=κατηγ, τοῖς ἀδικουμένοις = δοτ, προσωπ, τοῖς δρωσιν =δοτ, προσωπ, τι=συστ, ἀντικ, (δρωσιν), αἰσχρῶν = ἐπιθ, προσδ, διπλασίας ζημίας (εἶναι)=κατηγ, ἀμαρτάνουσι=ρ, ὑποκ, (οἱ δρωντες αἰσχρῶν), ἐκ προσσηκόντων=ἀντι ἐξ οὗ προσσηκόντων, ὠφελείσθων=ρ, ὑποκ, (οὔτοι), δλοφυρμῶ· οἴκτω=δοτ, ὄργαν, ἐπιβιώμενοι = μετχ, τροπ, τάρους-ἐρημίαν = ἀντικ, πατέρων=γεν, κητ, ὑμετέρων=ἐπιθ, προσδ, σφετέρων=ἐπιθ, προσδ, ἀναποφαίνομεν=ρ, ὑποκ, ἡμεῖς, τὴν ἡλικίαν=ἀντικ, ὑπὸ τούτων=ποιητ, αἰτιον, παθοῦσαν=κατηγ, μετχ, δεινότερα =συστ ἀντικ, (πάσχουσαν), πολλῶ=ἐπιτατ, (τῶν Πλαταιῶν)=β' ὄρος συγκρ, ἡμῶν=γεν, κητ, διεφθαρμένην=μετχ, ἐπιθετ ἀπεθάνον=ρ, ὑποκ, οἱ μὲν (πατέρες), ὧν=γεν, κητ, (ἀντι ἡς), ἄγοντες=αιτιολ, μετχ, Βοιωτίαν = ἀντικ, πρὸς ὑμᾶς = ἐμπρ, προσδ, κατεύθυνσιν, ἐν Κορωνεῖα = ἐμπρ, προσδ, ἐν τόπῳ στάσιν, ποιοῦνται = ρ, ὑποκ, (ἄνθρωποι)-οἰκίαι, λελειμένοι = μετχ, ἐπιθ, προσβῦται = κατηγ, ἐρημοί = κατηγ, ἰκετεῖαν = ἀντικ, τιμωρήσασθαι = τελ ἀπαρ, ἀντικ, εἰς τὸ ἰκετεῖαν ποιοῦνται, ὑμῶν=γεν, ἀντικ, (εἰς τὸ ἰκετεῖαν), τούσδε = ἀντικ, εἰς τὸ τιμωρήσασθαι, ἀξιώτεροι (εἰσι)=ρ, ὑποκ, οἱ πάσχοντες, τυγχάνειν = ἀντικ, οἴκτου = ἀντικ τοῦ τυγχάνειν, τι = συστ, ἀντικ, εἰς τὸ πάσχοντες, ἀρκεῖς=κατηγ, τῶν ἀνθρώπων=γεν, διαορ, οἱ δὲ δικαίως (πάσχοντες)=ὑποκ, εἰς τὸ ἐνν, (ἀξιώτεροι εἰσι), τὰ ἐναντία=ἐπιφρ, προσδ, εἶναι=ἀντικ, ἐπίχαρτοι=κατηγ, ὥσπερ οἶδε (πάσχουσι)=ῶ, ὑποκ, οἶδε, ἔχουσι=ῶ, ὑποκ, (οὔτοι), τὴν ἐρημίαν=ἀντικ, δι' ἑαυτοὺς=ἐμπρ, προσδ, αἰτιαν, ἀπέωσαντο=ῶ, ὑποκ, (οἱ Πλαταιῆς) ξυμμάχους=ἀντικ, ἀμείνους=ἐπιθ, προσδ, ἐκόντες=μετχ, ἐπιφρ, λαμβανομένη, παρηνόμησα = ῶ, ὑποκ, (οἱ Πλαταιῆς) προπαθόντες=ἐναντιωμ, μετχ, ὅφ' ὑμῶν=ποι, αἰτιον, μίσει δίκην=δοτ, αἰτίας, κρίναντες=αιτιολ, μετχ, ἢ δίκην=β' ὄρος συγκρ, (ἐξ αἰτίας τοῦ πλέον), ἀναποδόντες=αιτιολ, τὴν τιμωρίαν=ἀντικ, πείσονται=ῶ, ὑποκ, (οἱ Πλαταιῆς),

ἔννομα=συστ. ἀντικ. προῖσχομένοι=αἰτιολ. μετχ. χεῖρας=ἀντικ. ἐκ μάχης=ἔμπρ. προσδ. χρόνου. παραδόντες=χρον. μετχ. σφᾶς αὐτοὺς=ἀντικ. ἐς δίκην=ἔμπρ. προσδ. τελικόν αἴτιον. ἀπό ξυμβάσεως=ἔμπρ. προσδ. συμφωνίας. φασίν=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). ἀμύνατε=ῥ. ὑποκ. (ὅμεις). τῷ νόμῳ=ἀντικ. τῶν Ἑλλήνων=γεν. κτητ. παραβαθέντι=ἔπιθ. μετχ. ὑπὸ τῶνδε=ποιητ. αἰτιον. ἀναπόδοτε=ῥ. ὑποκ. (ὅμεις). ἡμῖν=χάριν=ἀντικ. παθοῦσιν=ἔπιθ. μετχ. ἄνομα=συστ. ἀντικ. δικαίαν=ἔπιθ. προσδ. γεγενήμεθα=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). πρόθυμοι=κατηγ. ὦν=(ἀντι τούτων ᾧ)=γεν. ἀντικ. περιωρισθῶμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τοῖς λόγοις=δοτ. τρόπου. τῶνδε=γεν. κτητ. ἐν ὑμῖν=ἔμπρ. προσδ. ἐνώπιον. ποιήσατε=ῥ. ὑποκ. (ὅμεις). παράδειγμα τοῖς Ἑλλήσι=ἀντικ. προθήσοιτες=κατηγ. μετχ. (ἐκ τοῦ ποιήσατε παράδειγμα). ἀγῶνας=ἀντικ. τοῦ προθήσοιτες λόγων ἔργων=γεν. ἀντικ. ἀρκεῖ=ῥ. ὑποκ. ἢ ἀπαγγελία.—βραχεῖα=κατηγ ὦν=γεν. ἀντικ. ὄντων=γεν. ἀπολ. ὑποθ. μετχ. (=ἂν ἂν μὲν ἀγαθὰ ἦ). ἀγαθῶν=κατηγ. γίνονται=ῥ. ὑποκ. λόγοι προκαλύμματα=κατηγ. ἀμαρτανόμενων=μετχ. ὑποθ. ἐπεισ=ἔπιθ. μετχ. κοσμηθέντες=μετχ. χρον. ποιήσθε=ῥ. ὑποκ. (ὅμεις) (ἀντι ποιήσονται). διαγνώμας=ἀντικ. κερλαιώσαντες=χρον. μετχ. πρὸς ξύμπαντας=ἔμπρ. προσδ. κατεβύθησιν. ὥσπερ νῦν ὑμεῖς (ἐστέ)=ῥ. ὑποκ. ὅμεις. ζητήσῃ=ῥ. ὑποκ. τις. λόγους=ἀντικ. καλοὺς=κατηγ. ἐπ' ἔργοις=ἔμπρ. προσδ. σκοπόν. ἀδίκους=ἔπιθ. προσδ. ἤσοον (ἢ ὅσον οἱ Πλαταιεῖς ἐζητήσαν)· ὁ ὑποθ. λόγος εἶναι: ἦν οἱ ἡγεμόνες.. ποιήσθε (ὑποθ.). (ἀποδ.) ἤσοον... ζητήσῃ. δ' εἶδος... προσδοκώμενον.

Πραγματικά. ὦ Λακεδαιμόνιοι· ὁ ῥήτωρ τεματίσας τὸν λόγον τοῦ στρέφεται πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἕως παλαιὰς ἀρετὰς χωρὶ τὸ χωρίον ἐπέχει θέσιν γνωμοκῶ καὶ εἶναι παρεμφερές μὲ τὸ Πλατωνικόν (Μενέβενος 19) ἀγνόντες ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι οὐκ ἔστιν αἰσχρον οὐδὲν ἢ παρ' ἑνὶ αὐτοῦ τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. ὀλοφυρῶ ἀναφέρεται εἰς τοὺς Πλαταιεῖς, οἷκ' ἀναφέρεται εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους. τὴν Βοιωτῶν ἀγόντες ἀπέθανον' ὑπενθυμίζει τὰς νεωτέρας ἐκδουλεύσεις τῶν Θηβαίων πρὸς τὴν Σπαρτιακὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ προσβῦται λελειμένοι καὶ οἰκία ἐρημοὶ παρά τοις ἀρχαίοις ἐθεοφείτο τραγικὴ συμφορὰ οἱ γέροντες γονεῖς νὰ στεροῦνται γηροτρόφων καὶ διὰ τοῦ θανάτου τῶν νέων συνεβησαν δύο κακὰ καὶ διότι ἐγκατελείφθησαν γέροντες ἀβοήθητοι καὶ διότι οἱ οἴκοι αὐτῶν ἐρημώθησαν καὶ εἰσεῖναι ἀνευ κληρονόμων... μίσει τε πλέον ἢ δίκη' πρόκειται διὰ τὴν παράνομον ἐκτέλεσιν τῶν Θηβαίων αἰχμαλώτων ὑπὸ τῶν Πλαταιεῶν· ἔννομα πείσονται' ἀντιτίθεται πρὸς τὰ ἀνωτέρω. ἀμύνατε ὄν' ἐκ τῆς φράσεως αὐτῆς ἀρχίζει ὁ κυρίως ἐπίλογος. οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοιτες' εἰρωνικός ὑπαινιγμός κατὰ τῶν Ἀθηναίων φημιζομένων, οἱ ἠρέσκοντο εἰς ρητορικός σοφιστείας. ὦν ἀγαθῶν... ὄντων... ἀρκεῖ, ἀμαρτανόμενων δέ. δέ... γίνεσθαι' τὸ χωρίον ἐπέχει θέσιν γνωμοκῶ. ἐν Κορωνεῖσι' πρὸς Δ. τῆς Κωπαίδος. Τὸ 446 π.Χ. ἠττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν.

Αἰσθητικά. Ἴνα ὅμεις.. καταγνώσόμενοι' ὁ ῥήτωρ διὰ τῆς φράσεως αὐτῆς προσπαθεῖ νὰ ἐκρίνωσῃ καὶ τοὺς τελευταίους ἐνδοιασμούς τῶν Λακεδ. προκειμένου νὰ ἐπιβληθῇ ἡ θανατικὴ ποινὴ. ἡμεῖς.. σοιώτερον τιμωρημένοι' ἡ ζῶντος τῆ ἐμπάθεια τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Πλατ. τοὺς κάνει νὰ φανταζοῦνται τὴν τιμωρίαν ὡς τετελεσμένην καὶ ὑπὸ τοῦ Θείου ἐγκεκρομένην. εἰς τις ἄρα ἐγένετο' οἱ Θηβαῖοι τοφλωμένοι ἐκ τοῦ μίσους ἐκφράζουσι ἀμφιβολίαν περὶ τῶν ὑπερσιῶν τῶν Πλαταιεῶν. τὴν ἡλικίαν ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἀνεκδοχῆς (ἀντι ἐφήβους). δεινότητα παθοῦσαν τὴν ἡλικίαν ἡμῶν διὰ τὰ προκαλεῖται ψυχολ. συγγίναν ὑπενθυμίζει τὸ ἀνθος τῆς Θηβ. νεολαίας τὸ ὅποιον ἐξετελέσθη ἀπὸ τοῦς Πλαταιεῖς. ἀγόντες' προσωποποίησις. ἀμύνατε τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ' οἱ Πλαταιεῖς παρέβησαν τὸν νόμον φονεύσαντες τοὺς ἰκέτας.

προθύμοι... περιωσθῶμεν' οἱ Θηβαῖοι παρῶδον τοὺς Πλαταιεῖς (κεφ. δ', 4). Ἐν τῷ ἐπιλόγῳ οἱ Θηβαῖοι τυφλοὶ ἀπὸ τὸ πάθος ἀμφιβάλλουν διὰ τὰς ὑπὸ τῶν Πλαταιέων προσφερθείσας ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς Ἑλληνας καὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη χάριν τῶν Ἑλληνικῶν νομίμων νὰ καταδικασθοῦν οἱ Πλαταιεῖς, ἢ τιμωρία τῶν ὁποίων θὰ προξενήσῃ χαρὰν· τέλος συνιστοῦν εἰς τοὺς δικαστὰς νὰ μὴ δίδουν σημασίαν εἰς τοὺς ὠραίους λόγους ἀνθρώπων ἀδίκων. Ἀσυγκράτητον πάθος κυριαρχεῖ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ.

Νόημα. Λεπτομερῶς σὰς διεφωτίσαμεν περὶ τῆς δικαίας καταδίκης τῶν Πλαταιέων. Μὴ συγκινηθῆτε ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν συμπεριφορὰν των, διότι αὐτὴ ἀκριβῶς ἐπιβάλλει τὴν σκληρὰν τιμωρίαν των. Αἱ ἐπικλήσεις καὶ οἱ θρήνοι καὶ ἡ ἀπομόνωσις των δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς ὠφελήσουν, διότι καὶ ἡμεῖς ἀντιτάσσομεν τὴν ἐξόντωσιν τῆς νεολαίας μας, τῆς ὁποίας οἱ πατέρες ἔπεσαν ἐν Κορωνείᾳ ἢ ἔστερήθησαν τοῦ μοναδικοῦ των στηρίγματος. ἄλλως τε ἀξιοὶ οἴκτου εἶναι οἱ ἀναξιοπαθοῦντες καὶ ὄχι οἱ δικαίως πάσχοντες, ὅπως αὐτοὶ, τῶν ὁποίων τὰ παθήματα προκαλοῦν ψυχικὴν ἱκανοποίησιν ἢ σημερινή των ἀπομόνωσις ὠφελεται εἰς τοὺς ἰδίους, διότι ἀπέκρουσαν ἀρίστους συμμάχους. Τέλος δὲν παρεδόθησαν ὡς ἰκέται ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀλλὰ κατόπιν ῥητῆς συμφωνίας, διὰ νὰ δικασθοῦν. **ΕΠΙΛΟΓΟΣ.** Ὑπερασπίσατε λοιπὸν τὰ καταρακωθέντα Ἑλληνικά ἰδεώδη καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀναξιοπαθήσαντας ἀπονεύσατε δικαιοσύνην διὰ τὰς προθύμους ὑπηρεσίας μας, δὲ εἰς τοὺς Ἑλληνας δώσατε νὰ ἐννοήσουν, ὅτι οἱ ἀγῶνες σας ἀμείβουν τὰ καλὰ ἔργα καὶ ὄχι τοὺς ὠραίους λόγους.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι πορακαλοῦν τοὺς δικαστὰς νὰ μὴ χαμφθοῦν, ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλλουν διπλὴν τιμωρίαν, οὔτε νὰ συγκινηθοῦν ἀπὸ τοὺς ὀλοφυρμούς καὶ τὴν ἀπομόνωσιν των, διότι τὸ ἄνθος τοῦ Θηβαϊκοῦ στρατοῦ ἔπεσεν ἐν Κορωνείᾳ. Ἡ μετριοπάθεια καὶ ὁ οἴκτος ἀρμόζουν εἰς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας καὶ ὄχι εἰς τοὺς Πλαταιεῖς, οἵτινες δικαίως πάσχουν. Πρέπει συνεπῶς νὰ τιμωρηθοῦν καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν Θηβαίων καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπιγραφή. Παραίνεις τῶν Θηβαίων πρὸς τοὺς δικαστὰς διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν Πλαταιέων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν καταπατηθέντων Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΕΧΝΑΙ : ΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΟΦΟΚΛΗ Ι. ΡΩΣΣΗ
 Κατάστημα: 'Οδός Σοφοκλέους 5 — Τηλ. 236.584
 Λιθογραφείον: 'Οδός Εὐαγγελιστρίας 96 — Καλλιθέα — Τηλ. 966.859

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ : Ι. Θ. ΡΩΣΣΗ Γυμνασιάρχου

1. 'Αναγν. 'Αρχ. 'Ελλην. Γλώσσης	Τάξ. (Α)	23. Πλάτωνος 'Απολ. Σωκράτ. Τάξ. (Ε)
2. Ξενοφ. Κύρου 'Ανάβασις Ι-ΙΙ	» (Β)	24. Θουκυδίδου Δημογραφία
3. Ξενοφ. Κύρου 'Ανάβασις ΙΙΙ-ΙV	» (Β)	Πλαταιέων-Θηβαίων
4. Ξενοφάντος 'Ελληνικά Ι-ΙΙ	» (Β)	25. 'Ιφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις
5. Ξενοφάντος 'Ελληνικά ΙΙΙ-ΙV	» (Β)	26. 'Ιφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι
6. 'Αρριανοῦ 'Αλ. 'Ανάβασις Βιβλ. Α'-Ζ'	(Γ)	27. 'Ομήρου 'Ιλιάς Ραψ. Α'
7. 'Αρριανοῦ 'Αλ. 'Ανάβασις Βιβλ. Β'	» (Γ)	28. 'Ομήρου 'Ιλιάς Ραψ. Ζ'
8. 'Ηροδότου Μοῦσαι ('Εκλογαί)	» (Γ)	29. 'Ελληνες Λυρικοὶ
9. Λυσίου Λόγοι (ὑπὲρ 'Αδυνάτου)	» (Γ)	30. Κικέρωνος Γ' Κατίλινα
10. Λυσίου Λόγοι (κατὰ Σιτοπωλῶν)	» (Γ)	31. 'Υπὲρ 'Αρχίου τοῦ ποιητοῦ
11. 'Ισοκράτους πρὸς Δημόνικον	» (Γ)	32. 'Οβιδίου Μεταμορφώσεις
12. 'Ισοκράτους πρὸς Νικοκλέα	» (Γ)	33. 'Αντιγόνη Σοφοκλέους
13. Λατινικὸν 'Αναγνωσμάτιον	» (Γ)	34. Οἰδίου Τύραννος
14. Lhomond de viris illustribus	» (Γ)	35. Αἰνεῖας Βεργίλιου Α'
15. Δημοσθένους Α' 'Ολυμπιακός	» (Δ)	36. Αἰνεῖας Βεργίλιου Β'
16. Δημοσθένους Α' Φιλιππικός	» (Δ)	37. 'Επιτάφιος Περικλέους
17. Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους καὶ 'Επιστολαὶ πρὸς Φίλιππον	» (Δ)	38. 'Ομήρου 'Ιλιάς Ραψ. Ω'
18. Θουκυδίδου Ξυγγραφῆς	» (Δ)	39. Πλάτωνος Φαῖδων
19. 'Ομήρου 'Οδύσσεια Ραψ. Α'	» (Δ)	40. Πλάτωνος Πρωταγόρας
20. Κορνηλίου Νέπωτος	» (Δ)	41. Εἰδύλλια Θεοκρίτου
21. Καίσαρος de bello civili	» (Δ)	42. Somnium Scipionis
22. Πλάτωνος Κρίτων	» (Ε)	43. 'Ορατίου 'Ωδαι
		44. Κικέρωνος de officiis

Ι. Θ. ΡΩΣΣΗ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Δ. Φ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΤΑ ΧΡΟΝΙΚΩΝ & ΕΓΚΛΙΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ Καθηγητοῦ Φιλολογίας

- * 75 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ μετὰ ὁδηγοῦ μελέτης Ν. 'Ελληνικῶν. Διὰ τὰς Α' Β' Γ' τάξεις Α' Βαθμίδος Γυμνασίου.
- * 95 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ Διὰ Γ' καὶ Δ' τάξ. 'Εξασταίου
- * 100 ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΑ ΓΝΩΜΙΚΑ—ΡΗΤΑ—ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ—διὰ τοὺς μαθητὰς Γυμνασίων, 'Εμπορικῶν καὶ 'Ανωτ. Σχολῶν.
- * ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ · ΣΧΕΔΙΑ · ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ
 340 ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΙΔΕΩΝ
 8 Φιλολόγων Καθηγητῶν

Διὰ τοὺς τελειοφοίτους τῶν Γυμνασίων καὶ 'Υποψηφίων 'Ανωτ. Σχολῶν

ΙΩΑΝ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ - ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

'Εκδόσις νεωτάτη με μεθοδικῆν διάταξιν τῆς ὕλης καὶ πλήρη στοιχεῖα τοῦ βίου, καὶ τοῦ ἔργου τῶν λογοτεχνῶν διὰ τοὺς μαθητὰς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Ι. Κολλάρου - Μαυροῦδῆ Μ.: ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ (Ε' καὶ ΣΤ' Γυμν.)
 Ν. Καζιμράνη - Κολλάρου Ι.: ΣΧΗΜ. ΛΟΓΟΥ (Μετὰ Παρ. 'Αρχαίας 'Ελληνικῆς)

Χ. ΝΙΝΤΑ : ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΤΥΠΩΝ (50 'Υποδ. 'Εκθέσεων).
 ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ : ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞ. ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΗΣ—ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ
 Κ. ΚΑΣΚΑΜΠΑ : ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ ΠΑΛΑΙΑΣ — ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής